

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กันยายน 2015

เลย์เอาต์

ครอบครัว:
ถ้อยแถลงต่อโลก

กันยายน 1995-กันยายน 2015

ปกป้องคุ้มครองการแต่งงาน
แบบดั้งเดิม, น. 12

เป็นพรแก่บุตรธิดาโดย
ปรับปรุงชีวิตแต่งงานของเรา, น. 18

จารึกกฎของการแต่งงาน
ไว้ในใจเรา, น. 24

“นกกระจาบทำตัว

เขาขายสองอัสซาริอัน
ไม่ใช่หรือ? และนกนั้น
แม้สักตัวเดียวพระเจ้า
ก็ไม่ได้ทรงลืมเลย

“ถึงผมของพวกท่านก็
ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น
อย่ากลัวเลย ท่านก็มี
ค่ามากกว่านกกระจาบ
หลายตัว”

ลูกา 12:6-7

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
ครอบครัวและการสวดอ้อนวอน
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระคุณลักษณะ
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์—
เปี่ยมด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพ

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดยโคดี้ เบลล์
ปกหน้าด้านใน: ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด สโตเคอร์
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายโดยเกรก ไดมอนด์

บทความพิเศษ

- 12 พระเจ้าทรงต้องการท่านเดี๋ยวนี้!
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
สามวิธีสวม “ยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของ
พระเจ้า” และร่วมรบในวันนี้
- 18 เป็นพรแก่บุตรธิดาโดยปรับปรุง
ชีวิตแต่งงานของเรา
โดย ลอรี คลัฟฟ์ แซต
คุณภาพชีวิตแต่งงานของท่านมีผล
ต่อบุตรธิดาเกินกว่าท่านรับรู้
- 24 พระวิหารและระเบียบ
ตามธรรมชาติของการแต่งงาน
โดย เอ็ดเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟน
โดยทำตามระเบียบการแต่งงานที่
พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและ
เอวา สามภรรยาสามารถเป็นเหมือน
พระเจ้าช่วยให้รอดได้
- 30 คู่มือศาสนจักร: ลำดับที่เขียนไว้
ของสิ่งต่าง ๆ
โดย เอ็ดเดอร์แฟร์ จี. มาลัม
ท่านกำลังเรียนรู้หน้าที่ของท่านใน
การเรียกหรือ มีคำถามเกี่ยวกับนโยบาย
ศาสนจักรหรือ คู่มือของศาสนจักร
มีคำตอบ

36 ไม่โดดเดี่ยวในเซียร์ราลีโอน

โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์
ถึงแม้จะมีการทดลอง แต่วิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายเหล่านี้รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงจำพวกเขาได้

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่
เดือนเมษายน 2015
- 10 บ้านเรา ครอบครัวเรา:
การสวดอ้อนวอน—ของขวัญของคุณแม่
สงวนนาม
- 40 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: การเขียน
จากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
โดย ประธานลอเรนโซ สโนว์

48

44 จันรู้สึกถึงเดชานุภาพแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เมื่อ...

คนหนุ่มสาวแบ่งปันว่าพวกเขาสามารถประยุกต์ใช้การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตพวกเขาอย่างไรเพื่อพบสันติสุข ความหวัง และพลัง

48 วัฒนธรรมเรื่องศาสนาในกัวเตมาลา

โดย ลิซา โลเปซ
การแข่งขันในศาสนจักรและการผูกมิตรกับวิสุทธิชนคนอื่นๆ เป็นพรแก่ชีวิตหนุ่มสาวคนนี้

ดูว่าท่านจะหา
เลียดินนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่
คำใบ้: ท่านรู้สึก
อย่างไรเมื่ออ่าน
พระคัมภีร์มอรมอน

50 วิธีกลับใจจริง ๆ

โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
ประเด็นสำคัญห้าด้านของการกลับใจ
อาจเปลี่ยนวิธีที่ท่านมองหลักธรรม
พื้นฐานนี้

51 โปสเตอร์: เสาะหาน้ำดำรงชีวิต

52 อยู่หรือเชื่อฟัง

โดย เมลวิน รอนดิลลา
เขาต้องเลือก: เอาใจครอบครว้เขา
หรือทำตามพระเจ้า

54 คุณสามารถเปลี่ยนได้

โดย เดวิด ดิกสัน
ในโรงเรียน และในชีวิต การกระทำ
ในอดีตของท่านไม่ได้กำหนดศักยภาพ
ในอนาคตของท่าน

56 ไม่ใช่ของโลก

ท่านจะทำตามพระบัญชาของ
พระผู้ช่วยให้รอดให้อยู่ในโลกทุกวันนี้
แต่ไม่เป็นของโลกได้อย่างไร

59 เจาะประเด็น

60 เซมินารีคุ้มคำ!

เยาวชนทั่วโลกทำการเสียสละเพื่อเรียน
เซมินารี แต่พวกเขาเห็นพ้องต้องกันว่าสิ่ง
ที่เซมินารีมีให้ทำให้การเสียสละนั้นคุ้มค่า

62 “ผมเรียนรู้ด้วยตนเอง”

โดย ทราวิส เชล
เวลานี้เซมินารีมีวิธีเสริมสร้าง
ประจักษ์พยานของท่านอีกสองวิธี

64 ห้องสนทนา

54

73

66 รูปภาพจากพระคัมภีร์ภาค พันธสัญญาใหม่: บุตรที่หายไป

67 ผู้นำสตรีของเรา

69 คมวาทะ

70 ภาพปริศนาครอบครัวของลินด์เซย์

โดย จิลล์ แอ็คคิง
คุณพ่อของลินด์เซย์อธิบายว่าประวัติ
ครอบครัวเหมือนการต่อภาพปริศนา

72 แบบสอบถามเรื่องครอบครัว

โดย แครอลีน โคลตัน
ท่านสามารถเล่นเกมนี้กับครอบครัว
เพื่อรู้เรื่องราวครอบครัวของท่านมากขึ้น

73 พยานพิเศษ: จันจะแสดงน้ำใจ ต่อผู้อื่นได้อย่างไร

โดย เอ็ดเดอร์ดีลลิน เอช. ไอค์ส

74 สุขใจที่ได้ช่วย

โดย เอมี เจน เลวิตต์
วิลเลียมกับพี่สาวสุขใจเมื่อใช้คราดโกย
ใบไม้ในสนามของพวกเขาเสร็จ แต่แล้ว
ก็เห็นสนามของเพื่อนบ้าน

76 เวลาของพระคัมภีร์: ศีลระลึก— สิ่งเตือนใจให้นึกถึงพระเยซู

โดย เอริน แซนเดอร์สัน

78 สำหรับเด็กเล็ก: ความรู้สึกใหม่

โดย ฟรานซิสลาอีนี อูรควิตี ฟาร์ฟาน
แวนเซฮอร์

ขณะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนกับ
ครอบครัว กาเบรียลรู้สึกบางอย่าง
ที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อน!

กันยายน 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 9

เลขีโยนา 12569 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคทอว์ฟ

โควอร์มัลเลอร์ส: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์, เดวิด เอ. เบเนนาร์, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาติ

ที่ปรึกษา: แรนดอล เค. เบเนเนตต์, เครก เอ. คาร์ดอน, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ตินโน

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, ลอว์ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เทอร์ กอนด์, จิลล์ แฮคคิง, ชาร์ลอตต์ ลาร์กาบาล, มินดี แอน. เลวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีส์, เจน ฟินโบรห์, ริชาร์ด เอ็ม. วอห์นีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์เซีย วิตสัน

นักศึกษานิเทศศาสตร์: เอลเลียท เทน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนเคิน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟินเดอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เบนท์ลีย์, ซี. คิมเบลล์ บอดด์, โธมัส โฮลต์, เนท โกลสัน, คอลลีน ฮิงคส์, เวนดี้ พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิสัน, แบรด เทียร์, เค. นีโคล วิลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โคลเลตต์ เนแบกร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, จูลี เบเนดิกต์, เคที ดันแคน, โบว์ธอร์พ ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, การ์ล เทต และเฟอริ

งานออกแบบ: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซตจิว

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานพิมพ์: ศศิธร ฤกษ์งาม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อุดรค่าสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของอัครทูต/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามมาทาง ออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องมือชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา เชชเชน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซ คาซัคสถาน ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สโลวีเนีย สโลวัก สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา เวียดนาม และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: September 2015 Vol. 21 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสองเรื่อง

“ไม่เป็นของโลก” หน้า 56: ท่านอาจจะอ่านประสบการณ์ของเอลเดอร์เพอร์รี่เรื่องการตัดสินใจถือแก้วนมที่การประชุมทางธุรกิจ (ดูอ้างอิงของเรื่องนี้ในหน้า 57) ให้ครอบครัวสนทนาวีธีที่สร้างสรรค์ของการอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก ตัวอย่างเช่น ท่านจะทำอะไรได้บ้างถ้าเพื่อนกลุ่มหนึ่งตัดสินใจดูภาพยนตร์ที่ไม่เหมาะสมหรือดูสื่อลามก ท่านจะตอบคนที่ดูหมิ่นความเชื่อของท่านเรื่องโจเซฟ สมิธ การแต่งงาน หรือกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศอย่างไร ขณะครอบครัวท่านตอบคำถามเหล่านี้ ฟังนึกถึงแบบอย่างของพระคริสต์

“ความรู้สึกใหม่” หน้า 78: หลังจากอ่านบทความด้วยกันแล้ว ท่านอาจสนทนาวาพระวิญญาณบริสุทธิ์พูดกับเราอย่างไร ใช้พระคัมภีร์เช่น กาลาเทีย 5:22-23 (ให้ความรู้สึกรัก ปิติ สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความสุภาพอ่อนโยน ศรัทธา ความหวัง); ยอห์น 14:26 (สอนความจริงและทำให้ระลึกถึงความจริงนั้น); แอลมา 19:6 (แทนความมืดด้วยความสว่าง); โมโรไน 10:5 (เปิดเผยความจริง); คพ. 6:14-15 (ทำให้ความนึกคิดสว่าง); 8:2-3 (ให้แนวคิดในความนึกคิด และความรู้สึกในใจ) ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวเมื่อท่านรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เข้าไปดูที่ Facebook.com/liahona.magazine เพื่อหาแนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวันอาทิตย์ และข่าวสารสร้างแรงบันดาลใจที่ท่านจะใช้แบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้ [หน้าเฟซบุ๊คมีเฉพาะภาษาสเปนและโปรตุเกสเท่านั้น]

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลับใจ (การ), 44, 50
ครอบครัว, 4, 12, 18, 24, 70, 72
งานเผยแผ่ศาสนา, 36, 41
จำนวนที่เป็นไปได้, 54
ขัดใจ (การ), 44
เชื้อเพลิง (การ), 50, 52
เซมินารี, 60, 62
เด็ก, 10, 18
ตัวอย่าง, 4, 56
แต่งงาน (การ), 12, 18, 24

เทคโนโลยี, 12
ประวัติครอบครัว, 69, 70, 72
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 12
ผู้นำ (การเป็น), 30
พระคัมภีร์ไบเบิล, 59
พระคัมภีร์มอรมอน, 78
พระเยซูคริสต์, 7, 44, 51, 56, 76, 80
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 78
พระวิหาร, 24
พันธสัญญาใหม่, 66

มีน้ำใจ (ความ), 73
รับใช้ (การ), 40, 74
วันสะบาโต, 42
ศรัทธา, 10, 36, 48
ศีลระลึก, 76
สวดอ้อนวอน (การ), 4, 10, 41, 43, 54
สื่อลามก, 12
สุภาพเรียบร้อย (ความ), 59
เสียสละ (การ), 24
ให้อภัย (การ), 44

โดย ประธาน
เฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ครอบครัว และการสวดอ้อนวอน

ครั้งหนึ่ง ขณะนั่งอยู่ข้างเตียงบิดาข้าพเจ้าตลอดคืน ท่านเล่าเรื่องวัยเด็กของท่านให้ฟัง ท่านพูดถึงความรักของบิดามารดาท่านในยามยากลำบากกับความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านกำลังจะสิ้นใจด้วยมะเร็ง ดังนั้นจึงไม่แปลกที่บางครั้งท่านเกิดความรู้สึกกระวนกระวายระหว่างพระบิดาบนสวรรค์กับความรักและความหวังดีของบิดาทางโลกของท่าน บิดาข้าพเจ้าพูดบ่อยๆว่าเมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านคิดว่าท่านได้เห็นรอยยิ้มพระสรวลของพระบิดาบนสวรรค์ในมโนภาพ

บิดามารดาสอนท่านโดยแบบอย่างให้สวดอ้อนวอนประหนึ่งท่านพูดกับพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบท่านด้วยความรัก ท่านต้องการแบบอย่างนั้นจนถึงวาระสุดท้าย เมื่อความเจ็บปวดทรมานความรุนแรง เราเห็นท่านคุกเข่าข้างเตียงตอนเช้า ท่านอ่อนแอเกินกว่าจะกลับขึ้นเตียง ท่านบอกเราว่าท่านสวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าทำไมท่านต้องทุกข์ทรมานมากขนาดนี้ทั้งที่ท่านพยายามเป็นคนดีมาตลอด ท่านบอกว่าคำตอบอย่างอ่อนโยนมาถึงท่านว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการบุตรชายที่กล้าหาญ”

และด้วยเหตุนี้ท่านจึงยืนหยัดต่อไปจนถึงวาระสุดท้าย โดยวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักท่าน ทรงฟังท่าน และจะทรงให้กำลังใจท่าน ท่านได้รับพรที่รู้แต่เยาว์วัยและไม่เคยลืมว่าพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงอยู่ใกล้เท่ากับการสวดอ้อนวอน

นั่นคือสาเหตุที่พระเจ้าทรงสอนบิดามารดาว่า “และพวกเขาฟังสอนลูกๆ ของตนให้สวดอ้อนวอนด้วย, และให้ดำเนินชีวิตอย่างเชื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า.” (คพ. 68:28)

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟู—กับพระคัมภีร์มอรมอนและกฎแห่งฐานะปุโรหิตทั้งหมดที่สามารถผูกมัดครอบครัวได้—เพราะเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา โจเซฟได้ศรัทธานั้นในครอบครัวที่ซื่อสัตย์และรักท่าน

ยี่สิบปีก่อนพระเจ้าประทานคำแนะนำนี้ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จากฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมัครสาวกสิบสอง “การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและดำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม”¹

เราควรสำนึกคุณให้มากที่ครอบครัวของโจเซฟ สมิธศกดาพยากรณ์ได้อบรมสั่งสอนท่าน ครอบครัวของโจเซฟ สมิธไม่เพียงเป็นแบบอย่างในเรื่องศรัทธาและการสวดอ้อนวอนเท่านั้นแต่เรื่อง การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมนันทนาการที่ดีงามด้วย

คนหลายรุ่นที่มาหลังจากท่านอาจเรียกท่านว่าผู้ได้รับพรเพราะแบบอย่างการสวดอ้อนวอนในครอบครัวท่าน ท่านอาจไม่ได้เลี้ยงดูผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ท่านสามารถช่วยพระเจ้าพระเยซูคริสต์สร้างศาสนิกษีที่ดีและเป็นที่รักได้โดยการสวดอ้อนวอนและแบบอย่างความซื่อสัตย์ของท่าน

ในบรรดาทั้งหมดที่ท่านจะเลือกทำเพื่อช่วยพระเจ้า การสวดอ้อนวอนจะเป็นพื้นฐาน ดูเหมือนจะมีคนธรรมดาที่เมื่อสวดอ้อนวอนจะสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นลืมหืมตามองว่าใครอยู่ที่นั่น ท่านสามารถเป็นคนเช่นนั้นได้

ลองนึกดูว่าการทำเช่นนั้นจะมีความหมายอย่างไรต่อคนที่

คุณเข้ากับท่านในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว เมื่อพวกเขาารู้สึกว่าท่านพูดกับพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธา ศรัทธาของพวกเขาที่จะพูดกับพระผู้เป็นเจ้าจะเพิ่มตามเช่นกัน เมื่อท่านสวดอ้อนวอนขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพรที่พวกเขาารู้ว่าเกิดขึ้นแล้ว ศรัทธาของพวกเขาจะเติบโตในเรื่องที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักพวกเขาและพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของ

ท่านและจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้ในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวก็ต่อเมื่อท่านเคยมีประสบการณ์ดังกล่าวในการสวดอ้อนวอนส่วนตัว ครั้งแล้วครั้งเล่า

ข้าพเจ้ายังคงได้รับพรจากบิดาและมารดาผู้พูดกับพระผู้เป็นเจ้า แบบอย่างของพลังการสวดอ้อนวอนในครอบครัวของพวกเขา ท่านยังคงเป็นพรแก่คนหลายรุ่นที่ตามมา

ลูกหลานของข้าพเจ้าได้รับพรทุกวันจากแบบอย่างของบิดามารดาข้าพเจ้า ศรัทธาที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรัก ทรงได้ยิน และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนได้ส่งผ่านมาถึงพวกเขา ท่านสามารถสร้างมรดกเช่นนั้นในครอบครัวท่านได้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่าน ■

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2010, 165.

ฉลองครบรอบ 20 ปีของถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว

“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” สอนหลักธรรมที่เหมาะสมกับปัจจุบันเท่าๆ กับเมื่อออกถ้อยแถลงนี้ ครั้งแรกวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 1995 ท่านอาจเชิญชวนแต่ละคนหรือครอบครัวที่ท่านสอนให้ร่วมฉลองครบรอบ 20 ปีของถ้อยแถลงโดย

1. เขียนหลักธรรมไหนที่มีความสำคัญเป็นพิเศษต่อพวกเขา (ดูว่าประธานอายุรังกทำเช่นนี้อย่างไรกับการสวดอ้อนวอนในข่าวสารข้างต้น)
2. สนทนาว่าหลักธรรมแต่ละข้อจะเป็นพรแก่พวกเขาเวลานี้และในอนาคตได้อย่างไร
3. ตั้งเป้าหมายเฉพาะเจาะจงเพื่อรวมหลักธรรมเหล่านั้นไว้ในชีวิตพวกเขาและแบ่งปันกับผู้อื่น

ปรับปรุงการสวดอ้อนวอน

ประธานอายริงก์สอนว่าครอบครัวท่านจะได้รับพรจากความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์ ท่านสามารถปรับปรุงความสัมพันธ์ของท่านกับพระองค์ได้โดยปรับปรุงการสวดอ้อนวอนของท่าน! แนวคิดบางประการต่อไปนี้จะบอกว่าการทำอะไร

ก่อนเริ่มสวดอ้อนวอน ให้ใช้เวลาสักครู่คิดถึงสิ่งที่ท่านต้องการพูด พิจารณาคำถามที่ท่านอาจมีหรือสิ่งที่กังวลใจท่าน—ท่านจดไว้ได้เพื่อจะไม่ลืม ใช้เวลานี้ทำให้สมองปลอดโปร่งจากเรื่องวุ่นวายของวันเพื่อท่านจะสามารถจดจ่อกับความรู้สึกอ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้ามีแนวโน้มว่าความคิดท่านจะล่องลอยขณะสวดอ้อนวอน ให้พยายามนึกภาพพระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังอยู่ พูดเจาะจง เหลือเวลาสองสามนาทีเมื่อจบการสวดอ้อนวอนไว้ ฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณด้วย ท่านอาจจดความรู้สึกของท่านลงในบันทึกส่วนตัว จำไว้ว่าการสวดอ้อนวอนเป็น

“รูปแบบหนึ่งของการทำงาน” (Bible Dictionary, “Prayer”) ฉะนั้นอย่างกังวลถ้าต้องฝึกหรือดูเหมือนยาก! ความพยายามในการสวดอ้อนวอนของท่านจะช่วยสร้างความสัมพันธ์กับพระผู้เป็นเจ้า อันจะเป็นพรแก่คนหลายรุ่น

พระบิดาบนสวรรค์ ทรง ได้ยิน คำสวดอ้อนวอน ของท่าน

พระองค์ทรงรักท่าน
พระองค์ทรงรู้จัก
ชื่อของท่าน

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์,
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด,
“การเปิดเผยต่อเนื่อง,” เลียวโนนา พ.ศ. 2014, 73

เด็ก

สิ่งช่วยเตือนให้สวดอ้อนวอน

ประธานอายริงก์สอนว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสวดอ้อนวอนกับครอบครัวของท่าน ท่านสามารถเป็นแบบอย่างให้ครอบครัวท่านได้โดยสวดอ้อนวอนทุกวัน ท่านสามารถเตือนครอบครัวให้สวดอ้อนวอนด้วยกันทุกวัน ตัดการ์ดด้านซ้ายและวางไว้ให้ทุกคนในครอบครัวเห็น วิธีนี้จะช่วยให้ท่านจำได้เสมอว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการได้ยินจากท่าน!

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเรียนสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

พระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: เปี่ยมด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพ

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการ เรียนสอนที่เน้นพระคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระคัมภีร์สอนเราว่าพระเยซูคริสต์ทรง “ได้รับเดชานุภาพทั้งปวง, ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก, และรัศมีภาพของพระบิดาอยู่กับพระองค์” (คพ. 93:17) เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่าโดยเดชานุภาพดังกล่าวพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลก ทรงแสดงปาฏิหาริย์ และทรงอดทนต่อความเจ็บปวดแห่งเกทเฮมนีและคัลวารี¹ เมื่อเราเข้าใจเช่นนี้ ศรัทธาของเราในพระคริสต์จะเพิ่มขึ้น และเราจะเข้มแข็งขึ้น

เมื่อเราทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหาร พระเจ้าจะประทานพรเราด้วยเดชานุภาพของพระองค์ ลินดา เค. เบอร์ดันประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวว่า “การรักษาพันธสัญญาเสริมสร้างความเข้มแข็ง เพิ่มพลังอำนาจ และให้ความคุ้มครอง...เมื่อเร็วๆ นี้ดิฉันพบกับ

เพื่อนใหม่คนหนึ่ง เธอเป็นพยานว่าหลังจากที่เธอได้รับเอ็นดาวเมนต์พระวิหาร เธอรู้สึกถึงความเข้มแข็งด้วยพลังอำนาจที่จะต่อต้านการล่อลวง”²

นี่ไฟแสดงประจักษ์พยานถึงพลังแห่งพันธสัญญาดังนี้ “ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็นเดชานุภาพของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าลงมาบน...ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, ... และพวกเขา มีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่” (1 นีไฟ 14:14)

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

เยเรมีย์ 51:15; วิวรณ์ 1:6; เจคอบ 4:6-7; โมไซยาห์ 3:17

อ้างอิง

1. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “นี่คืองานของเรา และรัศมีภาพของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 18.
2. ลินดา เค. เบอร์ดัน, “พลังอำนาจ ปิety และความรักจากการรักษาพันธสัญญา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 111.

ศรัทธา ครอบครั
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

โดยที่ทรงเปี่ยมด้วยความสงสารมารธาและมารีย์อย่างมาก พระเยซูคริสต์จึงทรงทำให้ลาซารัสน้องชายของพวกเขาฟื้นจากความตายโดยเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงครอบครอง

พระเยซูเสด็จมาถึงบ้านของมารธา กับมารีย์หลังจากลาซารัสอยู่ในอุโมงค์ฝังศพได้สี่วันแล้ว พวกเขาพากันไปที่อุโมงค์ และพระเยซูทรงบัญชาให้เอาหินเปิดปากทางออก พระเยซูตรัสกับมารธาว่า “เราบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือว่าถ้าเธอเชื่อก็จะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า?” จากนั้นพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา และ “ทรงร้องเสียงดังว่า ลาซารัสออกมาเถิด

“คนตายนั้นก็ออกมา มีผ้าพันมือและเท้า” (ดู ยอห์น 11:1-45) พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้เดชานุภาพของพระองค์ไถ่และให้พลังแก่เรา ศรัทธาของเราในพระองค์จะเพิ่มขึ้นเมื่อเราจดจำว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพ

พิจารณาสิ่งนี้

เดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าทำให้เรามีเดชานุภาพและรัศมีภาพเป็นอาวุธอย่างไร

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2015 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ

หลักคำสอนเด่น

เชื่อในการแต่งงาน

“ใครเลยจะมีวิธีที่ทรงประสิทธิภาพในการเลี้ยงดูคนรุ่นต่อไปได้มากกว่าครัวเรือนที่ประกอบด้วยพ่อแม่ที่แต่งงานกันและมีลูก...

“เราต้องย้ำเตือนตัวเราเองเป็นครั้งคราว ดังเช่นข้าพเจ้าเมื่ออยู่ที่กรุงโรม ด้วยข้อเท็จจริงที่สร้างความมั่นใจและการปลอบโยนที่แสนวิเศษว่าการแต่งงานและครอบครัวยังคงเป็นความหวังและอุดมคติของคนส่วนใหญ่ และเราไม่ใช่ผู้ที่มีความเชื่อเช่นนั้นเพียงผู้เดียว ทุกวันนี้ เป็นเรื่องท้าทายมากยิ่งขึ้นที่จะหาความสมดุลที่

เป็นไปได้ระหว่างงานอาชีพ ครอบครัว รวมถึงความจำเป็นส่วนตัว ในฐานะศาสนจักร เราต้องการช่วยเหลือทุกวิถีทางที่เราทำได้เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนการแต่งงานและครอบครัวที่เข้มแข็ง”

เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ (1922–2015) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “เหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงเป็นสาระสำคัญ—ทุกแห่งทั่วโลก,” *เลียวไนนา* พฤษภาคม 2015, หน้า 41, 42.

สำหรับบทความหลักธรรมในการแต่งงานจากการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2015, ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “แผนแห่งความสุข” 26; ลินดา เค. เบอร์ดัน, “เราจะขึ้นไปด้วยกัน,” 29; และ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” 50

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

พระคุณของ พระผู้เป็นเจ้า มีให้ทุกคน

“พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าคือความหวังที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน

“โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ แผนแห่งความเมตตาทำให้พ่อแก่ชราเรียกร้องของความยุติธรรม ‘และ [นำ] มาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีศรัทธาสู่การกลับใจ’ (แอลมา 34:15)

“ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะสามารถล้างออกได้ เพราะผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รักของเรา ‘ประทานพระองค์เองให้เป็นค่าไถ่สำหรับทุกคน’ (1 ทิโมธี 2:6) ทางเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์เตรียมไว้สำหรับเรา...

“วันนี้และชั่ววันนิรันดร์พระคุณของพระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับทุกคนที่มีใจซื่อซื่อและมีความเชื่อที่มั่นคง...”

“...ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะแสดงความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและความสำนึกคุณสำหรับของประทานแห่งพระคุณอันหาที่สุดมิได้โดยการรักษาพระบัญญัติและ “[การ] ดำเนินตามชีวิตใหม่” (โรม 6:4)”

ประธานเดวิด เอ. เบ็คกอร์, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “ของประทานแห่งพระคุณ,” *เลียวไนนา*, พ.ค. 2015, 108, 110.

คำตอบสำหรับท่าน

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการดูแลแก่คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับเดือนพฤษภาคม 2015 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- ข้าพเจ้าเชื่อในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ แต่ข้าพเจ้าจะเข้าถึงพลังอำนาจดังกล่าวในชีวิตของข้าพเจ้าได้อย่างไร ดู เดล จี. เรนลันด์ “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไป” 56.
- จะมอบหมายงานให้ผู้สอนศาสนาอย่างไร ฉันสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อปรับตัวจากผู้สอนศาสนาเป็นอดีตผู้สอน

ศาสนา ฉันจะได้รับพรโดยการเข้าร่วมชั้นเรียนเซมินารีและสถาบันศาสนาได้อย่างไร ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด “คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ยอดเยี่ยม” 67.

- ผมจะเป็นบิดาที่ดีขึ้นได้อย่างไร ดู แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน “ความเป็นบิดา—จุดหมายนิรันดร์ของเรา” 77.
- อะไรเป็นพรที่โดดเด่นของร่างกายมรตัยและชีวิตบนแผ่นดินโลก ดู โจเซฟ ดับเบิลยู. ชิตาดี “จงอุทิศสมบุรณ์, ขยายเผ่าพันธุ์, และทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบ” 126.

เรื่องเล่าดี ๆ จากการประชุมใหญ่

อะไรจะเรียกความสนใจเราได้ดีไปกว่าเรื่องเล่าดี ๆ ต่อไปนี้เป็นเรื่องเล่าสี่เรื่องจากหลายๆ เรื่องที่แบ่งปันในการประชุมใหญ่:

- ทำไมซิสเตอร์แอสซีแห่งสเตคซินลี แอริโซนาไม่ทราบว่ามีหลานกี่คน ซิสเตอร์เอลโลว์แอรี แบ่งปันคำตอบที่ไม่คาดคิด — ดู แครโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, “ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า” 11.
- บทละครและความกล้าหาญอธิบายเรื่องราวของมารี แมเตไลน์ คาร์ดอน สตรีวัยเยาว์ผู้ปกป้องความเชื่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายของเธอในปี 1850 ต่อต้านกับกลุ่มคนในเทือกเขาแอลป์ทางตอนเหนือของอิตาลี เธอยืนหยัดเป็นแบบอย่างให้แก่เราในทุกวันนี้—ดู บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน “ผู้ปกป้องถ้อยแถลงครอบครัว” 14.
- อ่านเรื่องเงินบริจาคอาหารว่าเป็นพรกับครอบครัวทุเร่ระหว่างสงครามกลางเมืองปี 1991 ในเซียร์ราลีโอนได้อย่างไร—ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์ “เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ?” 22.
- เรื่องราวนี้ของความกล้าหาญ ความหวัง และต่อไปนี้จะแสงสว่างมาจากพาดหัวข่าว แต่ข่าวสารเป็นการประยุกต์ใช้วันจันทร์สำหรับเรา—ดู แอล. วิทนี เคลย์ตัน “เลือกที่จะเชื่อ” 36.

เข้าไปอ่าน ชม หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ ได้ที่ conference.lds.org

การสวดอ้อนวอน: ของขวัญของคุณแม่

สงวนนาม

แม่ลูกชายจะดี แต่ดิฉันไม่เคยหยุดสวดอ้อนวอนให้เขา

ดิฉันไม่เคยสวดอ้อนวอนมากเท่ากับตอนที่ลูกชายคนหนึ่งอายุครบ 17 ปี เขาเริ่มมีความสงสัยบางอย่างเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และบางครั้งเขาคือและไม่อยากฟัง ดิฉันกับสามีพยายามกำชับให้เขาไปโบสถ์เสมอ แต่หลายครั้งเขาไม่ยอมไป เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวอ่านพระคัมภีร์ และสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว แต่เขามักจะเลือกไม่เข้าร่วม ดิฉันจำไม่ได้ว่าดิฉันคุกเข่ากี่ครั้งเพื่อทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ของเราให้ทรงสัมผัสจิตใจเขาและช่วยให้เขาดำเนินตามเส้นทางที่ถูกต้องต่อไป

ตลอดสองปีติดต่อกัน เรามีชีวิตลุ่มๆ ดอนๆ หลายครั้ง ผู้นำศาสนจักรสนับสนุนดิฉัน พวกเขาพูดกับลูกชาย แต่ดูเหมือนไม่มีประโยชน์ ในที่สุดเขาก็ออกจากบ้าน ตลอดเวลานั้นดิฉันไม่เคยหยุดสวดอ้อนวอนให้เขา บางครั้งสามีดิฉันเบื่อหน่ายและพูดกับดิฉันว่า “ปล่อยเขา เขามีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม” แต่คำตอบของดิฉันเหมือนเดิมทุกครั้ง “ไม่ค่ะ ดิฉันจะไม่สิ้นหวัง”

ไม่นาน ลูกชายก็มาบ้านเรา เขาขอโทษและบอกดิฉันว่า “แม่ครับ ผมอยากกลับบ้าน” ดิฉันกับสามียังทำที่ แต่หลังจากพูดคุยกัน เรายอม หลังจากเขากลับบ้าน เราเห็นเขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเปลี่ยน เขากลับมาแข่งขันในศาสนจักรและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ต่อมาเขาได้รับเรียกให้รับ

ใช้เป็นครูปฐมวัย ซึ่งเป็นประสบการณ์พิเศษสำหรับเขา

วันหนึ่งดิฉันชวนโปสเตอร์จาก *เลียวโซนา* ที่เขียนว่า “อย่าปล่อยให้ความกังวลหรือความสงสัยขัดขวางท่านไม่ให้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา”¹ ภาพนั้นแขวนอยู่ในห้องนอนของเขาสองสามเดือน

ช่วยบุตรธิดาของท่าน

บุตรธิดาที่หลงผิดมีสิทธิ์เสรีของพวกเธอ และพวกเธออาจไม่ตอบรับการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณ แต่พระกิตติคุณให้ท่านมากมายหลายวิธีไว้ช่วยบุตรธิดาเช่นนั้น

- หารีอกับคู่ครองและบุตรธิดาคนอื่น ๆ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณให้ตัวท่านเพื่อท่านจะสามารถแสดงออกด้วยศรัทธาและความรัก ไม่ใช่ความกลัว
- จงมีค่าควรรับและแสวงหาการเปิดเผยส่วนตัวเกี่ยวกับวิธีช่วยบุตรธิดาของท่าน
- จงเป็นแบบอย่างที่มีชีวิตของศาสนิกย์ของพระเยซูคริสต์
- แสดงความรักต่อบุตรธิดาด้วยคำพูดและการกระทำ
- เชื่อเชิญให้เขามีส่วนร่วมในการเรียนรู้พระกิตติคุณที่บ้านและในกิจกรรมครอบครัวเช่น ช่วงปิดเทอม วันหยุด และโครงการต่างๆ
- อยู่อย่างอมพะ

อิทธิพลของ บิดามารดา

“บิดามารดาผู้ให้เกียรติพันธสัญญา
พระวิหารย่อมมีอิทธิพลทางวิญญาณ
อันยิ่งใหญ่ต่อบุตรธิดาของพวกเขาได้
เสมอ สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร
พบความสบายใจในการรู้ว่าพวกเขา
สามารถทวงสัญญาของการนำทาง
และพลังอำนาจจากเบื้องบนได้โดย
ผ่านการตลใจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์และสิทธิพิเศษของฐานะ
ปุโรหิต ขณะพวกเขาพยายามช่วย
ให้สมาชิกครอบครัวได้รับพรแห่ง
ความรอดและความสูงส่ง

“...อิทธิพลเช่นนั้นไม่สามารถล่วง
ล้ำสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของบุตรธิดา
ได้แต่สามารถเชื่อเชิญและชักชวน
สุดท้ายแล้วบุตรธิดาต้องใช้สิทธิ์เสรี
ทางศีลธรรมของเขาและตอบสนอง
ในศรัทธา กลับใจด้วยความตั้งใจ
เด็ดเดี่ยว และปฏิบัติตนสอดคล้อง
กับคำสอนของพระคริสต์”

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง, “บิดามารดาที่ซื่อสัตย์
และบุตรธิดาที่ दौरान: ผดุงความหวังขณะ
เอาชนะความเข้าใจผิด,” *เลียวไฮนา*, มี.ค.
2014, 19

จนวันหนึ่งเขาพูดกับดิฉันว่า “แม่ครับ
ผมอยากไปเป็นผู้สอนศาสนาในช่วง
ปลายปี” น้าประหลาดมาก ดิฉันกับสามี
ร้องให้แล้วร้องให้อีก และแน่นอนว่าเรา
สนับสนุนเขาขณะเขาเตรียมตัวไปพระวิหาร
และรับใช้งานเผยแผ่ ดิฉันยังคงสวดอ้อน-
วอนตลอดเวลา แต่ตอนนี้สวดอ้อนวอน
ขอพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรง
สัมผัสใจลูกชายของดิฉัน

หลังจากเขาไปทำงานเผยแผ่ได้พักใหญ่
ในจดหมายฉบับหนึ่งเขาเขียนบอกดิฉันว่า
“แม่ครับ ผมมีประจักษ์พยานมากเกี่ยวกับการ
สวดอ้อนวอน นั่นเพราะแม่ ผมรู้ว่าแม่
สวดอ้อนวอนให้ผมมาตลอด และตอนนี้

ผมเป็นผู้สอนศาสนาเพราะพระเจ้าทรง
สัมผัสใจผม ไม่ใช่เพราะผมเป็นคนดี
ขอบคุณครับแม่ แบ่งปันกับพี่น้องสตรี
นะครับว่าหลักธรรมนี้ที่เปลี่ยนชีวิตผม”

ตอนนี้ลูกชายดิฉันรับใช้งานเผยแผ่
อย่างซื่อสัตย์และมีส่วนร่วมในงาน
อัครวรย ดิฉันขอบพระทัยพระบิดาบน-
สวรรค์มากที่ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของ
ดิฉันตลอดหลายปีมานี้และทรงสัมผัสใจ
ลูกชายของดิฉัน ซึ่งทำให้เขากลับสู่เส้น
ทางที่ถูกต้อง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในกัวเตมาลา

อ้างอิง

1. “ก้าวต่อไป,” *เลียวไฮนา*, มี.ย. 2009, 31.

โดย เอ็ม.เอิล.
เรสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

พระเจ้า ทรง ต้องการ ท่าน เดี๋ยวนี้!

ในฐานะอัครสาวกของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์
ข้าพเจ้าเชื่อเชิญทุกท่านให้
“สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของ
พระเจ้า” และร่วมรบในวันนี้

โลกที่เราอยู่เวลานี้กำลังออกห่างจากคำสอนของพระคริสต์เร็วมากทั้งในกฎและในธรรมเนียม ด้วยเหตุนี้ ชาตานิจึงทำงานล่วงเวลาเพื่อให้บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าสับสนและทำให้คนที่ทรงเลือกหันเหจากการทำหน้าที่และการรับพรอันบริบูรณ์ของพระเจ้า

ชาตานิต้องการให้ท่านเลิกนิสัยๆ ที่ท่านเรียนรู้ที่บ้าน ในเซมินารีและสถาบัน ตลอดจนงานเผยแผ่—เช่นการศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน สวดอ้อนวอนทุกวัน รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรทุกสัปดาห์ และรับใช้ด้วยใจจริง นอกจากนี้ เขายังต้องการให้ท่านยืนอยู่เฉยๆ ในการรบครั้งสำคัญและรุนแรงอย่างยิ่งของยุคปัจจุบัน

จงจำไว้ว่า เรากำลังทำสงคราม—แต่ไม่ใช่สงครามที่ใช้ปืนและกระสุน กระนั้นก็ตาม สงครามนี้เกิดขึ้นจริงและมีมนุษย์ล้มตายนับไม่ถ้วน อันที่จริง นี่คือการต่อเนื่องของสงครามที่เริ่มไว้ตั้งแต่โลกก่อนเกิด

เปาโลเชื่อเชิญให้เรา “สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” เขากล่าวว่า “เพื่อจะสามารถต่อสู้กับอุบายของมารได้ เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครองพวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครอบพิภพในยุคมืดนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน” (เอเฟซัส 6:11-12)

ในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญ

ให้ท่าน “สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า” และร่วมรบในวันนี้ เหมือนพวกบุตรของอิสลามันเมื่อหลายปีก่อน อัยารอจนท่านแต่งงานหรือเริ่มงานอาชีพหรือสูงวัย ศาสนจักรต้องการเยาวชนของเราเดี๋ยวนี้ พระเจ้าทรงต้องการท่านเดี๋ยวนี้!

ท่านคงจำได้ นักรบหนุ่ม 2,000 คน “เข้ามาในพันธสัญญาที่จะต่อสู้เพื่อเสรีภาพของชาวนีไฟ” (แอลมา 53:17) ศาสนจักรต้องการนักรบสมัยใหม่ผู้ได้ทำพันธสัญญาว่าจะ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง” (โมไซยาห์ 18:9)

เยาวชนหญิงและเยาวชนชายทั้งหลายท่านเป็นธิดาและบุตรสมัยใหม่ของอิสลามัน ขอให้มีคนพูดถึงท่านเหมือนมีคนพูดถึงพวกเขาว่า “พวกเขาในระยะเวลา... เกือบหนึ่งร้อยปี” (แอลมา 53:19)

การต่อสู้กับสื่อลามก

เราต้องการให้ท่านร่วมกับเราในการต่อสู้กับสื่อลามก ซึ่งเป็นโรคระบาดร้ายแรงที่กำลังลุกลามทั่วโลก

เมื่อ 180 กว่าปีก่อน พระเจ้าทรงเปิดเผยกฎแห่งสุขภาพ รวมถึงพระคัมภีร์เตือนเรื่องการใช้ยาสูบ (ดู คพ. 89) คนจำนวนมากฟังพระเจ้า แต่คนอีกมากมายไม่ฟัง ในสมัยนั้นหรือเมื่อข้าพเจ้าอายุเท่าท่านไม่มีใครรู้ผลกระทบระยะยาวของการสูบบุหรี่

ปัจจุบัน หลังจากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์หลายสิบปี เวลานี้เรารู้ว่าการสูบบุหรี่ส่งผลให้เป็นมะเร็งปอดและโรคร้ายแรงอื่นๆ พระคำแห่งปัญญาของพระเจ้าเป็นพรที่คอยคุ้มครองเรา

ในการทำงานเดียวกันพระเจ้าทรงเตือนเราในยุคสมัยของเราเกี่ยวกับผลของสื่อลามก ผู้คนหลายล้านคนทำตามพระคำรัสแนะนำของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ แต่คนอีกนับไม่ถ้วนไม่ทำตาม เพื่อนรักของข้าพเจ้า เราไม่ต้องรอให้ถึง 180 ปีหรือแม้ 10 ปีเพื่อค้นพบผลเสียของสื่อลามก การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันเปิดเผยว่าสื่อลามกเป็นภัยต่อคนหนุ่มสาวในหลายๆ ด้านและวางยาพิษทำลายโอกาสที่พวกเขาจะมีชีวิตสมรสอันยั่งยืนและเปี่ยมด้วยรักในวันข้างหน้า

งานวิจัยแสดงให้เห็นเช่นกันว่าการใช้สื่อลามกบ่อยๆ นำไปสู่พฤติกรรมหมกมุ่นและทำให้สมองของผู้เสพวนเวียนอยู่กับสื่อลามกในคุกของการเสพติด งานวิจัยพิสูจน์ให้เห็นเช่นกันว่าสื่อลามกบ่มเพาะความคาดหวังที่ไม่เป็นจริงและให้ข้อมูลผิดๆ เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์อันดีของมนุษย์

สิ่งที่ร้ายกาจที่สุดคือ สื่อลามกทำให้ท่านเห็นคนเป็นวัตถุที่ท่านสามารถไม่เอาใจใส่และดูหมิ่นได้ทั้งทางอารมณ์และร่างกาย

อีกด้านหนึ่งของสื่อลามกคือโดยทั่วไปเป็นกิจกรรมลับ ผู้ใช้มักจะแอบใช้หรืออย่างน้อยก็ใช้ต่อหน้าทุกคนน้อยที่สุด รวมทั้งคู่รักและคู่สมรสของพวกเขา การศึกษาพบว่าเมื่อคนปกปิดตนเองในลักษณะนี้—เมื่อพวกเขาทำสิ่งที่ตนไม่ภาคภูมิใจและปิดเป็นความลับไม่ให้สมาชิกครอบครัวและมิตรสหายรู้—นั่นไม่เพียงทำลายความสัมพันธ์ของพวกเขาและทำให้พวกเขารู้สึกโดดเดี่ยวเท่านั้นแต่ยังทำให้พวกเขาซึมเศร้าและวิตกกังวลยิ่งขึ้น และนับถือตนเองน้อยลง การเก็บความลับทำลายความไว้วางใจ

ในขั้นต้น เราต้องหลีกเลี่ยงสื่อลามกเพราะเป็นอันตรายถึงชีวิต ฆ่าความสัมพันธ์ที่จริงจังและอ่อนโยนของมนุษย์—ทำลายชีวิตสมรสและครอบครัว ทำลายวิญญาณของคนเสพได้แน่นอนเท่าๆ กับพิษร้ายแรงที่สุดฆ่าร่างกายและจิตใจ

อย่าถูกหลอก อย่าคิดว่าเมื่อท่านไปเป็นผู้สอนศาสนาหรือเมื่อท่านแต่งงานท่านจะหยุดพฤติกรรมเสพติดนี้ได้ หากท่านพัวพันกับมันตอนนี้ หากท่านติดกับดักของการปฏิบัติดังกล่าว จงขอความช่วยเหลือทางวิญญาณเถิด ท่านเอาชนะสื่อลามกได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อย่ารอ! ข้าพเจ้าวิงวอนท่านว่า อย่ายุ่งกับมัน! มีแหล่งช่วยมากมายที่ LDS.org ซึ่งจะลบล้างความมืดมนของภาพสื่อลามก

นี่เป็นยุคที่ท้าทาย—แต่ไม่น่าท้าทายมากไปกว่ายุคของอีลามัน

และนักบวชนุ่มของเขาเมื่อพวกเขายื่นหยัดปกป้องครอบครัวและศาสนจักร นี่เป็นเวลาให้ท่านก้าวไปข้างหน้าและสมทบกับขบวนเยาวชนชายหญิงที่ซื่อสัตย์และอุทิศตนคนอื่นๆ เพื่อต่อสู้กับสื่อลามก

หลักคำสอนเรื่องการแต่งงาน

ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านเข้าใจจุดยืนของศาสนจักรในเรื่องการแต่งงานตามที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานไว้ให้เราในพระคัมภีร์ และ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เอกสารที่ได้รับการดลใจกล่าวดังนี้ “ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายกับหญิงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ “เด็กมีสิทธิถือกำเนิดภายในพันธะของการสมรสและได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่รักษาคำปฏิญาณของการแต่งงานด้วยความซื่อสัตย์อย่างที่สุด”¹

อัครสาวกมีหน้าที่เป็นยามบนหอสูงคอยดู “ศัตรูขณะที่ยังอยู่ไกล” (คพ. 101:54) และสอนหลักคำสอนของพระคริสต์ ทุกท่านทราบทั่วกันวันนี้ยามดั้งเดิมของการแต่งงานถูกโจมตี มีคนกำลังตั้งป้อมถกเถียงเรื่องนี้โดยมุ่งไปที่สิทธิของพลเมือง ฝ่ายประธานสูงสุดและไควรัมอัครสาวกสิบสองอัครสาวกจุดยืนและหลักคำสอนของศาสนจักรเกี่ยวกับจุดประสงค์และแผนของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้บุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ประสบชีวิตมรตัย ซึ่งจำเป็นต่อชีวิตอันเป็นนิรันดร์และชีวิตนิรันดร์ของเรา

ข้าพเจ้าอ้างจากถ้อยแถลงถึงผู้นำศาสนจักรในปี 2014 และขอให้ท่านอ่านอย่างถี่ถ้วน

“การเปลี่ยนแปลงในกฎหมายบ้านเมืองไม่ได้เปลี่ยนกฎศีลธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญญัติไว้แม้แต่น้อย ทั้งไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังให้เราดำรงรักษาพระบัญญัติของพระองค์ไม่ว่าความคิดเห็นหรือกระแสนิยมในสังคมจะต่างไปอย่างไร กฎความบริสุทธิ์ทางเพศของพระองค์ชัดเจน นั่นคือ ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องถูกต้องเหมาะสมก็ต่อเมื่อเกิดขึ้นระหว่างชายกับหญิงที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายในฐานะสามีภรรยาเท่านั้น ศาสนจักรใคร่ขอให้ท่านทบทวนและสอนสมาชิกศาสนจักรเกี่ยวกับหลักคำสอนที่มีอยู่ใน ‘ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก’”

ถ้อยแถลงกล่าวต่อไปว่า

“ผู้ส่งเสริมการแต่งงานเพศเดียวกันมีสิทธิได้รับการปฏิบัติอย่างสุภาพชนคนใด ผู้คัดค้านย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกันฉันนั้น...

“ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เรามีหน้าที่สอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และชี้แจงถึงพระมากมายที่หลงใหลมาจากการเอาใจใส่พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับผลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ของการละเลยพระบัญญัติเหล่านั้น เราขอเชื่อเชิญท่านสวดอ้อนวอนให้ผู้คนทุกแห่งหนเปิดใจรับความจริงของพระกิตติคุณ และเพื่อให้ปัญญาบังเกิดแก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจประเด็นต่างๆ ที่มีความสำคัญยิ่งต่ออนาคตของสังคม”²

ข้าพเจ้าทราบว่าท่านรักและสนับสนุนพระเจ้าและศาสนพยากรณ์ของพระองค์ แต่ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าบางท่านอาจจะสับสนเกี่ยวกับนัยมากมายของมติศาสนจักรที่ให้สนับสนุนแผนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยสำหรับบุตรธิดาของพระองค์

ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าเยาวชนบางคนของเรายากที่จะเข้าใจวิธีอธิบายหลักคำสอนเกี่ยวกับครอบครัวและการแต่งงานแต่ยังคงสุภาพอ่อนโยนและรักคนที่ไม่เห็นด้วย ท่านอาจเกรงว่าท่านจะถูกตราหน้าว่าเป็นคนคลั่งศาสนาและใจแคบ ท่านอาจรู้จักคนที่ต่อสู้กับความเสนาหาค

เดียวกันหรือได้ตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตแบบความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ความรักที่ท่านมีต่อบุคคลนั้นในฐานะบุตรหรือธิดาของพระผู้เป็นเจ้าอาจสร้างความกดดันในใจขณะที่ท่านพยายามรักและสนับสนุนเขาและยังคงยึดมั่นแผนนิรันดร์แห่งความสุขของพระเจ้า

ขอให้เข้าใจตรงกันว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อว่า “ประสบการณ์เรื่องความเสนาหาคเดียวกันเป็นความจริงที่ซับซ้อนสำหรับหลายคน ความเสนาหาในตัวเองไม่ใช่บาป แต่การทำตามความเสนาหาเป็นบาป ถึงแม้บุคคลไม่ได้เลือกมีความเสนาหาดังกล่าว แต่พวกเขาเลือกวิธีตอบสนอง ศาสนจักรยื่นมือช่วยเหลือบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความรักความเข้าใจ รวมถึง [คนที่เสนาหาคเดียวกัน]”³

ศาสนจักรไม่สอนหรือสนับสนุนให้รังเกียจผู้อื่นหรือประพฤติดนไม่เหมือนชาวคริสต์ เราต้องรักและพยายามช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจว่าไม่ควรมีใครเพิกเฉยหรือมองข้ามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบผลของการดำเนินชีวิตในโลกที่ตกแล้ว และด้วยเหตุนี้จึงเตรียมพระผู้ช่วยให้รอด “พระเมสโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก” ให้บุตรธิดาของพระองค์

ความช่วยเหลือและความเข้าใจ

ศาสนจักรให้ความช่วยเหลือและเข้าใจคนที่ต่อสู้กับสื่อลามกหรือความเสียหายเพศเดียวกัน อีกทั้งให้แหล่งข้อมูลสำหรับการเข้าใจสถาบันการแต่งงานให้ลึกซึ้งกว่าเดิมหรือแบ่งปันพระกิตติคุณทางออนไลน์ ท่านอาจเข้าไปเยี่ยมชมแหล่งข้อมูลออนไลน์ต่อไปนี้

- “Overcoming Pornography through the Atonement of Jesus Christ,” overcomingpornography.org.
- “God Loveth His Children,” lds.org.
- “The Divine Institution of Marriage,” mormonnewsroom.org.
- “Sharing the Gospel Online,” lds.org/church/share.

พยานและคำเตือน

ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “เราขอเตือนว่าผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือบุตรธิดา หรือผู้ที่ล้มเหลวต่อสัมฤทธิ์ผลของความรับผิดชอบในครอบครัว วันหนึ่งเขาจะยืนขึ้นต่อพระพิชิตพระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่ตัวบุคคล ประชาคม และประชาชาติดังที่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้”⁴

ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งี่ร่วมในการเตือนนั้น ในฐานะยามบนหอสูง ข้าพเจ้ามีหน้าที่ต้อง “เป่าแตรเพื่อเตือนประชาชน” (ดู เอเสเคียล 33:1–9) ข้าพเจ้ากลัวเสียงเตือน ข้าพเจ้าทำเช่นนั้นเพราะรักท่านและต้องการให้ท่านเข้าใจว่าเราต้องยืนอยู่เบื้องพระพิชิตพระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ นั่นคือหน้าที่ของข้าพเจ้า

พระดำรัสเตือนของพระเจ้ามาพร้อมพระดำรัสเชื้อเชิญให้มาหาพระองค์ พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบผลของการดำเนินชีวิตในโลกที่ตกแล้วและด้วยเหตุนี้จึงเตรียมพระผู้ช่วยให้รอด “พระเมสโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก” ให้บุตรธิดาของพระองค์ (วิวรณ์ 13:8)

ในกิตติคุณของยอห์น เราเรียนรู้ว่า “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

ขอให้ระลึกว่าพระกิตติคุณคือ “ข่าวดี”⁵ คือข่าวสารแห่งความหวัง หากท่านประสบปัญหาตอนนี้ จงขอความช่วยเหลือ พระเจ้าทรงเมตตาและทรงให้อภัย

อัครสาวกเปาโลสอนดังนี้

“ใครจะให้เราขาดความรักของพระคริสต์ได้? จะเป็นความทุกข์ หรือความยากลำบาก หรือการเคี่ยวเข็ญ หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกไฟไหม้ หรือการถูกคมดาบหรือ?... ”

“แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย

“เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ และสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย

“หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8:35, 37–39)

เพราะพระเยซูคริสต์ สันติสุขจึงสามารถแทนที่ความรู้สึกลึก ความสัมพันธ์อันดีฟื้นฟูได้ การเสียดัดเอาชนะได้

เราต้องให้ครอบครัวและมิตรสหายของเรารู้ความจริงนี้ นั่นคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรัก “และพระองค์ทรงเชื้อเชิญ [เรา] ทั้งหมดให้มาหาพระองค์และรับส่วนพระคุณความดีของพระองค์; และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย” (2 นิโอฟ 26:33)

เราต้องการให้ท่านมีส่วนร่วมในงานแห่งความรอดก่อน ระหว่าง และหลังจากงานเผยแผ่ของท่าน

การใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นพรแก่ชีวิต

พระเจ้าทรงเชื้อเชิญท่านให้มีส่วนร่วมและใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมที่ท่านชอบแบ่งปันพระกิตติคุณและตั้งมั่นในฐานะบุตรธิดาสมัยใหม่ของอิสลามันในการสู้รบครั้งใหญ่ของวันเวลาสุดท้าย พระองค์ทรงต้องการให้ท่านเป็นนักรบสมัยใหม่ที่ยืนหยัดและพร้อมใจกันปกป้องความจริง พระองค์ทรงต้องการให้ท่านกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในการเผชิญความก้าวหน้าของศัตรู เราทราบดีว่าสุดท้ายแล้วพระเจ้าจะทรงชนะและซาตานจะพ่ายแพ้

บัดนี้ ท่านมีโอกาใช้สื่อสังคมทั้งหมดนี้อย่างฉลาด พึงจดจำว่ามีเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมให้ท่านใช้สื่อสังคม การแบ่งปันความคิดและประสบการณ์ในสิ่งที่ท่านกำลังเรียนรู้และรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวในช่วงเวลาเหล่านั้น โดยผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมที่หลากหลาย ท่านสามารถสนทนาพระกิตติคุณกับครอบครัว มิตรสหาย และสำหรับอดีตผู้สอนศาสนาสามารถสนทนาได้แม้

ข้าพเจ้าทราบว่ามีบางท่านกังวลกับการถูกตัดสินแบบผิด ๆ ถูกเย้ยหยัน และแม้ถูกรังความหากท่านสนับสนุนพระบิดาบนสวรรค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ และศาสนจักร เพื่อนหนุ่มสาวที่รักทั้งหลาย อย่ากังวลกับคนในอาคารใหญ่และกว้าง

กับอดีตผู้สนใจและสมาชิกใหม่ ท่านสามารถยืนเป็นพยานถึงความจริงและปกป้องอาณาจักร

การปกป้องอาณาจักร

ข้าพเจ้าทราบว่ามีบางท่านกังวลกับการถูกตัดสินแบบผิด ๆ ถูกเย้ยหยัน และแม้ถูกรังความหากท่านยืนหยัดเพื่อพระบิดาบนสวรรค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ และศาสนจักร ข้าพเจ้าเข้าใจความกังวลของท่าน

ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาด้วยหนุ่มในคณะเผยแผ่บริติชหลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 เวลานั้นชาวอเมริกันเป็นที่ “ดูหมิ่นเหยียดหยาม” (3 นิไฟ 16:9) ผู้สอนศาสนาถูกหัวเราะเยาะและถูกเย้ยหยัน ผู้คนถึงกับปาข้าวของใส่เรา บางคนถ่มน้ำลายรดเรา แต่เราไม่ท้อถอย เรายังคงแสดงประจักษ์พยานและแบ่งปันพระกิตติคุณ เจกเซนอบินาโด เราไม่ระย่อ เจกเซนเปาโล เราไม่ระย่อ และเจกเซนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราไม่ระย่อ เวลานั้นเราอาจนึกภาพผลการทำงานของเราไม่ออก เรามีห้องถิ่น 14 แห่งและไม่มีสเตค ปัจจุบันมีสเตคแห่งโซอัน 46 สเตคในบริติชไอร์แลนด์

เพื่อนหนุ่มสาวที่รักทั้งหลาย อย่ากังวลกับคนในอาคารใหญ่และกว้าง นี่ไฟเห็นว่าพวกเขาจะล้อเลียนและชี้ “นิ้วของพวกเขา มาทางผู้คนที่เข้ามาและกำลังรับส่วนผลนั้น” อย่าเป็นเหมือนคนที่ “หลังจากพวกเขาได้ชิมรสของผลนั้นแล้วพวกเขามีความละอาย, อันเนื่องมาจากผู้ซึ่งกำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และ

พวกเขาตกลงไปในทางที่ต้องห้ามและหายไป” (1 นิไฟ 8:27, 28)

ท่านเป็นคนรุ่นสำคัญและยิ่งใหญ่ การมีชีวิตอยู่ในเวลานี้สำคัญอย่างยิ่ง! อนาคตสดใส จงบอกตัวท่านว่า “ฉันกำลังช่วยพระเจ้าขณะฉันแสดงประจักษ์พยานและสอนความจริงที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเปิดเผยในวันเวลาสุดท้ายนี้”

ขอพระเจ้าประทานพรท่านด้วยปัญญาเกินกว่าวัยของท่าน ที่ท่านจะตระหนักอย่างฉลาดว่าเราอยู่ในการต่อสู้และต้องยืนหยัดด้วยกัน ทั้งคนหนุ่มสาวและสูงวัย ขอให้ท่านไม่ล้ม ในการเดินทางครั้งนี้ ว่าท่านทุกคนมีค่าต่อการเตรียมโลกในอนาคต สำหรับวันที่พระเยซูคริสต์จะตรัสว่า “นั่นเพียงพอแล้ว” และจะกลับมาปกครองในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย พระผู้ไถ่ของโลก ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ ■

จากการให้ข้อคิดทางวิญญาณ ซีอีเอส สำหรับคนหนุ่มสาว “จงนั่งเถิดและรู้ว่าเราคือพระเจ้า” ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา วันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 2014

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.
2. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ลงวันที่ 10 ม.ค. 2014 (สหรัฐ) และ 6 มี.ค. 2014 (นอกสหรัฐ).
3. “Love One Another: A Discussion on Same-Sex Attraction,” mormonsandgays.org.
4. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165.
5. ดูคู่มือพระกัมภีร์, “หนังสือกิตติคุณ”

เป็นพรแท้ บุตรธิดา

โดยปรับปรุงชีวิตแต่งงานของเรา

โดย ลอรี คลัฟฟ์ แซด

นักบำบัดชีวิตแต่งงานและครอบครัวที่มีใบอนุญาต

ว นหนึ่งดิฉันกำลังทำการบำบัดด้วยรุ่นคนหนึ่ง ที่เสียงชีวิตเข้าไป
พัวพันกับพฤติกรรมอันตราย ดิฉันเคยทำงานกับพ่อแม่ของเธอ
และพยายามประเมินการรับรู้และความเข้าใจของเธอเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ในครอบครัวเธอ เมื่อถามเรื่องชีวิตแต่งงานของพ่อแม่ เธอ
มองตาดิฉันและตอบโดยไม่ลังเลว่า “พ่อแม่ไม่ชอบกัน”

ดิฉันถามเธอว่ารู้ได้อย่างไร เนื่องจากพ่อแม่ของเธอบอกดิฉันหลาย
ครั้งว่าพวกเขาไม่เคยมีความขัดแย้งและแสดงออกชัดเจนว่าลูกๆ ไม่รู้
เรื่องความทุกข์ระทมในชีวิตสมรสของพวกเขา นักบำบัดชีวิตแต่งงาน
และครอบครัวอย่างดิฉันได้ยินเช่นนั้นเป็นประจำจากสามีภรรยาหลายคู่

“ดูออกได้ไม่ยากค่ะ” เธอตอบ เธออธิบายว่าเธอกังวลตลอดมาถึง
ความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นในครอบครัวเธอ เธอเปิดเผยทั้งน้ำตาว่านั่น
กำลังทำให้เธอป่วยทางกายและเธอพยายามฆ่าตัวกลับและไปโรงเรียน “ดิฉันคิดเรื่องนี้ตลอด
เวลา” เธอบอก

ดิฉันใจสลายขณะนั่งตรงข้ามเธอและพิจารณาเหตุการณ์ที่ฟังคุ่นหมุกมาก ดิฉันรู้ว่าพ่อแม่รักเธอ
และต้องการทำบางอย่างเพื่อช่วยเธอ แต่ดิฉันห่วงตรงที่พวกเขานึกไม่ถึงว่าชีวิตแต่งงานที่ยาก
ของพวกเขากำลังทำร้ายเธอและลูกคนอื่นๆ มากเพียงใด

คุณภาพชีวิตแต่งงาน
ของท่านมีอิทธิพลต่อ
บุตรธิดาไม่ว่าท่าน
ตระหนักหรือไม่ก็ตาม
เมื่อท่านกับคู่สมรสช่วย
กันปรับปรุงความสัมพันธ์
ของท่าน บุตรธิดาจะได้
รับพร

ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวกล่าวว่า “สามีและภรรยามีความรับผิดชอบสำคัญที่จะรักและดูแลกันรวมทั้งรักและดูแลบุตรธิดาของตน”¹ บางครั้งดิฉันเป็นห่วงที่เรามัวแต่ “ดูแลลูก” จนเราไม่ “ดูแลกัน”

ในอาชีพของดิฉัน ดิฉันสังเกตเห็นสมาชิกศาสนจักรเสียสละมากเพื่อช่วยให้ลูกๆ ของพวกเขาประสบความสำเร็จ พ่อแม่เหล่านี้บ่มเพาะนิสัยให้ลูกปฏิบัติตามศาสนา เช่น สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร พวกเขากระตุ้นให้ลูกหาความรู้และฝึกทักษะที่จะเตรียมลูกๆ ให้มีอนาคตสดใส แต่ดิฉันเกรงว่าบางคนอาจไม่ให้ความสำคัญกับแหล่งช่วยอันมีค่าที่ชีวิตแต่งงานคุณภาพสูงมอบให้ในการเตรียมเยาวชนสำหรับจุดประสงค์นิรันดร์

คู่สามีภรรยาหลายคู่ทุ่มเทความสนใจให้อุดมการณ์ที่คุ้มค่าแต่ทำน้อยนิดเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงาน บางคู่พยายามปรับตารางเวลาของตนเพื่อไปชมการแสดงของลูกๆ แต่ดูเหมือนไม่สามารถหาเวลาออกเดทกับคู่ครองได้ ขณะวุ่นอยู่กับการเลี้ยงลูก สร้างอาชีพ และทำการเรียกในศาสนจักร ชีวิตแต่งงานอาจถูกละเลย และบางครั้งได้รับอิทธิพลจากความขัดแย้ง ความไม่พอใจ และ

การนอกใจ

เมื่อคู่สามีภรรยาเรียนรู้มากขึ้นถึงอิทธิพลอันทรงพลังที่ชีวิตแต่งงานของพวกเขามีต่อลูกๆ พวกเขาจะเห็นชัดเจนว่าจะเกิดประโยชน์เพียงใดเมื่อพวกเขาพยายามบำรุงเลี้ยงและเสริมสร้างชีวิตแต่งงานของตน

คุณภาพชีวิตสมรสมีอิทธิพลต่อลูกๆ

ดิฉันเชื่อว่าสามีภรรยาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายส่วนใหญ่ต้องการให้ชีวิตแต่งงานของตนประสบความสำเร็จ และดิฉันประทับใจกับระดับความสัตย์สุจริตที่พวกเขาส่วนใหญ่แสดงให้เห็นโดยทั่วไป วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เข้าสู่พันธสัญญาอันเป็นนิมิตของการแต่งงาน (ดู คพ. 131:2) จะรับพันธสัญญานั้นอย่างจริงจัง และมักจะอดทนต่อความทุกข์มากมายเพื่อให้ชีวิตแต่งงานของตนสมบูรณ์

อย่างไรก็ดี บางครั้งดิฉันพบเจอชีวิตแต่งงานที่ให้เสียรภาพมากกว่าคุณภาพ บางคู่เข้าใจผิดคิดว่าถ้าพวกเขาเพียงงดการโต้เถียงกันต่อหน้าลูก ลูกของพวกเขาจะไม่รู้ไม่เห็นความระหองระแหงในชีวิตแต่งงาน ลูกๆ รับรู้เร็วมากและมักจะมีความรู้สึกว่า

บางอย่างกำลังผิดปกติ ซึ่งสามารถทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ลึกๆ ในใจ การไม่มีความขัดแย้งในชีวิตแต่งงานไม่ได้ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น

งานวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตสมรสและเด็กๆ บอกว่าชีวิตแต่งงาน คุณภาพสูงส่งเสริมความรู้สึกมั่นคงทางอารมณ์ ยก ระดับความ ผาสุกโดยทั่วไปของลูกๆ² จากการทำงานของดิฉันในฐานะนัก บำบัด ดิฉันเป็นพยานถึงความจริงที่ว่าลูกๆ ได้รับผลกระทบอย่าง ลึกซึ้งจากคุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา หลักธรรมนี้สะท้อน ในคำพูดของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) ที่ว่า “การแต่งงาน ... ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับความสุขในเวลา นี้ เท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับความปิติยินดีในรันดร์ด้วย อีกทั้งส่งผลไม่ เพียงต่อคนสองคนที่เกี่ยวข้องกันเท่านั้น แต่ส่งผลต่อครอบครัว เช่นกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกหลานสืบมาอีกหลายชั่วอายุ”³ ดิฉันอธิบายให้ผู้คนฟังบ่อยๆ ว่าพวกเขาไม่เพียงสร้างชีวิตแต่งงาน ของตนเท่านั้นแต่ตามหลักแล้วกำลังสร้างชีวิตแต่งงานของลูก หลานด้วย

เอลลเดอร์วัลลิน เอช. ไรค์ส แห่งโคเวรัมอัครสาวกลีบสองกล่าวว่า “ความเสื่อมถอยของแนวคิดที่ว่าชีวิตสมรสดำรงอยู่ถาวรและ ล้ำค่าส่งผลกระทบกว้างไกล อิทธิพลการหย่าร้างของบิดามารดา หรือความคิดหาชนที่ว่าชีวิตสมรสเป็นโซ่ตรวนที่ขัดขวางความ สำเร็จส่วนตัวส่งผลให้คนหนุ่มสาวบางคนหลีกเลี่ยงการแต่งงาน หลายคนแต่งงานไม่ยอมทุ่มสุดตัว และพร้อมจะหนีเมื่อเกิด ปัญหารุนแรงครั้งแรก”⁴

ในฐานะนักบำบัดครอบครัว ดิฉันยืนยันได้ว่าผู้ใหญ่ที่บิดา มารดาหย่าร้างหรือมีชีวิตแต่งงานคุณภาพต่ำมักไม่มั่นใจว่าตน สามารถประสบความสำเร็จ พวกเขาไม่รู้สักไฉนไปต่อความไม่ลงรอย ในชีวิตแต่งงานและพยายามอย่างเต็มที่เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งซึ่งบางครั้งสามารถจำกัดความสนิทสนมในชีวิตสมรส ไม่ใช่ เรื่องแปลกเมื่อดิฉันเห็นคนในวัยหนุ่มสาวทำให้ขณะเล่าความ เจ็บปวดทางอารมณ์ที่พวกเขาประสบในการเฝ้าดูความเสื่อมถอย และความล้มเหลวในชีวิตแต่งงานของพ่อแม่ตนเอง ความเชื่อ มั่นในชีวิตแต่งงานลดน้อยถอยลงในครัวเรือนที่คุณภาพชีวิต สมรสไม่ดี

เลือกปรับปรุงคุณภาพชีวิตสมรส

การปรับปรุงคุณภาพชีวิตสมรสเกี่ยวข้องมากกับการเลือก

เอลลเดอร์วัลลิน เอ็ม. เนลสัน แห่งโคเวรัมอัครสาวกลีบสองยืนยัน ว่า “ชายหญิงที่รักกันสามารถเลือกชีวิตแต่งงานที่มีคุณภาพ สูงสุดหรือคุณภาพต่ำกว่าที่จะไม่ยั่งยืน”⁵

วิลเลียม เจ. โดเฮอร์ตีนักบำบัดชีวิตแต่งงานและนักวิจัยที่ คนขึ้นชอบได้เขียนเกี่ยวกับความสำคัญของการผนวกคำมั่น สัญญากับความตั้งใจ หรือการพยายามปรับปรุงความสัมพันธ์ ในชีวิตแต่งงานว่า “ถึงแม้เรามีคำมั่นสัญญาไม่บิดพลิ้วกับคู่ของ เรา แต่พวกเราส่วนใหญ่มองไม่เห็นที่เราทำลายชีวิตแต่งงาน ของเราอย่างช้าๆ ถ้าเราไม่บำรุงเลี้ยงอยู่เสมอ... คำมั่นสัญญา ที่ปราศจากความตั้งใจนำไปสู่ชีวิตแต่งงานที่มีเสถียรภาพแต่ จืดชืดน่าเบื่อ”⁶ หลายคู่แสดงให้เห็นคำมั่นสัญญาอันลึกซึ้งและ เสถียรภาพแต่ไม่พยายามเอื้อประโยชน์ต่อชีวิตแต่งงาน เป็นสิ่งที่ น่าผิดหวังที่เห็นชีวิตสมรสกะปลกะปลเปลี่ยนทั้งที่น่าจะแข็งแกร่งได้

รักคู่ครองของท่าน

เมื่ออีเลน เอส. ดัลตันอดีตประธานเยาวชนหญิงสามัญพูด ว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่บิดาจะทำเพื่อบุตรสาวได้คือ “รักษามารดาของ เธอ”⁷ ดิฉันรู้สึกเจ็บปวดทางวิญญาณเพราะรับรู้ว่าดิฉันคือคนที่ ต้องได้ยินคำพูดนี้ไม่ใช่สามี เขารอวังมากกว่าดิฉันมากเกี่ยวกับ การสื่อให้ลูกๆ รู้ว่าเขารักดิฉันมากเพียงใด ดิฉันนึกถึงหลายครั้งที่ เดินเข้าไปในห้องๆ หนึ่งและสามีถามลูกคนหนึ่งของดิฉันว่า “ทายสิว่าอะไร” ซึ่งลูกคนนั้นจะตอบว่า “หนูรู้...คุณพ่อรักคุณแม่” หรือ “หนูรู้...คุณแม่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณพ่อ” หรือ “หนูรู้... คุณแม่เป็นผู้หญิงในฝันของคุณพ่อ” หรือคำประกาศคล้ายคลึง กันที่เขาเน้นย้ำมาตลอดหลายปี ดิฉันตระหนักว่าความมั่นคง มากที่ดิฉันรู้สึกในชีวิตแต่งงานของดิฉัน และที่ดิฉันเห็นเป็นเรื่อง ธรรมดา เป็นผลสืบเนื่องโดยตรงจากความเอื้ออาทรของสามีใน การแสดงความรัก ความชื่นชม และความเคารพดิฉันให้ลูกๆ ของเราเห็น

ศาสดาพยากรณ์เจโคบในพระคัมภีร์มอรมอนเน้นถึงความ สำคัญของคำแนะนำจากซิสเตอร์ดัลตัน เมื่อเจโคบตำหนิชาว นี้ไฟเพราะความชั่วร้าย เขาชี้ให้เห็นว่า “สามี [ที่เป็นชาวเลมัน] รักภรรยาตน, และภรรยาของคนเหล่านั้นก็รักสามีตน; และสามี และภรรยาของคนเหล่านั้นรักลูกของตน” (เจโคบ 3:7) ข้อความ นี้เสริมแนวคิดที่พระเจ้าทรงถือว่าสำคัญมาก

Homefront รายการบริการสาธารณะที่ศาสนจักรออกอากาศ มีโฆษณาที่วิยอดนิยมเรียกว่า “By the Hour” ซึ่งเด็กผู้ชายตัว

ศักยภาพ ของครอบครัว

“การแต่งงานมีโอกา
ทำให้เกิดความสุขมากกว่า
ความสัมพันธ์อื่นใดของ
มนุษย์ กระนั้นคู่แต่งงาน
บางคู่ก็ไม่บรรลุศักยภาพ
อันสมบูรณ์ของพวกเขา
พวกเขาปล่อยให้ความ
หวานชื่นชื่นสนิม ไม่เห็น
ความสำคัญของการเพิกเฉย
มาดบังวิสัยทัศน์จนมอง
ไม่เห็นชีวิตแต่งงานของ
พวกเขาจะเป็นอะไรได้บ้าง
ชีวิตแต่งงานจะมีความสุข
มากขึ้นถ้าบำรุงเลี้ยงด้วย
ความเอาใจใส่มากขึ้น”

ดู เอ็ดเวิร์ดส์เชลล์ เอ็ม.
เนลสัน แห่งโครัมมอร์สสวาก
ลิปสอง, “บำรุงเลี้ยงชีวิต
แต่งงาน,” เลียโฮนา, พ.ศ.
2006, 44

เด็กคนหนึ่งกำลังพยายามเรียกร้องความสนใจ
จากคุณพ่อที่ทำงานอยู่ มีอยู่ตอนหนึ่งคุณพ่อพูด
ว่า “[ถ้า] พ่อไม่ทำงาน พ่อก็ได้เงิน” คุณแม่
เสริมว่า “มีคนชอบงานของพ่อก่อนจนพวกเขา
จ่ายให้พ่อ”⁸ นี่เป็นโฆษณาตอนหนึ่งที่ดิฉันชอบ
มาก เพราะคุณแม่หลีกเลี่ยงไม่ผสมโรงตำหนิตาม
ลูกว่าอีกฝ่ายคิดแต่เรื่องของตัว ซึ่งหากทำเช่นนั้น
จะส่งผลให้บิดาหรือแม่ไม่มีการปกป้องตนเอง
และลูกจะรู้สึกไม่มั่นคง คำพูดที่สร้างสรรค์และ
เอื้อประโยชน์ของคุณแม่ในโฆษณาสนับสนุน
ทั้งพ่อและลูก ดิฉันเชื่อมั่นว่าถ้าพ่อแม่ปรับการ
สนทนาของตนให้เหมือนโฆษณาดังกล่าวมากขึ้น
คุณภาพครอบครัวและชีวิตสมรสทั้งหมดจะดีขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงคุณภาพชีวิต สมรส

ข่าวดีเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพชีวิตสมรส
คือการเปลี่ยนแปลงสามารถเกิดขึ้นได้ทันทีจาก
การเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ ร่วมกัน ข้อเสนอ
แนะบางประการมีดังนี้

**แสดงความเห็นชัดเจนและบอกว่าท่านต้องการ
ให้ชีวิตแต่งงานใน 5 ปี 10 ปี หรือ 20 ปีข้างหน้า
เป็นอย่างไร** ดิฉันประหลาดใจเสมอที่หลายคู่
ไม่พูดถึงรูปแบบชีวิตแต่งงานที่พวกเขาต้องการ
การสนทนาเรื่องนี้ทำให้คู่สามีภรรยาหันมาสนใจ
ชีวิตแต่งงานของตนและเริ่มอยู่บนเส้นทางของ
การปรับปรุงชีวิตสมรสและคำมั่นสัญญาสำหรับ
อนาคต

จดและบอกเล่าความทรงจำที่ดีในชีวิตแต่งงาน
อารมณ์ความรู้สึกในแง่ลบมักซึมซับจนเบียด
ความหวังออกไป เมื่อคนเรานึกถึงและบอกเล่า
ความทรงจำที่ดี พวกเขาจะเปิดที่ให้ความหวัง
อีกครั้ง

บอกเล่าความทรงจำเมื่อครั้งท่านสามารถ

เอาชนะปัญหาด้วยกัน การทวนคิดถึงสถานการณ์
เหล่านี้เป็นวิธีเข้าถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคู่
แต่งงาน

**สร้างนิสัยเล็กๆ น้อยๆ แต่มีความหมายเมื่อ
ท่านจากกันและมาเจอกันอีกครั้ง** นี่เหมือนเป็น
สัญญาตัญญา แต่สามีภรรยาหมกมุ่นความสำคัญที่
ว่าการจูบ กอด หรือแสดงออกด้วยวาจาจะก่อเกิด
ความเชื่อมั่นอย่างแท้จริงในชีวิตแต่งงานได้เสมอ

**นำสิ่งใหม่ๆ นำสนใจเข้ามาในการออกเดทของ
ท่าน** มีงานวิจัยบอกว่าสามีภรรยาที่ตั้งใจออกเดท
โดยหาประสบการณ์ใหม่ๆ มักมีคุณภาพความ
สัมพันธ์ดีขึ้น สิ่งนี้เรียกร้องความคิดสร้างสรรค์
และความพยายาม ไม่ใช่เงิน

**บอกลูกๆ ของท่านเป็นประจำว่าท่านชื่นชม
อะไรเกี่ยวกับคู่ครองของท่าน** ดิฉันชอบข้อนี้เป็น
พิเศษ เมื่อดิฉันให้คู่ที่รับการบำบัดทำตามคำ
แนะนำนี้ พวกเขารายงานผลในทางบวกทันที

หมั่นแสวงหาแหล่งช่วยที่ปรับปรุงชีวิตสมรส
รวมถึงหนังสือและบทความ (พิมพ์หรือเสียง)
เกม บทบรรยาย ไฟล์ไซด์ การประชุมเชิงปฏิบัติ
การ การประชุมใหญ่ และอื่นๆ

**ถามกันเป็นประจำว่าคู่ของท่านเชื่อมสัมพันธ์
กันมากหรือน้อยกว่าแต่ก่อนและสนทนาว่าท่าน
จะทำอะไรได้บ้างเพื่อเชื่อมช่องว่าง ท่านทำสิ่งนี้ได้
ทุกวัน ทุกสัปดาห์ หรือแม้แต่ทุกเดือน และหาวิธี
ดึงความสนใจมาที่ชีวิตแต่งงานเสมอ**

**หารือกับอธิการของท่านเพื่อขอความช่วยเหลือ
จากผู้เชี่ยวชาญหากจำเป็น** ผู้คนมักยึดเวลาขอ
ความช่วยเหลือด้วยเหตุผลต่างกันไป หลายปีก่อน
หน้าดิฉันไม่สามารถนับจำนวนครั้งที่ประสงค์ให้
สามีภรรยาขอความช่วยเหลือก่อนความคุมแค้น
จะทำลายชีวิตสมรสของพวกเขา

สวดอ้อนวอน ประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงก์ ที่
ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำว่า

“จงสวดอ้อนวอนขอความรักซึ่งช่วยให้คุณเห็นความดีในคู่ชีวิตของท่าน จงสวดอ้อนวอนขอความรักซึ่งทำให้ความอ่อนแอและความผิดพลาดเป็นเรื่องเล็ก สวดอ้อนวอนขอความรักเพื่อทำให้ปิติของคู่ชีวิตเป็นของท่าน สวดอ้อนวอนขอความรักเพื่อต้องการแบ่งเบาภาระและบรรเทาโศกนาฏกรรมของคู่ชีวิต”⁹ ถ้าดูเหมือนทำยากเกินไป คู่ครองสามารถสวดอ้อนวอนให้ ต้องการ ความปรารถนา สิ่งเหล่านั้น

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรามีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุข

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907-1995) ประกาศว่า “พระเยซูทรงวางพระหัตถ์ไว้บนอะไรมากที่สุด สิ่งนั้นจะมีชีวิต ถ้าพระเยซูทรงวางพระหัตถ์ไว้บนการแต่งงาน การแต่งงานจะมีชีวิต ถ้ายอมให้พระองค์วางพระหัตถ์ไว้บนครอบครัว ครอบครัวจะมีชีวิต”¹⁰ ดิฉันมีความเชื่อมั่นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรามีชีวิตแต่งงานที่ดีเยี่ยมมีคุณภาพสูงสุดและพระองค์จะ

ทรงนำทางเราขณะพยายามปรับปรุงความสัมพันธ์เหล่านั้นเพื่อประโยชน์ของครอบครัวเรา ชีวิตแต่งงานที่เป็นสุขให้พรลึกซึ้งสำหรับเราและสำหรับลูกๆ ของเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
2. คู อี. มาร์ค คัมมิงส์ และแพทริก ที. เควิส, *Marital Conflict and Children: An Emotional Security Perspective* (2010).
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์ (2006), 208.
4. คัลลีน เอช. โอ๊คส์, “การหย่าร้าง,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2007, 87-88.
5. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การแต่งงานอาณานิคมขั้นสูง,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 114.
6. วิลเลียม เจ. โคเฮอร์ที, *Take Back Your Marriage: Sticking Together in a World That Pulls Us Apart*, 2nd ed. (2013), 8, 9.
7. อีเลน เอส. คัลตัน, “จงรักภักดีของเร,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2011, 98.
8. คู “By the Hour” (video), *Homefront TV spots*, lds.org/media-library/video/homefronts.
9. เฮนรี บี. อาซริงก์, “แบบอย่างที่ยืนพร้อมของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, 87.
10. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “Reading the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1979, 65.

โดย เอ็ดเวิร์ดรูซ ดี. ฮาเฟน
รับใช้เป็นสมาชิกโคเวิร์มสวากเจ็ดสิบ
ตั้งแต่ ค.ศ. 1996 ถึง ค.ศ. 2010

พระวิหาร และระเบียบ ตามธรรมชาติของ การแต่งงาน

นี่เป็นบทความชุดที่สองในจำนวนสองชุดที่เตรียมไว้เฉลิมฉลองวาระครบรอบปีที่ 20 ของ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” บทความชุดแรกจัดพิมพ์ในเลียวโนนา ฉบับเดือนสิงหาคม 2015

เมื่อวัฒนธรรมที่สับสนทำให้เราสับสนว่าการแต่งงานหมายถึงอะไร เราอาจหมดหวังในตัวเราเองและในกันและกันเร็วเกินไป แต่ยังมีความหวัง แบบแผนนิรันดร์ของพระวิหารสามารถช่วยให้เราเอาชนะความยุ่งเหยิงในปัจจุบันได้

ทุกครั้งที่เราไปพระวิหาร ศาสนพิธีจะให้มุมมองที่เหมาะสมแก่เราอีกครั้งเกี่ยวกับระเบียบตามธรรมชาติของจักรวาล รวมไปถึงระเบียบตามธรรมชาติของการแต่งงาน เจกเซนเกลาสีเสื้อสมัยโบราณ เรามองท้องฟ้าเพื่อให้รู้ทิศทางของเรา—และเราทำเช่นนั้นผ่านพระวิหาร ฮิวจ์ นิบลิย์นักวิชาการวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเขียนว่า

“เราสร้างพระวิหารเพื่อแสดงให้เห็นหลักการจัดระเบียบของจักรวาล พระวิหารเป็นโรงเรียนที่มนุษย์เรียนรู้สิ่งเหล่านี้...”

“...พระวิหารบนแผ่นดินโลก [อยู่] กลางสรรพสิ่ง...ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับสวรรค์หมุนเวียนรอบพระวิหาร และพระวิหารเป็นเงื่อนไขผูกแผ่นดินโลกกับสวรรค์ไว้ด้วยกัน”¹

ด้วยเหตุนี้ พระวิหารจึงมีพลังในการจารึกกฎธรรมชาติของพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับการแต่งงานและชีวิตครอบครัวไว้ในใจเรา

การแต่งงานของอาดัมกับเอวา

เราเรียนรู้คำสอนของพระวิหารเรื่องการแต่งงานครั้งแรกในเรื่องราวของอาดัมและเอวา—เรื่องราวปฐมบทของพระวิหารเพื่อนคนหนึ่งเคยถามข้าพเจ้าว่า “ถ้าพระคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลาง

ของพระกิตติคุณและพระวิหาร เหตุใดเอนิดดาวเม้นท์พระวิหารจึงไม่สอนเรื่องพระชนมชีพของพระคริสต์ ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับอะไรกับอาดัมและเอวา”

ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกว่าพระชนมชีพของพระคริสต์เป็นเรื่องราวของ *การให้* การชดใช้ เรื่องราวของอาดัมและเอวาเป็นเรื่องราวของ *การรับ* การชดใช้ ท่ามกลางการตรงกันข้ามอันน่าเกรงขามของความเป็นมรรตัย

อาดัมกับเอวาเป็นคนแรกที่ได้รับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พวกท่านเป็นบิดามารดาแรกเช่นกันที่รู้จักความรักจากการมีลูกคนใหม่ การเสียสละที่ขยายจิตวิญญาณจากการเลี้ยงดูลูก และความปวดร้าวของการเฝ้าดูลูกๆ ใช้สิทธิ์เสรีอย่างไม่ฉลาด

ท่านบิดาสีไฮ้ให้บริบทของหลักคำสอนแก่เราเพื่อให้เราเข้าใจประสบการณ์ของลูกๆ—และของเรา ท่านบอกเราว่าถ้าอาดัมกับเอวาไม่ได้กินผลของต้นไม้แห่งความรู้ พวกท่าน “จะคงอยู่ในสวนเอเดน...”

“และพวกท่านจะไม่มีลูก; ด้วยเหตุนี้พวกท่านจะคงอยู่ใน

พระวิหารเป็นเงื่อนไข

ผูกสวรรค์กับแผ่นดินโลก

ไว้ด้วยกัน

สภาพของความไร้เดียงสา, ไม่มีปิติ, เพราะพวกท่านไม่รู้จักความ
เศร้าหมอง; ไม่ทำความดี, เพราะพวกท่านไม่รู้จักบาป. ...

“อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็น [มรรตัย]; และมนุษย์เป็น [มรรตัย],
เพื่อพวกเขาจะมีปิติ” (2 โนฟ 2:22-23, 25)

ดังนั้น บาป ความเศร้าหมอง และลูกๆ จึงช่วยสร้างบริบทให้
เรียนรู้ว่าปิตินั้นหมายถึงอะไรเป็นพิเศษ—กระบวนการที่เกิดขึ้นได้
โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

เพราะการชดใช้ เราจึงสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของ
เราโดยไม่ถูกอาดัมกับเอวากล่าวโทษ และการได้รับการชดใช้เฉก
เช่นอาดัมกับเอวาได้รับ ไม่เพียงเป็นหลักคำสอนเรื่องการลบรอย
ดำเท่านั้น แต่เป็นหลักคำสอนสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์พัฒนาด้วย
ด้วยเหตุนี้ การเสียสละของพระคริสต์จึงไม่นำอาดัมและเอวา
กลับไปเอเดนของความไร้เดียงสา นั่นคงจะเป็นเรื่องราวที่ไม่มี
โครงเรื่องและไม่มีตัวละคร ในทางกลับกัน พวกท่านออกจาก
สวนโดยยึดมั่นต่อกันและก้าวเข้ามาด้วยกันสู่โลกที่เราอาศัยอยู่
เวลานี้

เรื่องราวปฐมบทของพระวิหารตั้งใจจะเป็นเรื่องราวของ
คู่แต่งงานที่ช่วยกันเผชิญการตรงกันข้ามซึ่งเกิดขึ้นกับมนุษย์

อย่างต่อเนื่อง เพราะอาดัมกับเอวาจะเข้าใจปิติแท้จริงได้ก็
ต่อเมื่อเผชิญการตรงกันข้ามที่ทำให้เศร้าหมองบางครั้งเท่านั้น

ขอให้เราพิจารณานัยสองประการจากเรื่องราวของอาดัมกับ
เอวาเกี่ยวกับความเข้าใจของเราเรื่องการแต่งงาน ประการแรก
คือทัศนะเชิงบวกของการฟื้นฟูเกี่ยวกับการตก เรารู้ว่าอาดัมกับ
เอวาเลือกอย่างฉลาดในสวนเพราะความเป็นมรรตัยเท่านั้นจะให้
ประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามแผนของ
พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพวกท่าน—และสำหรับพวกเรา ในทางตรง
กันข้าม ศาสนาคริสต์ที่สืบทอดกันมาสอนว่าการเลือกของเอวา
เป็นความผิดพลาดอันน่าเศร้าสลด นำพระพิโรธของพระผู้เป็น-
เจ้าลงมาบนมนุษยชาติทั้งปวง ศาสนาคริสต์บางนิกายยังคงสอน
ว่าเพราะผู้หญิงเป็นบิดาของเอวาที่โง่เขลา ภรรยาจึงควร **ฟังพา**
สามีของพวกนาง

คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีปฏิกิริยาต่อต้านแนวคิดนี้อย่าง
รุนแรงและพูดว่าภรรยา **ไม่ควรฟังพา** สามี และเพื่อความ
ยุติธรรม พวกเขาเพิ่มเติมว่า สามีไม่ควรฟังพาภรรยาเช่นกัน
แต่เมื่อทั้งคู่ไม่ฟังพากัน แสดงว่าพวกเขายอมรับเพียง “คำมั่น
สัญญาที่ไม่ผูกมัด” ของวันนี้ และทิ้งชีวิตแต่งงานเมื่อหมดสนุก
—หรือเมื่อเริ่มมีปัญหา

อะไรถูกต้อง ฟังหรือไม่ฟัง ไม่ถูกต้องสองอย่าง พระกิตติคุณที่
ได้รับการฟื้นฟู—ไม่เหมือนศาสนาคริสต์อื่น—สอนว่าการเลือก
ของอาดัมกับเอวาในสวนไม่ใช่ความผิดพลาดหรืออุบัติเหตุ แต่
เป็นส่วนที่จงใจแม้ถึงกับน่าชื่นชมยินดีของแผนแห่งความรอด
ด้วยเหตุนี้การฟื้นฟูจึงมองว่าเอวา—และหญิงทุกคน—เป็น
สัณฐานสูงส่งผู้ทัดเทียมกับชายโดยสมบูรณ์

ดังนั้น เอวาจึงไม่ฟังอาดัม และเขาไม่ฟังเธอ ทว่า เอวากับ
อาดัม **ฟังพากัน** พวกท่านเป็น “หุ้นส่วนที่เท่าๆ กัน” ผู้ “ช่วยเหลือ
กัน” ทุกอย่างที่ท่านทำ²

นำใจที่ซอกเข้ามาแทนบูชา

ประการที่สอง เมื่ออาดัมกับเอวาออกจากสวน พระเจ้าทรง

เอวากับอาดัมฟังพากัน
เป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กันที่
ช่วยเหลือกันทุกอย่าง

บัญชาให้พวกท่านสร้างแท่นบูชาและถวายสัตว์บูชา หลายวัน
หลังจากนั้นเทพามอาดัมว่าเหตุใดท่านจึงถวายเครื่องพลีบูชา
อาดัมตอบว่า “ข้าพเจ้าหาไม่รู้, นอกจากพระเจ้าทรงบัญชา
ข้าพเจ้าไว้.”

จากนั้นเทพบอกท่านว่า “สิ่งนี้คืออุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพ
ของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา” (โมเสส 5:6-7)

ด้วยเหตุนี้ สัตว์ที่อาดัมกับเอวาถวายเป็นเครื่องพลีบูชาจึงเป็น
สัญลักษณ์ที่ชี้ให้เห็นการเสียสละพระบุตรของพระบิดาเพื่อการไถ่
ในอนาคต จากนั้นเทพสอนพวกท่านว่า การพลีพระชนม์ชีพของ
พระคริสต์และแผนการไถ่จะให้ความหมายและจุดประสงค์แก่
การตรึงกันข้ามทั้งหมด

พวกเราบางคนไปพระวิหารวันนี้อย่างที่เราอาดัมกับเอวาถวาย
เครื่องพลีบูชาครั้งแรก—เพียงเพราะเราได้รับบัญชาโดยไม่รู้
ทำไม แน่แน่นอนว่าการเชื่อฟังย่อมดีกว่าการไม่ปฏิบัติตามศาสนพิธีใดๆ
เลย แต่พระเจ้าผู้ทรงส่งเทพลงมาต้องประสงค์ให้พวกท่านรู้ว่า
ทำไม—และข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้ เรา รู้ว่าทำไม

ศาสนพิธีพระวิหารในปัจจุบันเป็น “อุปมา... ของพระองค์เดียว
ที่ถือกำเนิด” หรือไม่ คิดดูว่าแท่นของพระวิหาร เหมือนแท่นบูชา
ของอาดัมกับเอวา เป็นแท่นของการสวดอ้อนวอน การเสียสละ
และพันธสัญญาอย่างไร ลองนึกถึงมิติของการเสียสละในพันธ-

สัญญาทั้งหมดของเอ็นดาวเม้นท์

นับตั้งแต่เวลาที่พระคริสต์ทรงทำพระพันธกิจการชดใช้เสร็จ
สมบูรณ์ เราไม่ถวายสัตว์บูชาอีกต่อไป แต่เราทำพันธสัญญา
ว่าจะเสียสละ ในด้านใด พระคริสต์ทรงสอนชาวนีไฟว่า “เจ้าจะ
ถวายใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดแก่เราเป็นเครื่องพลี
บูชา” (3 นิไฟ 9:20; ดู 2 นิไฟ 2:7 ด้วย)

สัตว์บูชาเป็นสัญลักษณ์แทนการเสียสละพระบุตรของพระบิดา
แต่เครื่องพลีบูชาด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดเป็น
สัญลักษณ์แทนการเสียสละพระองค์เองของพระบุตร เอ็ดเดอร์
เจมส์ อี. ทาลเมจ (1862-1933) แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง
เขียนว่า ‘พระเยซูสิ้นพระชนม์ด้วยพระทัยที่ซอกซำ’³ อุปมาคือ
เวลานี้เราถวายตัวเรา—ใจที่ซอกซำของเราเอง—เป็นเครื่องพลี
บูชาส่วนตัว⁴ ดังที่เอ็ดเดอร์นัล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926-2004)
แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองกล่าว “การพลีบูชาตัวเราจริงๆ ไม่ใช่
การวางสัตว์ไว้บนแท่นบูชา แต่คือการเต็มใจวางสัตว์ *ในตัวเรา*
ไว้บนแท่นบูชาและปล่อยให้ถูกทำลาย!”⁵

ขณะรับใช้เป็นประธานพระวิหารเซนต์จอร์จ ยูทาห์เมื่อไม่นาน
มานี้ ข้าพเจ้ากำลังผมนึกหนุ่มสาวคนหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าเชิญพวกเขา
มาที่แท่นและเจ้าบ่าวจับมือเจ้าสาว ข้าพเจ้าตระหนักว่าพวกเขา
กำลังจะวางใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดไว้บนแท่นบูชา

—การถวายตนให้กันและให้พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนตามแบบการพลีพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อพวกเขา และเพื่อจุดประสงค์อะไรหรือ เพื่อว่าโดยผ่านชีวิตของการเสียสละให้กัน—นั่นคือการพยายามดำเนินชีวิตเจกเช่นพระองค์—พวกเขาจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

โดยดำเนินชีวิตแบบนั้นทุกวัน พวกเขาแต่ละคนจะใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ซึ่งจะนำพวกเขาให้ใกล้ชิดกันมากขึ้นด้วย เหตุนี้ การดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาของศาสนพิธีการนี้ก็จะชำระไม่เพียงการแต่งงานของพวกเขาเท่านั้นแต่จะชำระใจและชีวิตพวกเขาให้ศักดิ์สิทธิ์ด้วย

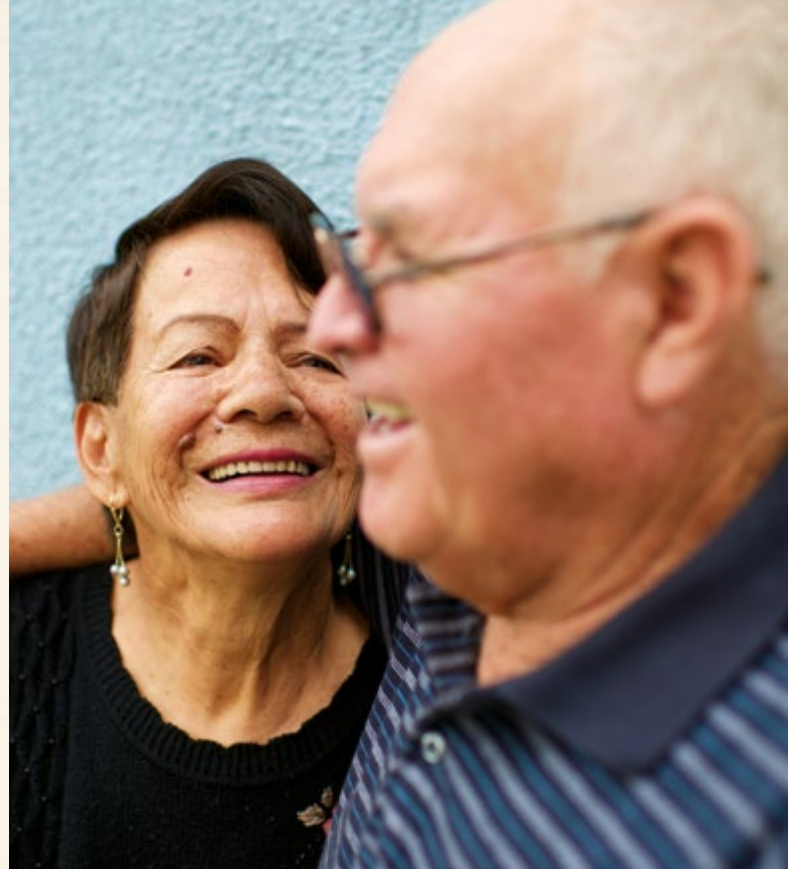
ความเข้าใจเรื่องการแต่งงานดังที่กล่าวมาแตกต่างโดยสิ้นเชิงและแตกต่างมากพอสมควรจากทัศนคติที่แพร่หลายในปัจจุบันเกี่ยวกับการแต่งงาน ในอุปมาเรื่องผู้เลี้ยงที่ดี พระเยซูตรัสถึงคนรับจ้าง—คนที่ได้รับค่าดูแลแกะ เมื่อสุนัขป่ามา พระองค์ตรัสคนรับจ้าง “ละทิ้งฝูงแกะหนีไป” เหตุใดคนรับจ้างจึงหนีไป เพราะฝูงแกะไม่ใช่ของเขา ตรงกันข้าม พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี... เราสละชีวิตเพื่อฝูงแกะ” (ดู ยอห์น 10:11-15)

คนมากมายในทุกวันนี้คิดว่าการแต่งงานเป็นข้อตกลงอย่างไม่เป็นทางการระหว่างคนรับจ้างสองคน เมื่อคนรับจ้างรู้สึกถูกคุกคามจากสุนัขป่าบางตัว เขาจะหนีไป เหตุใดคนรับจ้างจึงควรสละความสละดวสบาย นับประสาอะไรกับชีวิต

แต่เมื่อเราถวายใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดในชีวิตแต่งงานของเราเจกเช่นอุปมาเรื่องผู้เลี้ยงที่ดี เท่ากับเราสละชีวิตเพื่อแกะแห่งพันธสัญญาของเรา ที่ละวันหรือแม้ทีละชั่วโมง กระบวนการนี้เชื้อเชิญให้เรารับเอาความทุกข์อีกทั้งความปิตินิตีของคู่ชีวิตและลูกๆ ไว้กับตัวเราในวิธีจำกัดของเราตามแบบที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับเอาความทุกข์ของเราไว้กับพระองค์

พระเจ้าตรัสกับปีเตอร์ วิตเมอร์เกี่ยวกับออลิเวอร์ คาวเดอรี คู่ผู้สอนศาสนาของเขาว่า “เจ้าจะเป็นทุกข์ในความทุกข์ทั้งหมดของเขา” (คพ. 30:6) อิสยาห์สะท้อนวลีนั้นเมื่อพูดถึงพระคริสต์ และคนที่พระองค์ทรงไถ่ว่า “พระองค์ทุกข์พระทัยในความทุกข์ทั้งหมดของเขา...พระองค์ทรง... หอบเขาไปตลอดกาลก่อน” (อิสยาห์ 63:9; ดู คพ. 133:53 ด้วย)

เจ้าหน้าที่พระวิหารคนหนึ่งทีภรรยาของเขาสิ้นชีวิตหลังจากป่วยมาหลายปีบอกข้าพเจ้าว่า “ผมคิดว่าผมรู้ว่าความรักคืออะไร—เรามีช่วงเวลาที่ดีด้วยกันมาตลอด 50 ปี โดยเฉพาะในการพยายามดูแลเธอช่วงสามสี่ปีสุดท้ายนี้เท่านั้นที่ผมค้นพบว่าแท้จริงแล้วความรักคืออะไร”

ชายคนนี้ร่วมทุกข์กับภรรยา และเขาค้นพบแหล่งน้ำลึกของความสงสารในใจเขาที่คนรับจ้างจะไม่มีวันรู้จัก การค้นพบมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดกระบวนการชำระให้ศักดิ์สิทธิ์ของการเป็นเหมือนพระเมษบาลผู้ประเสริฐ—โดยดำเนินชีวิตและให้เจกเช่นพระองค์ ไม่ใช่เหตุบังเอิญที่การดำเนินชีวิตเช่นนั้นให้พลังที่ไม่สามารถทดแทนได้ซึ่งเอื้อต่อผลประโยชน์ทางสังคมของวัฒนธรรมเรา

การแต่งงานและปิตีที่แท้จริง

เพื่อนคนหนึ่งถามเมื่อไม่นานมานี้ว่า “เราต้องดำเนินชีวิตใกล้ความดีพร้อมเพียงใดจึงจะได้รับสัญญาอันสูงส่งของการฝึกในพระวิหาร สามภรรยารู้จักกันดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่แสวงหาพรนิรันดร์ ถึงขนาดว่ามีบางวันพวกเขาสงสัยจริงๆ ว่าพวกเขา—หรือคู่สมรสของพวกเขาดำเนินชีวิตใกล้ความดีพร้อมมากพอหรือไม่

ข้าพเจ้าชอบคำตอบที่ให้ไว้ในคำอำลาของโมโรไน “หาก ท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลัง ของท่าน, เมื่อนั้น พระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน, เพื่อ...ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์” (โมโรไน 10:32; เน้นตัวเอน) วิธีหนึ่งในการขจัด *ความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า* ออกจากตัวเราคืออยู่ใกล้ชีวิตพระวิหาร เพราะในศาสนพิธีพระวิหาร “พลังอำนาจ

ของ *ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า* จึงแสดงให้เห็นประจักษ์” (คพ. 84:20; เน้นตัวเอน) นอกจากนี้ การรัก “พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง [ของเรา]” หมายถึงรักจนถึงขีดความสามารถของเรา ไม่ใช่ถึงขีดความดีพร้อมที่เราเอื้อมไม่ถึงและเป็นทางทฤษฎี

เมื่อเราปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าและรักพระผู้เป็นเจ้าอย่างซื่อสัตย์สุดความสามารถ พระคุณแห่งการทำให้ดีพร้อมของพระคริสต์จะทำให้กระบวนการทำให้เราดีพร้อมเสร็จสมบูรณ์ จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดที่เขียนในปี 1902 บอกว่าการเสียสละทั้งหมดของพระคริสต์ผนวกกับการเสียสละทั้งหมดของเรจะเป็นดังนี้ “หลังจากบรรลุลสภาพดีพร้อมของชีวิตผู้คนจะไม่มีใครปรารถนาอื่นใดนอกจากดำเนินชีวิตสอดคล้องกับ [ความชอบธรรม] รวมไปถึงสิ่งซึ่งทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันฉันสามีภรรยา...คนที่ได้รับการฟื้นฟูชีวิตครั้งแรกหรือการฟื้นฟูชีวิตที่เลิกละจำเป็นต้องบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ร่างกายพวกเขาจะสมบูรณ์แบบเช่นกัน... ชายหญิงทุกคนที่บรรลุลสภาพชีวิตอันไม่อาจพรรณนาได้นั้นของชีวิตจะสวยงามเท่าเหล่าเทพที่รายล้อมบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้า... เพราะถึงตอนนั้นพวกเขาจะเอาชนะและลิ้มความอ่อนแอของเนื้อหนัง และทั้งสอง [จะ] ประสานกลมกลืนกับกฎที่ทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน”⁶

สตรีคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ารู้จักแต่งงานในพระวิหารเมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้ว หลังจากเธอกับสามีมีบุตรธิดาหลายคน ชีวิตที่ปั่นป่วนของเขานำไปสู่การหย่าร้างและปัญหาชนิยกรรรมที่ทำให้เขาออกจากศาสนจักร ต่อจากนั้นเธอยกเลิกการเป็นสมาชิกศาสนจักร และเลือกเส้นทางที่มีขวากหนามพอสมควร ต่อมาอดีตสามีสิ้นชีวิต ข้าพเจ้าพบเธอเมื่อลูกสาวของเธอพาเธอมาที่สำนักงานของข้าพเจ้าเพื่อดูว่าคุณแม่จะกลับไปพระวิหารได้หรือไม่

หลังจากสนทนากันอย่างสงบว่าเราจะเรียนรู้จากประสบการณ์

โดยไม่ถูกกล่าวโทษได้อย่างไร เราพูดถึงขั้นตอนการกลับใจ การบำเพ็ญตบะใหม่ และการฟื้นฟูพระวิหาร จากนั้นข้าพเจ้าบอกเธอว่าศาสนพิธีฟื้นฟูพระวิหารจะฟื้นฟูการผนึกพระวิหารด้วย เธอพร้อมสำหรับเรื่องนั้นไหม

ลูกสาวพูดก่อน “ดิฉันเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว” เธอบอก “ลูกชายก็เป็นโรคอารมณ์สองขั้ว” เรารู้เรื่องโรคนี้มากกว่าเดิม และเราได้รับการรักษาด้วยยาที่ช่วยเรา เมื่อนึกย้อนกลับไป ดิฉันเชื่อว่าคุณพ่อเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว และนั่นอาจส่งผลให้เกิดเรื่องยุ่งยากมากมายในชีวิตครอบครัว ดิฉันไม่ตัดสินใจตอนนี้”

คุณแม่ตอบอย่างนุ่มนวลว่า “ถ้าดิฉันสามารถกลับไปพระวิหารได้จริง ดิฉันก็พร้อมให้ฟื้นฟูการผนึกของดิฉัน”

ขณะเฝ้าดูพวกเขาเดินไปตามระเบียบ ข้าพเจ้าตระหนักว่าพระวิหารและอำนาจการผนึกของเอลียาห์เป็นบ่อเกิดของการคืนดี ไม่เพียงหันใจบุตรธิดากับบิดามารดาเข้าหากันเท่านั้น แต่หันใจสามีภรรยาเข้าหากันด้วย ต่อมาข้าพเจ้าได้รับข้อความว่าผู้เป็นแม่จะรับบำเพ็ญตบะใหม่

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าระเบียบการแต่งงานที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวามีคุณค่าไม่ว่าจะต้องทำอะไรเพื่อให้ได้มา—จงหา จงสร้าง และจงรักษาระเบียบนั้นในชีวิตเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานเช่นกันว่าสามีภรรยาผู้พยายามดำเนินชีวิตเฉกเช่นพระเมษบาลผู้ประเสริฐจะค้นพบชีวิตที่อุดมไปด้วยปิติแท้จริงมากขึ้น และจะให้ชีวิตเช่นนั้นแก่กัน ■

จากคำปราศรัยเรื่อง “Marriage, Family Law, and the Temple” ที่ไฟร์ไซด์ประจำปีของสมาคมทนายความเจ. รูเบ็น คลาร์กในซอลท์เลคซิตี วันที่ 31 ม.ค. 2014

อ้างอิง

1. ฮิวจ์ นิบลีย์, *Eloquent Witness: Nibley on Himself, Others, and the Temple, in The Collected Works of Hugh Nibley*, 19 vols. (2008), 17:312, 313; ดู *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. (1992), “Meanings and Functions of Temples,” 4:1458–59 ด้วย.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลิฟโสม*, พ.ศ. 2010, 165.
3. เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 669.
4. “และมีหมู่วิญญูณของคนที่เขยจรรรมนับไม่ถ้วนรวมกัน.... ผู้ที่ซื่อสัตย์ในประจักษ์พยานถึงพระเยซูขณะพวกเขาดำเนินชีวิตในความเป็นมรรตัย; และผู้ให้การเสียสละในอุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพอันสำคัญยิ่งของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, และทนรับความยากลำบากในพระนามของพระผู้ไถ่ของพวกเขา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:12-13)
5. นีล เอ. แม็กซีเวลล์, “Deny Yourselves of All Ungodliness,” *Ensign*, May 1995, 68; เน้นตัวเอน.
6. โจเซฟ เอฟ. สมิธ, จอห์น อาร์. วินเดอร์ และแอนตัน เอช. ลันด์เขียนจดหมายถึงคริสติน เอกเกิลสตัน, 28 ม.ค., 1902, หอสมุดประวัติศาสตร์นาจักร แอลดีเอส.

**แบบแผนนิรันดร์ของพระวิหารสามารถช่วย
เราเอาชนะความยุ่งเหยิงในปัจจุบัน**

โดย เอ็ดเดอร์
แพร์ จี. มัลม
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

คู่มือของ ศาสนจักร

ลำดับที่เขียนไว้ของสิ่งต่างๆ

เมื่อเราทำตามคู่มือ และใช้ปัญญาที่รวบรวมไว้ในนั้นแล้ว
พระเจ้าจะทรงช่วยเราและผู้ที่เรารับใช้กลายเป็นความ
“บริบูรณ์ในพระองค์.”

ในฐานะอดีตผู้สอนศาสนา ยุ่งอยู่กับครอบครัวที่อยู่ในระยะแรกเริ่มและบริษัท
ของตนเอง ข้าพเจ้าได้รับเรียกให้เป็นประธานของสาขาที่มีขนาดพอเหมาะที่
สมาชิกซื่อสัตย์และมีวุฒิภาวะ ข้าพเจ้ารู้สึกพร้อม ได้รับการฝึก และการศึกษา
เพื่อเริ่มรับใช้หรือไม่! ใช่! ข้าพเจ้ามีที่ปรึกษาที่ดีที่ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยปัญหา
ต่างๆ ได้ แต่ความช่วยเหลือของพวกเขาเพียงพอหรือไม่!

พระเจ้าทรงคาดหวังว่า “ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของตน”(ค.พ.107:99) และพระองค์
ทรงคาดหวังให้เรา “สั่งสมถ้อยคำของ [พระผู้เป็นเจ้า]... ไว้ในความคิด [ของเรา]”
(ค.พ. 84:85) หลังจากนั้น พระองค์ทรงคาดหวังให้เราวางใจในการดลใจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์—ที่เป็นของประทานพิเศษที่ให้สมาชิกทุกคนพร้อมด้วยคำ
สัญญาของการนำทางและการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง

หวนนึกถึงการเรียกนั้นและการเรียกอื่นๆ ข้าพเจ้าตระหนักว่านอกจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์และพระคัมภีร์แล้ว สิ่งที่ช่วยข้าพเจ้าอย่างแท้จริง คือ คู่มือของศาสนจักร!
คู่มือเหล่านั้นเป็นชุมทรัพย์ของข้อมูล—เป็นแนวทางที่ช่วยการเรียนรู้ตอนแรกเริ่มและ
เป็นแหล่งอ้างอิงที่มีคุณค่าตลอดเส้นทาง

เหตุใดเราจำเป็นต้องมีคู่มือของศาสนจักร

เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า
“ถึงแม้คู่มือไม่เทียบเท่าพระคัมภีร์ แต่คู่มือนำเสนอการถ่ายทอด
ความหมายที่เป็นปัจจุบันที่สุดและแนวทางอันเป็นระเบียบ
ปฏิบัติแห่งสิทธิอำนาจสูงสุดของศาสนจักร”¹ เอ็ดเดอร์วีลเชลล์
เอ็ม. เนลสันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเพิ่มเติมว่าเจ้าหน้าที่

หวนนึกถึงการเรียกเมื่อเป็น
ประธานสาขา ข้าพเจ้าตระหนัก
ว่านอกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
และพระคัมภีร์ สิ่งที่ช่วย
ข้าพเจ้าอย่างแท้จริง คือคู่มือ
ของศาสนจักร!

มีความปลอดภัย อยู่ในคู่มือ

“ไม่ว่าท่านจะเป็นสมาชิกศาสนจักรมาตลอดชีวิตหรือเป็นสมาชิกใหม่ ปรึกษาคู่มือ เมื่อท่านไม่แน่ใจเกี่ยวกับนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติ ท่านอาจคิดว่าท่านรู้วิธีรับมือกับสถานการณ์ ซึ่งอันที่จริง ท่านอาจเดินผิดทาง มีความปลอดภัยอยู่ในคู่มือ”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “คำปราศรัยเปิดการประชุม,” 2010 การประชุมการอบรมผู้นำทั่วโลก

ชั้นผู้ใหญ่—ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง—เป็นบุรุษแห่ง “วุฒิภาวะสูง ประสบการณ์ และการเตรียมพร้อมอันยาวนาน”²

ดังนั้น คู่มือของศาสนจักรสะท้อนถึงปัญญาที่รวบรวมไว้แล้ว—เกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับการทดสอบ พิสูจน์—ของศาสนตพยากรณ์และอัครสาวก ปัญญานั้นสอนเราถึงวิธีที่ดีที่สุดเพื่อบรรลุผลที่ดีในการนำออกมาซึ่งพันธกิจของศาสนจักรมาโดยตลอด พระเจ้าทรงให้สอนว่า “เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรและสอนถ้อยคำแห่งปัญญาให้กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจากหนังสือที่ดีที่สุด” (ค.พ. 88:118; 109:7). เน้นอนว่า ปัญญาในคู่มือทำให้คู่มือเล่มนี้มีคุณสมบัติเป็น “หนังสือที่ดีที่สุด”

คู่มือช่วยเรารักษานโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และโปรแกรมต่างๆ

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ประกาศว่าโดยปราศจากคู่มือ “เกือบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะรักษาความครบถ้วนของนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และโปรแกรมต่างๆ ของศาสนจักร” ท่านเพิ่มเติม

ว่า “เป็นเวลาหลายปีที่ เราดำเนินการแก้ไขการปฏิบัติซึ่งเกิดจากความหวังดีของผู้นำที่เปลี่ยนแปลงโปรแกรมบางอย่างของศาสนจักร”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่าเมื่อผู้นำไม่ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติอย่างถูกต้อง “ฝ่ายประธานสูงสุดต้องให้การรับรองหรือไม่ก็ดำเนินการใหม่” อีกนัยหนึ่ง หากเราปฏิเสธคู่มือเราอาจจบด้วยการเพิ่มภาระงานของฝ่ายประธานสูงสุด

“ในเกือบทุกกรณี” ท่านกล่าว “ถ้าผู้นำเพียงแต่อ่าน ทำความเข้าใจ และทำตาม คู่มือ ท่านนั้นปัญหาดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น”... มีความปลอดภัยอยู่ในคู่มือ”³

ประธานมอนสันเพิ่มเติมว่าไม่ว่าการเรียกของเราจะเป็นการเรียกใด คู่มือบรรจุข้อมูลอันล้ำค่าและการนำทางที่ช่วยเราปฏิบัติศาสนกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจการทำงานที่เหมาะสมของศาสนจักร เรียนรู้และเติมเต็มหน้าที่ของเรา (ดู ค.พ. 107:99) และเตรียมสำหรับตำแหน่งผู้นำในอนาคต

คู่มือสอนสิ่งที่สำคัญ

คู่มือสอนว่าขณะที่ “บิดามารดามีความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งในการช่วยลูกๆ เตรียมกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์” ศาสนจักรของพระผู้ช่วยให้รอด “จัดตั้งองค์การและเปิดหนทางในการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้แก่ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า” คู่มือยังสอนด้วยว่าศาสนจักร “ให้อำนาจฐานะปุโรหิตเพื่อปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่งแก่ผู้มีค่าควรและเต็มใจรับศาสนพิธีเหล่านั้น”⁴

แนวทางหลักคำสอนสำหรับการบริหารงานศาสนจักรอยู่ในสามบทแรกของ *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร*:

1. ครอบครัวและศาสนจักรในแผนของพระผู้เป็นเจ้า
2. หลักธรรมฐานะปุโรหิต
3. การเป็นผู้นำในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

เราควรศึกษาสามบทนี้อย่างถี่ถ้วน บทเหล่านี้เตือนเราว่า ศาสนจักร “ได้รับการจัดตั้งจากพระเจ้าเพื่อช่วยงานของพระองค์ในการทำให้เกิดความรอดและความสูงส่งแก่บุตรธิดาของพระองค์”⁵ ศาสนจักรทำสิ่งเหล่านี้โดยผ่านกิจกรรม โอกาส และโปรแกรมต่างๆ เพื่อการรับใช้ พร และความก้าวหน้าส่วนบุคคลที่เน้นบนหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับการแต่งตั้งอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสนับสนุนและเสริมสร้างให้บุคคลและครอบครัว

หน้าที่รับผิดชอบเหล่านี้ “อันได้แก่การช่วยเหลือให้สมาชิกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การรวบรวมอิสราเอลโดยผ่านงานเผยแผ่ศาสนา การดูแลคนยากจนและคนขัดสน ตลอดจนเปิดโอกาสให้คนตายได้รับความรอดโดยการสร้างพระวิหารและประกอบศาสนพิธีแทนคนตาย”⁶

เมื่อเราเข้าใจแนวทางหลักคำสอนนี้ จุดประสงค์และหน้าที่ของการเรียกทุกอย่างในศาสนจักรเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่า “ผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์การช่วยและครุพยายามช่วยผู้อื่นให้เป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์” มากไปกว่านั้น “องค์การและโปรแกรมของศาสนจักรดำรงอยู่เพื่อเป็นพรแก่บุคคลและครอบครัวมิใช่เพื่อผลประโยชน์ขององค์การหรือโปรแกรมนั้นๆ”⁷

คู่มือมีพระคัมภีร์เป็นพื้นฐานหลักธรรม รวบรวมการเตือนของพระเจ้าช่วยให้รอดต่อไปตร “เมื่อท่านหันกลับแล้ว จงทำสิ่งพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:32)

คู่มือช่วยให้รับการเปิดเผยง่ายขึ้น

ขณะช่วยสมาชิกที่แข่งขันน้อยให้กลับมาที่โบสถ์ สมาชิกของฝ่ายอริการทบทวนในบทการลงโทษทางวินัยของศาสนจักรใน *คู่มือเล่ม 1: ประธานสเทคและอริการ* จากนั้น หลังจากการพูดคุยกับฝ่ายประธานสเทคของเขา อริการตัดสินใจว่าจะมีการประชุมสภาวินัย

“เราพบกันล่วงหน้าในฝ่ายอริการและทบทวนคู่มือเพื่อเตือนเราถึงระเบียบวิธีปฏิบัติและเพื่อระบุประเด็นที่เชื่อมโยงกัน” อริการกล่าว “เรารู้สึกถึง

พระวิญญาณแรงกล้าของพระเจ้าที่ช่วยเหลือเราขณะที่เราสนทนากับสมาชิก”

จากนั้น หลังจากฝ่ายอริการสวดอ้อนวอนเพื่อการช่วยเหลือของพระเจ้า หนึ่งในที่ปรึกษาผู้รู้ถึงการเน้นย้ำที่พวกเขาควรอ่านออกเสียงถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของ *คู่มือเล่ม 1* เมื่อพวกเขาปรึกษากันเสร็จแล้ว อริการถามที่ปรึกษาแต่ละคนถึงสิ่งที่เขาจะเสนอแนะ

“อริการครับ คุณอาจจะแปลกใจก็ได้ แต่นี่เป็นสิ่งที่ผมรู้สึก” ที่ปรึกษาที่หนึ่งกล่าวในข้อเสนอแนะของเขา ที่ปรึกษาที่สองรู้สึกเช่นนั้นด้วย ซึ่งอริการก็เช่นกัน

“การอ่านคู่มือด้วยกันทำให้พระวิญญาณทรงให้ความสว่างแก่ความนึกคิดของเรา” อริการกล่าว “หลักธรรมกระจ่างชัดขึ้นเมื่อมันเชื่อมโยงเข้ากับสถานการณ์นี้ และเราแต่ละคนได้รับการนำทางในคำตอบเดียวกัน เราได้รับการเตรียมเพื่อจัดหาคำปรึกษาที่เหมาะสมในการช่วยพี่น้องที่รักของเรากลับมาหาพระคริสต์”

เมื่อฝ่ายอริการพบ คำแนะนำที่อยู่ในคู่มือศาสนจักร “จะช่วยให้ได้รับการเปิดเผยง่ายขึ้น หากใช้เป็นแหล่งให้ความเข้าใจหลักธรรม นโยบาย และระเบียบปฏิบัติเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ขณะแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณ”⁸

ประธานมอนสันกล่าวไว้ว่า “ในเกือบทุกกรณี ถ้าผู้นำเพียงแต่อ่าน ทำความเข้าใจ และทำตามคู่มือเท่านั้น ปัญหาดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น... มีความปลอดภัยอยู่ในคู่มือ”

ขณะที่เราทำตาม
คู่มือและใช้ปัญญาที่
รวบรวมไว้ พระเจ้า
จะทรงช่วยเราและ
ผู้ที่เรารับใช้จะ “ได้
รับความบริบูรณ์
ในพระองค์”
(โคโลสี 2:10)

คู่มือช่วยเราให้เป็นพรแก่ผู้ที่เรารับใช้

เมื่อเราอ่าน เข้าใจ และทำตามคู่มือ สิ่งนั้นเป็นพรแก่ผู้ที่เรารับใช้⁹ แนวทางการเปลี่ยนแปลงนโยบาย *คู่มือเล่ม 2* เช่น ช่วยอธิการให้พรและสร้างความเข้มแข็งให้บิดาผู้คิดว่าเขาจะไม่สามารถแต่งตั้งบุตรชายอายุ 12 ปี เป็นฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

บทที่ 20 กล่าวว่า, “อธิการและประธานสแตคมือสระในการตัดสินใจอนุญาตให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ไม่มีค่าควรเต็มทีในการเข้าพระวิหารได้ประกอบพิธีหรือมีส่วนร่วมในศาสนพิธีและการให้พรบางอย่าง” รวมถึงปทัศมาและการแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน¹⁰ โดยไม่มีใบรับรองพระวิหาร บิดาคนนี้คิดว่าเขาไม่สามารถแต่งตั้งลูกชายได้ แต่อธิการของเขา “ตามการนำทางของ

พระวิญญาณ”¹¹ ให้การอนุญาตและตามด้วยการสัมผัส

“ประสบการณ์นั้นกลายเป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตของเขา” อธิการของเขาบันทึกไว้ “นี่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการของการทำให้มีค่าควรสำหรับพระวิหาร ของการฝึกกับภรรยาในพระวิหาร และของการมีลูกๆ ฝึกกับพวกเขา”

ความยืดหยุ่นและการปรับใช้—ภายในขอบเขตที่เหมาะสม

การรักษาไว้ซึ่งความเหมือนกันในหลักคำสอนของศาสนจักร นโยบาย และระเบียบปฏิบัติ “จะนำพาอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในชีวิตของผู้นำและสมาชิก” เอ็ดเดอร์คอนทิน แอล. คูกแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว¹² แต่ในศาสนจักรทั่วโลกที่สมาชิกเผชิญกับสภาวะการณ์

ที่หลากหลายของการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ บางสาขาและวอร์ดอาจขาดแคลนสมาชิกภาพ ผู้นำและแหล่งช่วยที่จะนำเอาโปรแกรมที่เต็มรูปแบบออกมา หน่วยอื่นอาจเผชิญกับปัญหาที่ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย การเดินทาง การสื่อสาร และสภาวะแวดล้อมทางการเงินของครอบครัว

บทที่ 17 ใน *คู่มือเล่ม 2* ทำให้เข้าใจได้ง่าย “ส่วนใดต้องมีความเหมือนกัน” เช่นเดียวกับ “สภาวะการณ์ที่อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนในท้องถิ่น” ในเจ้าหน้าที่และโปรแกรมขององค์การช่วยและในรูปแบบและความถี่ของการประชุมผู้นำและกิจกรรมต่างๆ แนนอน การปรับเปลี่ยนควร

ทำ หลังจากผู้นำแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น¹³ เมื่อทำเช่นนั้น “ทุกวอร์ดและทุกสาขา ไม่ว่ามีขนาดหรือสภาวะการณ์

เช่นไร ล้วนประสบกับพระวิญญาณของพระเจ้าได้มากเหมือนกัน”¹⁴

การเขียนเรียงตามลำดับ

คู่มือจัดไว้สำหรับเราเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่า “การเขียนเรียงตามลำดับ”

คู่มือเล่ม 1 มีไว้สำหรับอธิการและประธานสแตค เป็นแนวทาง “ความรับผิดชอบโดยรวมของประธานสแตคและอธิการ” และจะให้ “ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับนโยบายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ”¹⁵ เรียงจากพระวิหาร การแต่งงาน และการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาจนถึงสวัสดิการ การลงโทษทางวินัยของศาสนจักร และการเงิน

คู่มือเล่ม 2 มีไว้สำหรับ (มีอยู่ใน LDS.org) ผู้นำศาสนจักรทุกคน เพื่อลดความซับซ้อนของโปรแกรมศาสนจักรขณะที่ให้อนุญาต ดังกล่าวไว้ข้างต้น เพื่อความยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนใช้ในบางท้องถิ่นที่ คู่มือเล่มนี้เป็น “แนวทางสำหรับสมาชิกในวอร์ดและสภาสแตค”¹⁶ และองค์การช่วยในการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนจักรและงานแห่งความรอด

ปัญหาที่รวบรวมไว้พบในคู่มือที่เรียบเรียงในวิธีที่สามารถเข้าใจได้โดยง่ายและใช้เพื่อสร้างธรรมเนียมการรับใช้ที่แท้จริงที่ควรดำรงไว้ในทุกวอร์ดและสแตคของศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่เพื่อเข้าถึงปัญหานั้น เราต้องศึกษาคู่มือ เรียนรู้จากสิ่งนั้น เข้าสู่หลักธรรมเหล่านั้น และใช้หลักธรรมนั้นเป็นการปฏิบัติ! ผลลัพธ์จะส่องสว่าง เข้าใจ และเป็นพรที่ยั่งยืนของการค้นพบวิธีที่ดีที่สุดที่จะรับใช้พี่น้องชายหญิงของเรา

เกี่ยวเนื่องกับการรับใช้ของเราในศาสนจักร ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด สังเกตว่า “ขณะที่เราหิบบินมือและใจไปหาผู้อื่นด้วยความรักเหมือนอย่างพระคริสต์ มีสิ่งยอดเยี่ยมเกิดขึ้นกันเรา วิญญาณของเราเองจะได้รับการเยียวยา ทำให้บริสุทธิ์ และเข้มแข็งมากขึ้น เรามีความสุข มีสันติสุขและเปิดรับต่อเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น”¹⁷

คู่มือช่วยเราเห็นภาพที่สมบูรณ์

ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญในเดือนเมษายน 2015 เอ็ดเดอร์ ราฟาเอล อี. ฟิโน แห่งสวากเจ็บสิบเชื่อมโยงเรื่องราวของลูกชายคนหนึ่งของท่านที่รู้สึกหงุดหงิดขณะที่กำลังต่อภาพจิ๊กซอว์เข้า

ด้วยกัน “ในที่สุดเขาเรียนรู้ที่จะเล่นจิ๊กซอว์” เอ็ดเดอร์ฟิโนหวนคิด “เมื่อเขาเข้าใจว่าชิ้นส่วนเล็กๆ แต่ละชิ้นมีที่ของมันในภาพรวม”¹⁸

ไม่ว่าความสามารถของเราในการรับใช้ในศาสนจักรจะเป็นเช่นไร คู่มือ ดังเช่นรูปภาพบนกล่องของภาพจิ๊กซอว์ ให้เรามีวิสัยทัศน์—ในภาพรวม รูปภาพนั้นจะนำทางเราและให้เรามีความเข้าใจที่ดีกว่ากับสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราบรรลุในการรับใช้ของพระองค์ ขณะที่เราทำตามคู่มือและใช้ปัญญาที่รวบรวมไว้ พระเจ้าจะทรงช่วยเราและผู้ที่เรารับใช้จะ “ได้รับความบริบูรณ์ในพระองค์” (โคโลสี 2:10)

คู่มือจะดำรงไว้ซึ่งส่วนความบริบูรณ์ของการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนจักรและพรของสมาชิกและผู้นำไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบและเนื้อหาในอนาคต ขณะที่ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประกาศว่า คู่มือ “จะเป็นชุมทรัพย์ให้ท่านเมื่อใช้ [คู่มือเหล่านั้น] เพื่อช่วยนำคนอื่น ๆ ให้เลือกทางสู่ชีวิตนิรันดร์” นั่นคือจุดประสงค์ [ของคู่มือ]¹⁹ ■

อ้างอิง

1. คัลลิส เอช. โอ๊คส์ “ภาพรวมของคู่มือเล่มใหม่” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก 2010*, www.lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11
2. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การสนับสนุนสวดภาพยากรณ์,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 75
3. โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, “คำปราศรัยเปิดการประชุม,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก 2010*
4. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.1.5.
5. คู่มือเล่ม 2, 2.2.
6. คู่มือเล่ม 2, 2.2.
7. คู่มือเล่ม 2 1.2.2, 1.4.
8. คู่มือเล่ม 1: ประธานสแตคและอธิการ v; คู่มือเล่ม 2 v; เน้นตัวเอน
9. ดู โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, “คำปราศรัยเปิดการประชุม,” 2010 *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก*
10. คู่มือเล่ม 2, 20.1.2.
11. คู่มือเล่ม 2, 20.1.2.
12. เลวนทิน แอล. ลุก, “หลักธรรมที่คัดเลือกจากคู่มือเล่มใหม่,” 2010 *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก*
13. ดู คู่มือเล่ม 2, 17.1.17.2.
14. คู่มือเล่ม 2, 17.
15. คู่มือเล่ม 1, v.
16. คู่มือเล่ม 2, v.
17. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, “เจ้าคือมือของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2010, 88.
18. ดู ราฟาเอล อี. ฟิโน, “มุมมองนิรันดร์ของพระกิตติคุณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2015, 117–18.
19. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: คู่มือ การเปิดเผย และชุมทรัพย์” 2011 *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก* (2011), www.lds.org/broadcasts/article/print/worldwide-leadership-training/2011/02/first-presidency-message-handbooks-revelations-and-treasures?

ไม่โดดเดี่ยว

โดย นอร์แมน ซี. ฮิลล์

ประธานคณะเผยแผ่กานา อัคราตะวันตก (2013 ถึงปัจจุบัน) และ
คณะเผยแผ่ฟรีทาวน์ เซียร์ราลีโอน (2014 ถึง 2015)

ศาสนจักรจะอยู่รอดได้อย่างไรถ้าประเทศของท่านยัง
พื้นตัวจากสงครามกลางเมือง การติดเชื้อไวรัสที่เป็น
อันตรายถึงชีวิตและถูกตัดขาดจากประเทศอื่นเพราะ
โรคดังกล่าว ท่านจะทำอะไรถ้าศาสนจักรถอนผู้สอนศาสนาที่
ไม่ใช่ผู้สอนศาสนาในท้องถิ่น ออกไปไม่ใช่แค่ครั้งเดียวแต่หลายครั้ง

ถ้าท่านอยู่ในประเทศแถบแอฟริกาตะวันตกอย่างเซียร์ราลีโอน
ท่านคงจะวางใจพระเจ้าและเฝ้าดูศาสนจักรเจริญรุ่งเรือง ท่าน
คงจะเห็นผู้นำในท้องถิ่นขยายการเรียกของตน ท่านคงจะเห็น
สมาชิกเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน งานเผยแผ่ศาสนาดำเนิน
ต่อไป และศรัทธาเอาชนะความกลัว

การเติบโตต่อเนื่อง

แม้จะมีสงครามกลางเมืองตั้งแต่ปี 1991 ถึง ปี 2002 แต่
สมาชิกภาพของศาสนจักรในเซียร์ราลีโอนเติบโตต่อเนื่อง ผู้สอน
ศาสนาเต็มเวลามายังประเทศได้สี่สัปดาห์ครั้งแรกในเดือน
พฤษภาคม ปี 1988 สองปีต่อมาศาสนจักรจัดตั้งท้องถิ่น หลาย
ช่วงในทศวรรษ 1990 ผู้สอนศาสนาถูกถอนออกไปเพราะสงคราม
แต่สมาชิกในท้องถิ่นยังคงทำให้ศาสนจักรเติบโตต่อไป ปี 2007
ศาสนจักรตั้งคณะเผยแผ่ฟรีทาวน์ เซียร์ราลีโอนซึ่งรวมโลปีเรีย
ด้วย จากนั้นในเดือนธันวาคม ปี 2012 เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์แห่งโคเวิร์ธอัครสาวกสิบสองจัดตั้งเขตในฟรีทาวน์

เมืองหลวงของเซียร์ราลีโอน เป็นสถิติที่ 3,000 ของศาสนจักร

ต่อสู้กับอีโบลา

ต่อจากนั้นเกิดอีโบลา เกิดการระบาดของไข้เลือดออกอันมี
สาเหตุจากไวรัสในประเทศกินีเมื่อเดือนมีนาคม ปี 2014 โรค
นี้เข้ามาถึงเซียร์ราลีโอนในเดือนพฤษภาคมและระบาดอย่าง
รวดเร็ว ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาได้รับมอบหมายให้รับใช้ที่ใหม่
และขอให้ประธานคณะเผยแผ่ในกานารับใช้เป็นประจำคณะ
เผยแผ่ของเซียร์ราลีโอน—ขณะยังอยู่ในอัครา

“เมื่อผู้สอนศาสนากลับไปแล้ว เราเป็นห่วงเรื่องที่ถูกละเลยให้
หาทางของเราเอง” โจนาธาน โคบินาห์ประธานท้องถิ่นเคนมา
กล่าว “แต่สัปดาห์เดียวกันนั้นเราได้รับจดหมายจากฝ่ายประธาน
ภาคแอฟริกาตะวันตกยืนยันว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น” นับจากเวลา
นั้นเป็นต้นมา สมาชิก 13,000 คนในเซียร์ราลีโอนได้รับการ
สนับสนุนจากภาค และเมื่อองค์กรระหว่างประเทศเตรียมให้การ
บรรเทาทุกข์ หน่วยงานสวัสดิการและการตอบสนองภาวะฉุกเฉิน
ของศาสนจักรได้ทำงานร่วมกับองค์กรหุ้นส่วนระหว่างประเทศ
หลายองค์กรเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน (ดูกรอบสี่เหลี่ยม
ด้านข้าง)

“ภายในไม่กี่วัน เรามีการประชุมทางวิดีโอทัศน์กับประธานคณะ
เผยแผ่ที่เพิ่งได้รับมอบหมาย” ประธานโคบินาห์กล่าว “เขาบอก
เราว่าการประชุมและกิจกรรมต่างๆ ของศาสนจักรต้องเพิ่มความ
ระมัดระวังเพื่อหลีกเลี่ยงการติดโรค แต่เราจะยังคงมีดังเช่นที่ผ่าน
มา”

ไนเซียร์ราลีโอน

ถึงแม้จะมีโรคภัยไข้เจ็บ การถูกตัดขาด และผลพวงหลังสงคราม แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ในประเทศแอฟริกาประเทศนี้รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงจำพวกเขาได้

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายยังคง
ซื้อสัตย์ในการศึกษาและแบ่ง
ปันพระกิตติคุณ จัดการประชุม
ที่บ้านเมื่อจำเป็นต้องหลีกเลี่ยง
การแพร่เชื้อโบล่า

ทำงานด้วยกัน

นอกจากให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกทันเวลาแล้ว ศาสนจักรยังได้ยื่นมือช่วยต่อสู้กับอีโบล่าในหลายชุมชนที่ไม่มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอีกด้วย ศาสนจักรร่วมมือกับกลุ่มต่างๆ ผ่านองค์กรเพื่อมนุษยธรรมเพื่อให้การ

บรรเทาทุกข์ผ่านโครงการชุมชนเจ็ดโครงการ เนื่องด้วยความร่วมมือกันเหล่านี้ ชุมชนที่ติดโรคอีโบล่าในไลบีเรีย เซียร์ราลีโอน และมาลีจึงได้รับอาหาร เครื่องนอน ชุดสุขอนามัยและคำแนะนำ เวชภัณฑ์ และชุดป้องกันโรคสำหรับคนที่ทำงานกับอีโบล่า

เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ในเดือนกันยายน ปี 2014 ประธานาธิบดีของเซียร์ราลีโอนประกาศปิดประเทศเพื่อเปิดใหม่โดยเพิ่งเริ่มเพียงไม่กี่วัน ระหว่างปิดประเทศ ประชาชนทุกคนจะต้องอยู่แต่ในบ้าน คนส่วนใหญ่จะต้องรับประทานอาหารเท่าที่มีในบ้านของตน

ทันเวลา

โชคดีที่เพียงไม่กี่สัปดาห์ก่อนประกาศปิดประเทศ ภาคแอฟริกาตะวันตกเริ่มทำงานกับสำนักงานใหญ่ของศาสนจักรเพื่อขอให้ส่งอุปกรณ์และน้ำยาทำความสะอาดให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั้งหมด 7,800 ครอบครัวในเซียร์ราลีโอนและจัดถุงข้าวสาร 110 ปอนด์ (50 กิโลกรัม) และน้ำมันพืชหลายลิตรให้ครอบครัวแอลดีเอส 2,500 ครอบครัวตามความจำเป็น ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นยังคงเร่งส่งเสบียงเหล่านี้โดยไม่ทราบเรื่องปิดประเทศ

“ผมไม่สามารถอธิบายความเร่งด่วนที่เรารู้สึกตอนนั้นได้” ซาห์ร โดกล่าว เขาเป็นผู้ช่วยพิเศษของประธานคณะเผยแผ่ “สุดสัปดาห์ที่อนุมัติให้แจกจ่ายเสบียง เราคิดว่าจะมีเขตหนึ่งถูกกักกันโรค นั่นจะทำให้ส่งเสบียงได้ยากมาก ด้วยเหตุนี้เราจึงทำงานแข่งกับเวลาเพื่อลำเลียงเสบียงขึ้นรถบรรทุกไปให้พวกเขา ระหว่างทางไปสาขาต่างๆ ทั่วประเทศ ในเมืองหนึ่ง เเสบียงไปถึงเพียงหนึ่งชั่วโมงก่อนห้ามเข้าเมือง ทั่วประเทศเราสามารถส่งเสบียงได้ก่อนปิดประเทศพอดี นั่นเป็นพรสำหรับเราทุกคนและเป็นปาฏิหาริย์ยุคปัจจุบัน”

การระบาดของอีโบล่าทำให้เกิดการว่างงานอย่างกว้างขวาง “ดิฉันแทบสิ้นหวัง” ซิสเตอร์ซาอิลี คามาเอียจากสาขาแอฟริกาตะวันตกกล่าว เธอเป็นคุณแม่ลูกสามที่ขายสินค้าเล็กๆ น้อยๆ ยังชีพ “ดิฉันเงินหมดในเดือนกันยายน ก่อนปิดประเทศด้วยซ้ำ ประชาชนไม่กล้าค้าขาย ดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไร” เธอหลังน้ำตาแห่ง

ปีติเช่นเดียวกับคนอื่นๆ เมื่อเธอได้รับเสบียงจากศาสนจักร

“แม่มายและหัวหน้าครอบครัวอย่างดิฉันรู้สึกดีใจมากที่ศาสนจักรสามารถช่วยเราได้” ซิสเตอร์แมรีเย มาร์เกียจากสาขาคิสซีที่สองกล่าว “เรากำลังสงสัยว่าจะอยู่ที่ไหนช่วงปิดประเทศ เราดีใจเหลือเกินที่เราอยู่บ้านได้และมีอาหารรับประทาน”

วิสุทธิชนในเซียร์ราลีโอนพยายามพึ่งพาตนเองเช่นสมาชิกศาสนจักรทุกแห่ง แต่ในยามขัดสนอย่างคาดไม่ถึงนี้ เเสบียงมาถึงทันเวลาพอดีสำหรับคนมากมายที่ไม่รู้จะหันไปพึ่งใคร “การยื่นมือช่วยเหลือทันเวลาเช่นนี้ทำให้วิสุทธิชนที่รู้ว่าพวกเขาจะไม่มีวันถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยว” มาริอาตู บราวน์ผู้อำนวยการประชาสัมพันธ์ระดับประเทศกล่าว ในช่วงกักกันโรค วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแบ่งเสบียงให้เพื่อนบ้าน เป็นพรแก่คนมากมายที่มีน้อยนิดหรือไม่มีเลย

ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

น่าเสียดาย ที่การหลีกเลี่ยงความหวอยไม่ใช่ความกังวลเรื่องเดียว วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางคนติดโรคด้วย ไซมอน คามาราจากสาขาถนนเทโกผู้เป็นสมาชิกของศาสนจักรได้เพียงหนึ่งปีเห็นภรรยากับลูกชายเสียชีวิตจากอีโบล่า ต่อจากนั้นเขาติดโรคด้วย

“ชีวิตผมอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า” เขากล่าวขณะอยู่ในศูนย์บำบัด “ผมก็เหมือนพ่อคนอื่นๆ คือต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูกๆ แต่ตอนนี้ผมพบพระกิตติคุณและเข้าใจแผนแห่งความรอด ผมมีความหวังมากสำหรับตัวเองและครอบครัวผมไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม” แม้จะส่อเค้าว่าอาการดีขึ้น แต่บราเดอร์คามาราก็เสียชีวิต ลูกที่รอดชีวิตคิดถึงพ่อแม่มากแม้ตอนนี้จะมีสมาชิกและเพื่อนๆ ดูแลและพวกเขาสบายดีก็ตาม

ซ้าย: ข้าวสาร น้ำมัน อุปกรณ์สุขอนามัยมาถึงทันเวลาสำหรับคนจำนวนมากซึ่งไร้ที่พึ่ง ในช่วงกักกันโรค วิกฤติชนยุคสุดท้ายแบ่งเครื่องอุปโภคบริโภคกับเพื่อนบ้าน เป็นพรแก่คนมากมายที่มีน้อยนิดหรือไม่มีเลย

ปฎิหาริย์ส่วนตัว

ซิสเตอร์ฮาจุ จุลโลห์จากสาขาอเวอรูเป็นพยาบาล เธอมีโอกาสติดเชื้อไวรัสทุกวันขณะดูแลผู้ป่วย เมื่อคนไข้เพิ่ม เสือคลุมป้องกันของโรงพยาบาลที่เธอทำงานบางครั้งไม่ได้ชักทำความสะอาดอย่างทั่วถึง ไม่นานหลังจากเข้าร่วมศาสนจักรในเดือนสิงหาคม ปี 2014 ซิสเตอร์จุลโลห์ติดเชื้อโปลิโอและถูกกักให้อยู่ในบ้านของเธอ

“ดิฉันไปโบสถ์ไม่ได้ ด้วยเหตุนี้สมาชิกสาขาจึงโทรมาให้กำลังใจ” เธอกล่าว “เพราะต้องอยู่แต่ในห้องดิฉันจึงตัดสินใจว่าจะตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันอ่านประสบการณ์ทางวิญญาณมากมาย รวมทั้งปฎิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับคนธรรมดาอย่างดิฉัน ดิฉันต้องการปฎิหาริย์แต่ไม่รู้ว่าควรขอหรือไม่ ดิฉันอ่านและพูดคุยกับเพื่อนๆ ทางโทรศัพท์เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังอ่าน หลังจากอยู่บ้านหลายสัปดาห์ ดิฉันตรวจเชื้อไวรัสอีกครั้งและผลตรวจปกติ ดิฉันต้องถูกกักกันโรคอีกหนึ่งสัปดาห์แล้วตรวจใหม่ ผลตรวจปกติอีกครั้ง ดิฉันจึงได้รับอนุญาตให้ออกจากบ้าน ไปโบสถ์และกลับไปทำงาน นั่นคือปฎิหาริย์สำหรับดิฉัน”

การเร่งงาน

ในภาวะตึงเครียด ผู้สอนศาสนาควรทำงานต่อไปหรือไม่ วิกฤติชนในเซียร์ราลีโอนมีประเด็นอย่างหนึ่ง พวกเขายังคงแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

“แทนที่จะโอดครวญกับโชคชะตาหรืออยู่เฉย เราถูกกระตุ้นให้ระดมวิสุทธิชนโดยเรียกผู้สอนศาสนาสาขามาทำงานแทนผู้สอนศาสนาเต็มเวลา” ประธานท้องถิ่นโบสถ์แห่งคอสโซโซห์ทาว์นอธิบาย “เราไม่มีเวลาสงสารตัวเอง เรามีงานแห่งความรอดต้องทำ เราจับคู่อดีตผู้สอนศาสนากับผู้หวังจะเป็นผู้สอนศาสนาและจัดโซนให้พวกเขา”

“หัวหน้าเผยแผ่สาขาแต่ละคนได้รับอนุญาตให้มีบัตรโทรศัพท์เพื่อจุดประสงค์ด้านการเผยแผ่ พวกเขาต้องทำบัญชีการใช้บัตร แต่นั่นช่วยให้ผู้สอนศาสนาสาขายังคงติดต่อกับผู้สนใจใหม่และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ได้ และการติดต่อนั้นมีประสิทธิผลอย่างใหญ่หลวง” โบรอัน รอบบิน-เทเลอร์ผู้ช่วยพิเศษอีกคนหนึ่งของประธานคณะเผยแผ่กล่าว

“เรามี ‘บทเรียนทางโทรศัพท์’ กับผู้สนใจและผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่” เขากล่าวต่อ “บทเรียนดังกล่าวเสริมบทเรียนผู้สอนศาสนาประจำสัปดาห์ซึ่งจัดที่โบสถ์ เราได้ปรับตามความต้องการของสมาชิกและผู้สนใจที่อาจไม่มีการติดต่อเนื่องจากถูกกักบริเวณหรือเกรงว่าจะติดโรค”

ปัจจุบันบัณฑิตมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในเซียร์ราลีโอนต่ำกว่าเล็กน้อยเท่านั้นเมื่อเทียบกับสมัยมีผู้สอนศาสนาเต็มเวลาอยู่ที่นั่น แต่สมาชิกที่แข่งขันน้อยหลายคนกลับมาแข่งขัน และศาสนจักรเติบโตอย่างต่อเนื่อง

เหตุผลสำคัญให้หวัง

เมื่อเกิดโรคระบาด คนว่างงานเกิน 60 เปอร์เซ็นต์ พิษผลไม่สามารถส่งไปตลาดได้เพราะข้อจำกัดเรื่องการกักกันโรค บุคคลผู้เป็นที่รักหลายคนเสียชีวิต แน่ใจว่าจะมีการทำหายอีกมากในเซียร์ราลีโอน

อย่างไรก็ดี แม้จะมีการทำหายเหล่านี้ แต่วิสุทธิชนยังคงซื้อสัตย์และศาสนจักรรุ่งเรือง ตามที่มาริอาตู บราวน์กล่าว “เราเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงห่วงใยเรา และเมื่อพระเจ้าทรงอยู่กับคุณ ศาสนจักรสนับสนุนคุณ และคุณทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กัน ย่อมมีเหตุผลสำคัญให้หวัง เราเหล่าวิสุทธิชนในเซียร์ราลีโอนไม่เคยโดดเดี่ยว” ■

ติดค้างในโลมอน

ระหว่างเดินทางไปเยี่ยมญาติในช่วงฤดูร้อนครั้งหนึ่ง รถตู้ขนาดเล็กอายุ 12 ปีของเราที่ขับมาแล้วหลายพันไมล์ เครื่องดับและไหลไปจนถึงที่จอด เราไปต่อไม่ได้ โชคดีที่เราอยู่ห่างจากโลมอนเมืองเล็กๆ ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา เพียงห้าไมล์ (8 กิโลเมตร)

ช่างในท้องถิ่นแจ้งข่าวร้ายกับเราว่า เราต้องเปลี่ยนกระปุกเกียร์ และจะต้องรออะไหล่อย่างน้อยห้าวัน เรามีเงินสดไม่พอ แต่มีเต็นท์และอุปกรณ์พักแรม ด้วยเหตุนี้ เราจึงพักในสถานที่พักแรมแถวนั้น

เราอยู่ห่างจากครอบครัวและเพื่อนหลายร้อยไมล์ เราคิดหนักว่าจะไปร้านซื้อของชำที่เราต้องใช้ประทังชีวิตอย่างไร เราตัดสินใจค้นหาประธานสาขาในท้องถิ่นโดยหวังว่าจะหาวิธีไปซื้อของได้ เราโทรหา

ประธานคอร์ดสัน และภายในครึ่งชั่วโมงเราได้รับโทรศัพท์สองครั้งจากสมาชิกสมาคมสงเคราะห์ของสาขาเล็กๆ นั้น เรามีความสุขที่พบว่าครอบครัวหนึ่งอยู่ไม่ไกลจากสถานที่พักแรม พวกเขามาพบเราภายในไม่กี่ชั่วโมงหลังจากเราโทรหา

ตลอดสัปดาห์ต่อมา ความรักความห่วงใยที่เราได้รับจากสาขาเล็กๆ นั้นบนทุ่งราบกว้างใหญ่ของโคโลราโดทำให้เราตื่นต้นใจมาก วันแรกครอบครัวที่อยู่ใกล้เราเชิญเราไปรับประทานอาหารที่บ้าน และค่าน้ำเราสนทนากันอย่างสนุกสนานตามประสาพ่อแม่ขณะที่ลูกๆ ของเราเล่นกับลูกสาวของพวกเขา เช้าวันรุ่งขึ้นเราติดรถสมาชิกอีกคนหนึ่งไปซื้ออาหารและของใช้จำเป็น

ความเอื้อเฟื้อของสมาชิกสาขายังคง

หลังไหลมาเกินคำขอของเราตอนแรก พวกเขาขับรถไปโบสถ์วันอาทิตย์ พวกเขาช่วยเราสร้างความทรงจำโดยพาไปที่พิพิธภัณฑ์รถไฟประวัติศาสตร์ประจำเมือง ลูกๆ ของเราพักในบ้านของพวกเขา ช่วงเกิดพายุลูกเห็บ สมาชิกคนหนึ่งให้งานสามิตฉันทำช่วงไม่กี่วันนั้นเพื่อช่วยเราจ่ายค่าซ่อมรถ

ทุกเย็น สมาชิกของสาขาเล็กๆ นั้นจะเลี้ยงอาหารเราและต้อนรับลูกๆ ของเราในบ้านของพวกเขา ใกล้วันสุดท้าย อีกครอบครัวหนึ่งพาเราไปฟาร์มปศุสัตว์ของพวกเขา ลูกๆ ของเราหัดขี่ม้าที่นั่น

เมื่อเราออกจากโลมอนในสัปดาห์ต่อมา เราจากมาด้วยคำสวดอ้อนวอนขอบคุณเพื่อนรักกลุ่มใหม่ที่ดูแลเราและทำให้เรารู้สึกเหมือนอยู่บ้านในโลมอน ■
คริสตินา แวดลีย์, มิสซูรี สหรัฐอเมริกา

เราไปต่อไม่ได้ โชคดีที่เราอยู่ห่างจาก
โลมอนเมืองเล็กๆ ในรัฐโคโลราโด
เพียงห้าไมล์ (8 กิโลเมตร)

สิ่งที่ผมต้องเรียนรู้

หลังจากเรียนมหาวิทยาลัยปีแรก ผมเริ่มโครงการหนึ่งเพื่อให้เข้าใจ พระคัมภีร์ไบเบิลดีขึ้น ผมตัดสินใจศึกษา คำสอนของกลุ่มศาสนาบางกลุ่มที่ผมเคย ได้ยินว่าไม่ใช่ชาวคริสต์แล้วเปรียบเทียบกับ คำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิล

เมื่อเริ่มเทอมถัดไป ผมเริ่มศึกษา ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน ยุคสุดท้าย วิชาหนึ่งต้องทำงานในห้อง ปฏิบัติการกับคู่ ผมสวดอ้อนวอนขอคน ที่ผมจะได้เรียนรู้สิ่งที่ต้องเรียนรู้กับเขา

ผมเลือกมานั่งในห้องปฏิบัติการ และ ไม่นานนักศึกษาคคนหนึ่งก็เดินมาถาม ว่าผมมีคู่หรือยัง เขาแนะนำตัวว่าชื่อ ลินคอล์น ผมจำได้ว่าไม่เคยเห็นเขาที่ โรงเรียนเมื่อปีที่แล้วจึงถามว่าเขาย้าย มาหรือ

“ใช่” เขาตอบ “ผมเพิ่งกลับจากรับใช้

เป็นผู้สอนศาสนาให้ศาสนจักรของ พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

ผมบอกลินคอล์นว่าผมเริ่มศึกษา ศาสนจักรของเขาและมีคำถามบาง อย่าง เขาตอบคำถามอย่างมีความสุข

ในช่วงสามเดือนติดต่อกัน ผมถามเขา เรื่องพระคัมภีร์มอรมอน พระวิหาร ศาสดา พยากรณ์ยุคสุดท้าย และการเปิดเผยใน ยุคปัจจุบัน ถึงแม้จะเรียนรู้มากมายในช่วง นี้ แต่ผมยังคิดว่ามอรมอนไม่ใช่ชาวคริสต์

สุดท้ายปาด้าห์หนึ่งโรงเรียนของเราแพ้การ แข่งขันกีฬาที่สำคัญ ครูบางคนในห้อง ปฏิบัติการพูดถึงความพ่ายแพ้ครั้งนี้โดย ใช้พระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร หลายครั้ง ลินคอล์นเดินเข้าไปหาครูและ ขอร้องให้ครูหยุดพูดถึงพระเยซูคริสต์แบบ นั้น

“คุณถือสาเรื่องนี้จริงหรือ” ครูถามด้วยความสงสัย

“ครับ” ลินคอล์นตอบ “พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของผม”

ชั่วขณะนั้นเอง ที่ความสนใจศาสนาจักร ของผมเปลี่ยนจากการใช้สติปัญญา มา เป็นการตั้งคำถามเรื่องศรัทธา ถ้าศาสนา นี้สร้างคนได้แบบนี้ ศาสนานี้ก็เป็นชาว

คริสต์ในทุกแง่มุม

เมื่อลินคอล์นกับผมจากกันคืนนั้น ผม ถามว่าผมจะไปโบสถ์กับเขาสักครั้งได้ไหม หลังจากไปโบสถ์ ผมถามเขาว่าผมจะขอ พระคัมภีร์มอรมอนสักเล่มได้ไหมและผม จะพบกับผู้สอนศาสนาได้หรือไม่

ผมสนใจศาสนาจักรและใช้เวลากับ สมาชิกนานสองปี ผมเห็นความเสมอ ดันเสมอปลายของชายหญิงที่จริงใจผู้ พยายามเป็นสานุศิษย์ของพระอาจารย์ หลายครั้งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง ยืนยันกับผมว่าพระเยซูคริสต์ผู้ที่ผม พยายามรับใช้สุดความสามารถตลอด มา ทรงฟื้นฟูศาสนาจักรของพระองค์ใน สมัยของเราจริงๆ ศาสนจักรควบคุมดูแล โดยศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก และ พระองค์ทรงนำศาสนาจักรโดยตรง

ผมรับบัพติศมาและเวลานี้มีความสุข กับสิบกว่าปีของพรจากพระกิตติคุณที่ได้ รับการฟื้นฟูและคำสอนของพระกิตติคุณ ผมขอบพระทัยที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง ตอบคำสวดอ้อนวอนหาผู้ทำงานในห้อง ปฏิบัติการผู้จะช่วยผมเรียนรู้สิ่งที่ผมต้อง เรียนรู้ ■

ไมเคิล เฮนดริคส์, ไวโอมิง สหรัฐอเมริกา

ดิฉันไม่ได้รับรักษาวนสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์
ในวันอาทิตย์อีสเตอร์นั้น และสะดุด
กอวัชพืชเพื่อเตือนดิฉันว่าดิฉันไม่ได้รับรักษา
วันสะบาโต

หวานพีชวันอาทิตย์

๗ มกีส์ปดาห์ที่แลวก่อนถึงสุดสัปดาห์
๖ อีสเตอร์ ฝนตกตลอดสัปดาห์ ดิฉันอยู่
ในเมืองเบนิิน แอฟริกาตะวันตก แต่กลับ
มาฉลองอีสเตอร์ที่บ้านในเมืองโตโก วัน
เสาร์ที่ดิฉันมาถึงฝนไม่ตก แต่คืนนั้นฝน
เริ่มตกอีกครั้ง

ดิฉันทราบว่าโบสถ์เริ่ม 9 โมงเช้าวัน
อาทิตย์แต่เพราะฝนตกหนักและเพิ่งมาถึง
ดิฉันจึงคิดว่าเข้าเกินไปสำหรับดิฉัน

ดิฉันนึกในใจว่า “ฉันจะไปโบสถ์สาย
หน่อยและไปถึงที่นั่นสัก 10 โมงเช้า” จาก
นั้นก็ไปหาน้องชาย “แทนที่จะไปโบสถ์
9 โมงเช้า” ดิฉันบอกเขา “เราไปคูที่ข้าง
บ้านของพี่กันเถอะ”

เมื่อไปถึง เราเห็นว่าที่สวยและชุ่มฝน

ดิฉันคิดว่า “วันนี้วันอาทิตย์ และเรากำลัง
รอให้ถึง 10 โมงแล้วค่อยไปโบสถ์ ทำไม
ไม่ปลูกถั่วสักหน่อยก่อนไป”

ดิฉันกับน้องชายจึงปลูกถั่วบนที่ดินผืน
เล็กกว้างประมาณ 65 ตารางฟุต (6 เมตร²)
จากนั้นเราจึงไปโบสถ์ สายไปหนึ่งชั่วโมง
วันรุ่งขึ้นเราไปเมืองใกล้เคียง ดิฉันมีที่ดิน
อีกผืนหนึ่งอยู่ที่นั่น เราปลูกข้าวโพดกับถั่ว
บนที่ดินผืนนั้น

สองเดือนต่อมาเมื่อกลับบ้านอีกครั้ง
ดิฉันไปดูที่ดินผืนเล็กๆ นั้นที่อยู่ข้างบ้าน
ของเรา มันว่างเปล่า แต่มีกอวัชพืชที่ดิฉัน
สะดุดขณะเดินเข้าไปในทุกๆ “โอ้ ไซ้” ดิฉัน
พูดกับตัวเอง “เราปลูกถั่วที่นี่วันอาทิตย์
อีสเตอร์!”

จากเมล็ดทั้งหมดที่เราหว่าน สิ่งเดียว
ที่โตคือกอวัชพืช แต่ถั่วและข้าวโพดที่เรา
ปลูกอีกแห่งวันจันทร์หลังอีสเตอร์กลับ
งอกงามดี นับตั้งแต่นั้นทุกอย่างที่ปลูกใน
ที่ดินข้างบ้านเราเติบโตตามปกติ

ดิฉันไม่ได้รับรักษาวนสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์
ในวันอาทิตย์อีสเตอร์นั้น และสะดุดกอ
วัชพืชเพื่อเตือนดิฉันว่าดิฉันไม่ได้รับรักษา
วันสะบาโต ดิฉันจดจำนับแต่นั้นว่าดิฉัน
ไม่สามารถทำตามใจตนเองในวันของ
พระเจ้า แต่ดิฉันระลึกเสมอว่าต้องรักษาวน
วันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ ■

เดลีโร โคอามี กเบตจางนี, โตโก แอฟริกาตะวันตก

ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนให้รุธ

หลังจากประสบพันธะรับผิดชอบทางการเงินที่ไม่คาดคิดบางอย่าง ในฐานะสตรีโสด ดิฉันรู้ว่าต้องหางานพิเศษทำ ไม่นานหลังจากนั้น มาร์ตีพี่น้องสตรีคนหนึ่งในวอร์ดของดิฉันมาขอความช่วยเหลือ เธอกับสามีจะไปทำงานเผยแผ่ เธอจึงต้องเลิกทำงาน เธออธิบายว่าทุกวันนี้เธอช่วยรุธสตรีสูงอายุที่อยู่ในอาคารสงเคราะห์ มาร์ตีเสนองานของเธอและบอกดิฉันว่ารุธจะจ่ายค่าแรงให้

วันจันทร์ถัดมา มาร์ตีกับรุธอธิบายหน้าที่ของดิฉัน และดิฉันเริ่มงานในอีกไม่กี่วันต่อมา ดิฉันเริ่มจากการเก็บเสื้อผ้าของรุธไปซักที่ห้องซักผ้าชั้นบน หลังจาก

เริ่มซักได้ไม่นาน รุธผืนผืนเข้ามาในห้องและตะคอกใส่ดิฉัน เธอบอกว่าดิฉันต้องไม่เก็บเสื้อผ้าของเธอไปซักโดยไม่ถามก่อน

ดิฉันแค่ทำสิ่งที่เธอกับมาร์ตีขอให้ทำ ดิฉันกลัวน้ำตา หงุดหงิดและเจ็บใจ ดิฉันบอกตนเองว่าดิฉันไม่ต้องการความเครียดหรือปัญหามากกว่านี้อีกแล้วในชีวิต ดิฉันคงจะเดินออกไปแล้วตอนนั้นถ้าไม่ได้สัญญากับมาร์ตีว่าจะดูแลรุธขณะที่เธอไม่อยู่

รุธตะคอกใส่ดิฉันด้วยความโมโหทุกเรื่องสัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า ดูเหมือนดิฉันจะไม่มีวันทำให้เธอพอใจได้ไม่ว่า

จะพยายามมากเพียงใด

ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนขอให้พลังอดทนกับรุธและวาจาหยาบกระด้างของเธอ แต่ไม่มีอะไรเปลี่ยน ดิฉันยังคงไม่พอใจกับการที่ต้องช่วยเธอ

แต่แล้ววันหนึ่งดิฉันเปลี่ยนคำสวดอ้อนวอน ดิฉันเลิกสวดอ้อนวอนให้ตนเองและเริ่มสวดอ้อนวอนให้รุธ ดิฉันทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยดิฉันเข้าใจความต้องการของเธอและวิธีที่ดิฉันจะช่วยเหลือได้

นับจากวันนั้นทุกอย่างเปลี่ยนไป ใจดิฉันอ่อนลง และรักรุธมากขึ้น รุธเปลี่ยนเช่นกัน เธอเปิดใจบอกเล่าชีวิตเธอ ปิติและความทุกข์โศกของเธอ เธอบอกดิฉันว่าเธอคิดถึงครอบครัว เธอเล่าเรื่องดีๆ ที่เคยทำในอดีตแต่ไม่ได้ทำอีกแล้ว เธอบอกว่าเธอเหงาและเศร้าใจ

แต่ละสัปดาห์ดิฉันเริ่มตั้งตารอพบรุธ และเธอตั่งตารอพบดิฉัน ประสบการณ์กับรุธสอนบทเรียนอันล้ำค่าแก่ดิฉัน

เมื่อดิฉันรับใช้สุดหัวใจจริงๆ ดิฉันเข้าใจคำสอนของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) ที่ว่า “ท่ามกลางปาฏิหาริย์ของการรับใช้ มีสัญญาของพระเยซูที่เราพบตนเองเมื่อเราสละตนเอง” (“Small Acts of Service,” *Ensign*, Dec. 1974, 2.) ■

จูน ฟอส, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันเริ่มจากการเก็บเสื้อผ้าของรุธไปซักที่ห้องซักผ้าชั้นบน หลังจากเริ่มซักได้ไม่นาน รุธผืนผืนเข้ามาในห้องและตะคอกใส่ดิฉัน

ฉันรู้สึกถึง **เดชาานุภาพ** **แห่งการชดใช้** ของพระเยซูคริสต์เมื่อ...

คนหนุ่มสาวแบ่งปัน
ประสบการณ์
การประยุกต์ใช้การชดใช้
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง
ช่วยฉันทั้งในยามสุข
และยามทุกข์

วันบัพติศมาของฉันเหมือนฝัน—ฉันมีความสุขมากและปรารถนาจะเริ่มชีวิตด้วยการเป็นคนที่ดีพร้อม แต่ฉันก็เถียงกับพี่น้องของฉันไม่กี่ชั่วโมงหลังจากรับบัพติศมา ฉันจำได้ว่ารู้สึกท้อเพราะหลังจากรับบัพติศมาและการยืนยันได้ไม่นาน ฉันก็ทำเสียเรื่อง แต่ฉันจำได้เช่นกันว่าเมื่อฉันกลับใจ ฉันรู้สึกสะอาดหมดจดอีกครั้ง ฉันจึงเรียนรู้ตั้งแต่อายุน้อยว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ให้การปลดปล่อยที่จำเป็นจากบาป

ขณะนี้คงเติบโตด้วยความเข้าใจพระกิตติคุณ ฉันเรียนรู้ว่าการชดใช้ไม่เพียงเป็นสิ่งที่ต้องใช้เมื่อฉันทำบาปเท่านั้น การชดใช้สามารถเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตฉันในเวลาของการทดลอง ปิติ ความปวดร้าวใจ และความสำเร็จได้ด้วย เมื่อฉันอยากให้เพื่อนวัยเดียวกันยอมรับ ฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และฉันได้รับการปลอบโยนที่รู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีความยากลำบากและประสบความรู้สึกแบบเดียวกัน เมื่อฉันทำดีบางอย่าง ปิติของฉันขยายเมื่อนึกถึงความชื่นชมยินดีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพราะพระองค์ทรงประสบอารมณ์แบบเดียวกัน

แอบบี้ แม็คคีออน, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ผมเรียนรู้ว่าต้องพึ่งพาพระเจ้า

ผมรู้สึกโดดเดี่ยวและถูกทอดทิ้งหลายปี ผมต่อสู้กับความปรารถนาอันไม่ชอบธรรมที่นำผมให้ทำบาป จนในที่สุดทำให้ผมตกอยู่ในวัฏจักรของความรู้สึกผิดและความละอายใจ ชอบคุณอธิการที่รักผมและสอนผมเกี่ยวกับบทบาทการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดครอบคลุมความอ่อนแอ ความเจ็บปวด ความเศร้าโศกและบาป อธิการของผมปลอบปล้ำเมื่อผมก้าวหน้าและปลอบโยนผมเมื่อผมพลาดพลั้ง

ผมเรียนรู้ว่าการมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นไม่พอ—ผมต้องสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และกลับใจอย่างจริงจังผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ขณะทำเช่นนั้น ผมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นและใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

ถึงแม้จะยังต่อสู้กับการล่อลวง แต่ผมเรียนรู้ว่าผมสามารถพึ่งพาพระผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์ได้อย่างเต็มที่ ขณะยืนบนศิลาของพระผู้ไถ่ ความอ่อนแอของผมจะเป็นความเข้มแข็ง ผมสามารถพูดพร้อมกับเปาโลได้ว่า “การมีพระคุณของเราก็ก็นำพามาถึงเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหนฤทธิ์อำนาจของเราก็ก็นำพามาถึงที่นั่น... เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใดข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากเมื่อนั้น” (2 โครินธ์ 12:9-10)

เจคอบ เอช. เทย์เลอร์, ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ผมประสบการณ์เปลี่ยนแปลงในใจ

ช่วงเรียนมัธยมปลายใจผมไม่ได้อยู่ในพระกิตติคุณเลย ในสนามเผยแผ่ผมเรียนรู้อย่างช้าๆ ว่างานเผยแผ่เกี่ยวข้องกับอะไร ผมต้องการพลังและความก้าวหน้าในงานเผยแผ่จะนำมาให้ชีวิตผมได้ถ้าผมมีค่าความจริงๆ ในที่สุดความรู้สึกผิดและความเศร้าใจจากการล่วงละเมิดในอดีตก็เลือนจางลง และผมต้องการอิสรภาพ—สะอาดและเป็นเครื่องมือที่ดีขึ้นในพระหัตถ์ของพระเจ้า หลังจากสนทนากับประธานคณะเผยแผ่พอสมควรแล้วผมกลับบ้านไปใช้เวลากลับใจ

การกลับบ้านเป็นเวลาที่ยากที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตผม ผมเริ่มอ่านพระคัมภีร์ต่างจากเดิม เข้าใจและประยุกต์ใช้จริงๆ แม้จะทำทุกอย่าง “ถูกต้อง” แต่ผมยังคงรู้สึกผิดมาก จากนั้นผมเริ่มเจาะจงศึกษาเกี่ยวกับพระคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ พระองค์จะทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด *ของผม* และการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์จะไถ่จิตใจวิญญาณ *ของผม* ได้อย่างไร คืบหน้าหนึ่งขณะไตร่ตรอง

เรื่องทั้งหมดที่ผมเรียนรู้จากการศึกษาเหล่านั้นร่วมกับการสวดอ้อนวอน ผมรู้สึกว่าพระวิญญาณทรงสัมผัสใจผม เยียวยาจิตใจวิญญาณ และปลอบโยนผม ผมรู้สึกมั่นใจและเป็นที่รัก และความรู้สึกผิดหายไป

ตอนแรกเมื่อผมกลับถึงบ้าน ผมคิดว่าการเปลี่ยนแปลงในใจคือทั้งหมดที่ผมต้องมีสำหรับขั้นตอนการกลับใจ ตอนนั้นผมรู้แล้วว่าต้องใช้เวลากลับใจ—การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทีละน้อย การกลับใจเรียกร้องความพยายามยาวนานเพื่อเปลี่ยนใจ ความปรารถนา และนิสัยของเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น เราจะทำการเปลี่ยนแปลง 180 องศาที่มันไม่ได้ แต่เพราะการชดใช้ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์

สงวนนาม, จอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องให้อภัย

มีจุดหนึ่งในชีวิตที่ดิฉันเจ็บปวดทางอารมณ์มากจนส่งผลต่อชีวิตดิฉันทุกด้าน ดิฉันไม่สามารถจดจ่อกับการเรียนหรือการบ้านได้ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องตึงเครียด และดิฉันน้ำตาคลอบ่อยๆ เหนือสิ่งอื่นใด ดิฉันไม่อาจให้อภัยคนที่ทำให้ดิฉันเจ็บปวดได้ นั่นประการหนึ่ง—และโมโหยิ่งกว่าเดิมที่ไม่อาจให้อภัยได้

ในที่สุด ดิฉันตัดสินใจว่าต้องเลิกเสียใจและเลิกโกรธ ดิฉันไม่ต้องการแบกภาระนั้นอีก ดิฉันวิงวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยดิฉันให้อภัย ดิฉันสามารถทนรับความเจ็บปวดนั้นได้โดยที่ดิฉันไม่รู้ตัว ความเจ็บปวดไม่หายไป แต่ดิฉันทนได้ จากประสบการณ์นี้ดิฉันเรียนรู้ว่าการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่เพียงยอมให้เราลบใจเท่านั้น แต่ช่วยเราเยียวยาด้วย เมื่อดิฉันทูลพระบิดาบนสวรรค์เรื่องภาระของดิฉันด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความจริงใจ พระองค์ทรงช่วยดิฉันแบก ความเจ็บปวด และความปวดร้าวใจที่มี

ดานี ลอริเซลลา, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันรู้สึกมีความหวังสำหรับอนาคต

เมื่อพ่อแม่ดิฉันหย่ากัน ดิฉันรู้สึกว่าความหวังเรื่องการมีครอบครัวในวัยหนุ่มสาวในช่วงเวลานั้นยากมากในชีวิต อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะยอมรับได้ยาก แต่การทดลองครั้งนั้นนำพรที่ไม่เห็นล่วงหน้ามาให้ครอบครัว พรประการหนึ่งคือคุณแม่รับบัพติศมา!

ดิฉันสามารถรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดดีขึ้นด้วย เพื่อให้หายเศร้า ดิฉันเลือกไปเยี่ยมคุณป้าในเปรู ที่นั่นดิฉันพบเพื่อนใหม่ที่ทำให้ดิฉันเข้มแข็งขึ้นมาก ดิฉันกับเพื่อนศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกันบ่อยๆ และในโอกาสพิเศษครั้งหนึ่งขณะกำลังสนทนาหัวข้อพระกิตติคุณด้วยกัน ดิฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแรงกล้ามาก ความรู้สึกนั้นเหมือนสร้อยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดรับสั่งว่า “เราอยู่กับเจ้าเสมอ เจ้าไม่รู้เท่านั้นเอง”

ตอนนี้ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการช่วยเราและพระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ บางครั้งเรายอมให้ความเศร้าเสียใจอยู่สูงกว่าศรัทธาของเราและเราคิดว่าพระองค์ทรงลืมเราแล้ว แต่ในความเป็นจริงการชดใช้ของพระองค์ช่วยเราได้เสมอ

ลิเลียน ซวาเรส มอเรรา, บาเอีย บราซิล

การขอให้ฉันสมบูรณ์ ของพระองค์

ฉันเคยเชื่อ
ว่ามีรัฐโหว่
ในการขอให้ของพระคริสต์—
พระองค์ทรงช่วยทุกคนให้รอดได้—
ยกเว้นฉัน

แต่ฉันคิดผิด
ไม่มีรัฐโหว่หนึ่งรัฐ
แต่มีเจ็ดรัฐ

สองรัฐใน
พระหัตถ์
ที่พวกเขาออกตะปู
ตรึงกางเขนพระองค์
ตามคำขอรับรองของผู้คน
พระองค์จึงสิ้นพระชนม์
เพื่อช่วยให้รอด

สองรัฐใน
ในข้อพระหัตถ์
ที่พวกเขาใช้รับ
น้ำหนักพระวราภัย
จะไม่ทำให้
พระหัตถ์
ฉีกขาด
ก่อนการไถ่ของพระองค์
เสร็จสมบูรณ์

สองรัฐใน
พระบาท
ที่ทรงยืน
เป็นพยานต่อคนทั้งปวง
ถึงความรักอันแน่วแน่
ของพระองค์ผู้เป็นเจ้า
ต่อบุตรธิดา
ทุกคนของพระองค์

และหนึ่งรัฐใน
พระปรีชา
ที่พวกเขาแทงพระองค์
เพื่อพิสูจน์งาน
ที่ทรงทำสำเร็จ

เจ็ด
ความดีพร้อม
รัฐที่สมบูรณ์เจ็ดรัฐ
ในมหาบุรุษที่ดีพร้อม
เพียงองค์เดียวในโลก

การขอให้ฉันสมบูรณ์
ปิดรูในชีวิตเรา
รูเหล่านั้นทำให้เรา
หมดจด

ฉันคิดผิด
มีความสมบูรณ์
ในการขอให้ของพระคริสต์
เพื่อฉัน
ในที่สุด

เคซี แอมเมอร์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดิฉันพบการปลอบโยน ในการฟื้นคืนพระชนม์

เมื่อดิฉันอายุ 23 ปี คุณยายจากดิฉันไป ถึงแม้ท่านมีชีวิตที่สวยงาม แต่ท่านยังอายุไม่มาก และท่านเสียชีวิตเร็วเกินคาด ดิฉันรู้ว่าหลายคนสูญเสียมากกว่าดิฉัน และคุณยายอยู่อย่างสงบแล้ว แต่ดิฉันยังคงรู้สึกเจ็บปวด เพราะรู้ว่าจะไม่เห็นท่านอีกในชีวิตนี้

แต่จากความเศร้าเสียใจครั้งนี้ ดิฉันรู้สึกว่าคุณยายบิดา-บนสวรรค์และพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเอื้อมพระหัตถ์มาให้ดิฉัน ผู้เยี่ยมสอนที่ใจดีและเพื่อน ๆ น่าจดหมายและชนมมา ให้เพื่อนบ้านที่น่ารักและบ้านของครอบครัวดิฉัน พร้อมหนังสือที่เธอบอกว่าเธอรู้สึกได้รับการดูแลให้ข้อให้เรา หนังสือเล่มนั้นมีข้อความอ้างอิงจากอัครสาวก และศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับแผนแห่งความรอด และความเป็นจริงของชีวิตหลังความตาย

ขณะอ่านออกเสียงถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์กับพี่สาวในคืนนั้น ดิฉันสัมผัสได้ถึงความสุขที่สุดในใจ ดิฉันทราบว่าการขอให้ของพระเยซูคริสต์ เราทุกคนจะสะอาดและสามารถพำนักอยู่กับพระองค์ในชีวิตหน้าดิฉันทราบว่า “พระองค์ทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย” และสิ่งทั้งปวง—และผู้คน—จะกลับคืนสู่ระเบียบอันถูกต้อง (แอลมา 40:3; ดู แอลมา 41:2 ด้วย) ดิฉันทราบว่าเพราะการขอให้ สมาชิกทุกคนในครอบครัวของดิฉัน รวมทั้งคนที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้อยู่ด้วยกันตลอดไป และเพราะเหตุนี้ดิฉันจะสำนึกคุณตลอดไป

อาแมนดา ซีลีย์, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

วัฒนธรรมเรื่องศาสนา ในกัวเตมาลา

โดย ลิซา โลเปซ
นิตยสารศาสนาจักร

ใน 68 ปีนับตั้งแต่ศาสนาจักรเข้ามาในกัวเตมาลาครั้งแรก สมาชิกภาพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว กัวเตมาลาเป็นประเทศที่อุดมด้วยป่าฝนและวัฒนธรรมหลากหลายของชาวมายา แม้จะมีความสวยงามแต่กัวเตลามักเป็นที่รู้จักเพราะความยากไร้และความขัดแย้งทางการเมือง แต่ก็มีได้หมายความว่าประเทศนี้ยากจนทางวิญญาณ เมอร์ซี อาเรนส์วัย 25 ปีจากกัวเตมาลาซิตี รู้สึกเป็นพรที่เธอได้อยู่ในประเทศที่คนส่วนใหญ่ใจกว้างและยอมรับศาสนาต่างๆ “ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมกัวเตมาลาคือโดยลักษณะนิสัยเราเป็นคนเคร่งศาสนา” เธอกล่าว “วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลและน่าอยู่” นั่นกำลังบอกว่า การหาเพื่อนวัยเดียวกันที่มีความเชื่อเดียวกับเธอไม่ง่ายเสมอไป

“มาตรฐานของดิฉันดูแปลกมากสำหรับคนทำงานและคนในวัยเรียนผู้ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับความเชื่อของมอรมอน” เธอกล่าว “สิ่งนี้ไม่ได้ทำให้เมอร์ซีท้อ เธอ

เน้นความสำคัญของความกระตือรือร้นในการเรียกและกิจกรรมต่างๆ ของศาสนาจักร “เมื่อดิฉันไปร่วมกิจกรรมเหล่านี้ ดิฉันเข้าสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนที่โดยพื้นฐานแล้วมีเป้าหมายและหลักธรรมเดียวกันกับดิฉัน” เธอพบว่าการให้เพื่อนบอกเล่าประสบการณ์ทางวิญญาณช่วยให้ประจักษ์พยานของเธอเติบโต เพราะมิตรภาพเหล่านี้ เมอร์ซีจึงพบพรที่ไม่คาดคิดเช่นกัน “ดิฉันพบว่าการออกเดทง่ายขึ้นเพราะออกเดทกับเพื่อน ดิฉันเห็นพวกเขาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งทำให้ดิฉันได้รู้จักพวกเขาอย่างเป็นธรรมชาติมากกว่า”

ครั้งหนึ่งเมอร์ซียอมรับว่ารู้สึกถูกกดดันให้แต่งงาน แต่เธอมีความรู้สึกมั่นคงในใจว่าทุกอย่างจะออกมาดี “ดิฉันตั้งตารอคู่ชีวิตที่ช่วยดึงดิฉันเข้าใกล้พระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้นผ่านความสัมพันธ์ของเราและเราจะสร้างครอบครัวในวันใดวันหนึ่ง”

จากพรทั้งหมดที่เมอร์ซีได้รับ มีพรประการหนึ่งที่เด่นชัดสำหรับเธอ “ดิฉันสูญเสียคุณแม่เมื่ออายุ 15 การตายจาก

เมอร์ซี อาเรนส์พบว่า
การปกป้องมาตรฐาน
ของเธอง่ายขึ้นเมื่อเธอได้รับ
การสนับสนุนจากเพื่อน ๆ
ที่มีมาตรฐานเดียวกัน

ของท่านทำให้เกิดคำถามมากมาย อย่างไรก็ตามเหล่านี้และคำตอบที่มาหลังจากนั้นหล่อหลอมชีวิตดิฉันทุกด้าน” โดยผ่านการสวดอ้อนวอนอย่างซื่อสัตย์ เมอร์ซีสามารถรับการปลอบโยนว่าสักวันเธอจะได้สวมกอดคุณแม่เหมือนที่ท่านสวมกอดเธอเมื่อเธอยังเด็ก “ความจริงของพระกิตติคุณเต็มส้นให้ชีวิตประจำวันและกิจกรรมต่างๆ ของดิฉัน” เธอกล่าว “ดิฉันรู้ว่าดิฉันเชื่อมสัมพันธ์กับความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า และนั่นทำให้ดิฉันสมหวังในทุกๆ ด้าน” ■

เพิ่มเติมเกี่ยวกับเมอร์ซี

อาหารกัวเตมาลาจานโปรดของคุณคืออะไร
อาหารจานนั้นเรียกว่า “Hilachas” – สตูที่ประกอบด้วยมันฝรั่งสีแดงและเนื้อเส้น บางคนเติมถั่วเขียวหรือแครอท แต่ดิฉันชอบสตูที่มีแต่มันฝรั่ง

คุณชอบสถานที่ใดเป็นพิเศษ

กัวเตมาลาเป็นสถานที่สวยงามตามธรรมชาติ ดิฉันชอบสถานที่หนึ่งเป็นพิเศษ นั่นคือทะเลสาบอาติตแลนและปานาจาเซลเมืองรอบทะเลสาบซึ่งซึมซับวัฒนธรรมชาวมายา คนพื้นเมืองพยายามอนุรักษ์ภาษาดั้งเดิม ดิฉันชื่นชอบในการชมสีสันและความสลับซับซ้อนของผ้าทอมือของพวกเขา

การศึกษาชั้นสูงในกัวเตมาลาเป็นอย่างไร

ในประเทศของดิฉันการศึกษาเป็นประเด็นซับซ้อน การอ่านออกเขียนได้เป็นปัญหาที่ประชากรส่วนใหญ่เผชิญ หลังจากเรียนจบมัธยมปลาย คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจที่ทำให้พวกเขาต้องเลือกระหว่างเข้ามหาวิทยาลัยกับทำงานเต็มเวลา แต่ศาสนจักรเป็นเครื่องมือพิเศษที่สุดสำหรับช่วยให้สมาชิกมีการศึกษาสูงขึ้น

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกัวเตมาลา

เมืองหลวง: กัวเตมาลาซิตี

ภาษา: สเปน

เชิงตัวเลข

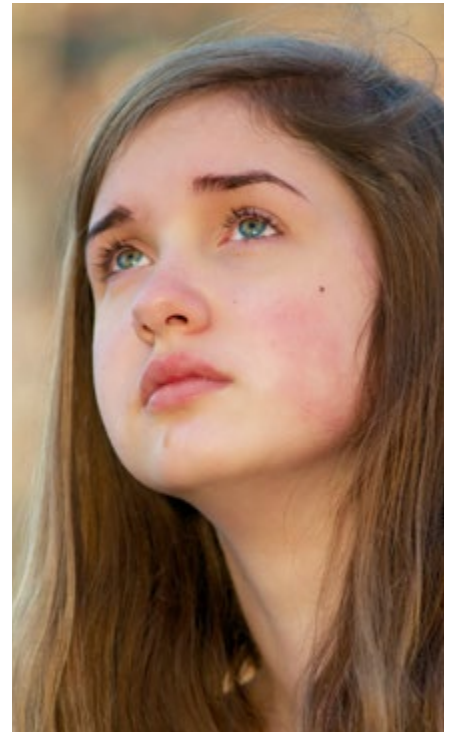
ประชากร (ตัวเลขประมาณ ณ เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2014)	14,647,083	คน
อุทยานแห่งชาติ	21	แห่ง
ภูเขาไฟที่ยังมีการปะทุต่อเนื่อง	3	ลูก

ศาสนจักรในกัวเตมาลา

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย	247,708	คน
วอร์ดและสาขา	417	แห่ง
พระวิหาร	2	แห่ง
คณะเผยแผ่	6	แห่ง

โดยเฮลเตอร์ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

วิธี กลับใจจริง ๆ

การกลับใจเป็นหัวข้อใหญ่ แต่วันนี้ข้าพเจ้าต้องการกล่าวถึงประเด็นสำคัญเพียงห้าด้านจากหลักธรรมพระกิตติคุณพื้นฐานที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์

หนึ่ง **คำเชื่อเชื่อให้กลับใจเป็นการแสดงออกถึงความรัก** เมื่อพระผู้ช่วยให้รอด “ทรงตั้งต้นประกาศว่าจงกลับใจใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) นั่นคือข่าวสารแห่งความรัก เชื่อเชื่อผู้ที่เราจะทำตามให้มีความสัมพันธ์ที่ควรมาร่วมกับพระองค์ “และยินดีกับถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (โสมส 6:59) หากเราไม่ได้เชื่อเชื่อให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงหรือหากเราไม่ได้เรียกร้องให้ตนเองกลับใจ เราย่อมล้มเหลวในหน้าที่หลักที่เรามีต่อกันและต่อตนเอง

สอง การกลับใจหมายถึง **การพยายามเปลี่ยนแปลง** คงเป็นการล้อเลียนความทุกข์ทรมานที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทนรับเพื่อเราในเกทเสมนีและบนกางเขนหากเราคิดว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยนเราให้เป็นคนดีโดยที่เราไม่ต้องพยายามอย่างจริงจัง ตรงกันข้าม เราแสวงหาพระคุณของพระองค์

มาเติมเต็มและบ่งชี้ความพยายามสุดความขยันหมั่นเพียรของเรา (ดู 2 นิโ 25:23) การกลับใจที่แท้จริง **การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงอาจเรียกถึงความพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่า** แต่มีบางอย่างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในความพยายามเช่นนั้น

สาม การกลับใจมิได้หมายถึง **การละทิ้งบาป** เท่านั้นแต่หมายถึง **การให้คำมั่นว่าจะเชื่อฟังด้วย Bible Dictionary** กล่าวว่า “การกลับใจหมายถึงการหันใจและความต้องการไปหาพระผู้เป็นเจ้า [ตลอดจน] การละทิ้งบาปซึ่งเรามีแนวโน้มจะทำโดยนิสัย” (“Repentance”) เพื่อให้เราหันไปหาพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์อย่างน้อยเราต้องทำพันธสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระองค์

สี่ **การกลับใจเรียกร้องความตั้งใจจริง และยินดีที่จะมานะบากบั่น แม้ต้องผ่านความเจ็บปวดก็ตาม** ความพยายามที่จะระงับขั้นตอนการกลับใจอาจเป็นประโยชน์กับบางคน แต่อาจนำไปสู่วิธีการกลับใจตามขั้นตอนแบบเครื่องจักรโดยปราศจากความรู้สึกหรือการเปลี่ยนแปลง

ที่แท้จริง การกลับใจที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องผิวเผิน พระเจ้าประทานข้อเรียกร้องสำคัญยิ่งสองประการ นั่นคือ “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสารภาพและละทิ้งมัน” (คพ. 58:43)

ห้า **ไม่ว่าการกลับใจต้องเจ็บปวดเพียงใด แต่ความเจ็บปวดนั้น จะกลืนไปในปิตีของการให้อภัย**

ข้าพเจ้ายอมรับและเป็นพยานด้วยความสำนึกคุณว่าความทุกข์ทรมานอันยากเกินความเข้าใจตลอดจนการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าของเรา “ทำให้เกิดเงื่อนไขแห่งการกลับใจ” (ฮิลาโมน 14:18) ของประธานอันสูงส่งของ **การกลับใจเป็นกุญแจไขความสุข** ในปัจจุบัน และหลังจากนี้ ข้าพเจ้าขอเชื่อเชื่อทุกท่านด้วยความอ่อนน้อมและความรักอย่างสุดซึ้งในพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “จงกลับใจใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มัทธิว 4:17) ข้าพเจ้ารู้ว่าเมื่อท่านยอมรับคำเชื่อเชื่อนี้ ท่านจะพบปิตี ทั้งในเวลานี้และตลอดกาล ■

จากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2011

เสาะหาน้ำดำรงชีวิต

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา
และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก”

(มัทธิว 11:28)

เมื่อผมบอกพ่อแม่
ว่าอยากรับใช้งาน
เผยแพร่ คำตอบ
ของพวกท่านคาด
ไม่ถึง พวกท่าน
ขอให้ผมเลือก
ครอบครัวหรือ
งานเผยแพร่ของผม

อยู่ หรือ เชื้อฟง

โดย เมลวิน รอนดิสลา

ผมยังจำคำพูดของผู้สอนศาสนาที่สอนผมได้ “ไม่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงบัญชาอะไร จงทำ และพระเจ้าจะมา” คำพูดเหล่านี้ทำให้เกิดความประทับใจอย่างสุดซึ้งในใจผม ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุ 16 ปี เป็นสมาชิกศาสนจักรคนเดียวในครอบครัว แปดเดือนต่อมา ผมได้รับพรของการเห็นน้องคนสุดท้องของผมรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร

เมื่อผมอายุครบ 18 ปี ผมต้องการรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาและช่วยงานของพระเจ้า ผมบอกพ่อแม่อย่างกระตือรือร้นเรื่องแผนของผมและผมต้องการเชื้อเชิญผู้คนให้มาหาพระเยซูคริสต์โดยช่วยให้พวกเขาได้รับและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ คำตอบของท่านทำให้ผมประหลาดใจ ท่านบอกว่าใจท่านสลายเมื่อคิดว่าผมจะไปเป็นผู้สอนศาสนา และผมต้องเลือกระหว่างครอบครัวกับงานเผยแผ่ของผม

ผมตกใจมากเมื่อได้ยินคำพูดเหล่านั้น ผมไปอาคารศาสนจักรใกล้บ้านทันทีและเข้าไปในห้องๆ หนึ่งเพื่อคุกเข่าทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่า “ข้าพระองค์จะทำอย่างไรดี ข้าพระองค์จะเลือกอะไร ครอบครัวหรืองานเผยแผ่ ทั้งสองอย่างสำคัญต่อข้าพระองค์”

ขณะที่ผมอยู่ ณ นั้น คำพูดของผู้สอนศาสนาเข้ามาในความคิด “ไม่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงบัญชาอะไร จงทำ” ผมรักครอบครัวและต้องการอยู่กับพวกเขาตลอดกาล

ผมเคารพความรู้สึกของพวกเขา แต่พระคัมภีร์บอกว่า “ที่จะเชื้อฟงก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา” (1 ซามูเอล 15:20) ผมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า และทำให้ผมมีพลังมากขึ้น ผมตัดสินใจรับใช้เพราะรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ครอบครัวเข้าใจ

ผมกลับบ้านไปก็ถูกคุณพ่อไล่ออกจากบ้านด้วยคำพูดโกรธเกรี้ยวและบอกว่าอย่ากลับมาเด็ดขาด ผมเก็บข้าวของโดยไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน

ผมไม่กลัวแม้แต่น้อย เพราะรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับผม พระองค์ทรงมีแผนสำหรับทุกครอบครัว และสักวันหนึ่งครอบครัวผมจะเข้าใจแผนที่สวยงามนี้ ผมเดินออกจากบ้านได้เพียงไม่กี่ก้าวคุณแม่ก็ตามมา ท่านโอบกอดผมและบอกว่าท่านรักผมมาก เมื่อผมเดินออกมา ผมได้ยินท่านร้องไห้ด้วยความรักและความเจ็บปวดของแม่ที่เห็นลูกเดินจากไป

ตลอดหนึ่งปีผมอยู่ในบ้านของอดีตผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่ผมเคยพบสมัยเป็นผู้สนใจพระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์

ใน 1 นิโไฟ 3:7—พระองค์ทรงเตรียมทางให้ผมได้เชื้อฟงพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงส่งชายที่มีน้ำใจและไม่เห็นแก่ตัวมาดูแลผมและสร้างสภาพแวดล้อมทางวิญญาณให้ผมได้เตรียมทำงานเผยแผ่ ผมรู้สึกว่าการหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าปกครองผมผ่านความท้าทายของผม ผมรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ ความรักนี้นำผมผ่านการทดลอง จนผมได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่กาวายันฟิลิปปินส์

ไม่กี่เดือนต่อมา ผมได้รับจดหมายจากครอบครัวบอกว่าพวกเขากำลังรอผมกลับมา ผมไม่เคยสูญเสียศรัทธาและความหวังว่าสักวันหนึ่ง ครอบครัวผมทั้งครอบครัวจะกลายเป็นสมาชิกศาสนจักร ได้รับการฝึกในพระวิหารเพื่อเป็นนิกายันดร อยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์

หลังจากทำงานเผยแผ่ ผมเริ่มเห็นฝันเป็นจริง ผมสามารถให้บัพติศมาคุณแม่ผู้ซึ่งเวลานี้กำลังเตรียมไปพระวิหาร ผมพบครอบครัวบ่อยๆ และเราสนิทกันมากกว่าแต่ก่อน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์

คุณ สามารถ เปลี่ยนได้

ไม่ว่าข้อบกพร่องปัจจุบันของคุณคืออะไร คุณตัดสินใจ
ได้ว่าจะใช้ศักยภาพในอนาคตของคุณอย่างไร

โดย เดวิด ดิกสัน
นิตยสารศาสนาจักร

ระหว่างพิธีสำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมปลาย ความคิดสสารพัด
สามารถเข้ามาในสมองของคุณ
ต่อจากนี้จะเกิดอะไรขึ้น คุณพร้อมไหม
คุณกับเพื่อนๆ จะยังติดต่อกันหรือไม่
แต่ผมไม่มีความคิดเหล่านั้น ผมมีเพียง
คำถามเดียวเมื่อถึงคราวที่ผมต้องเดินขึ้น
ไปยืนต่อหน้าทุกคนขณะพวกเขาประกาศ
ชื่อผม นั่นคือ ผมเรียนจบ จริง หรือนี้
ผมไม่ได้เป็นอย่างที่คุณเรียกว่าผู้คง
แก่เรียน การศึกษาไม่เคยอยู่ในรายการ
อันดับต้นๆ ที่ผมอยากทำ ในช่วงปีสุดท้าย
ผมทำคะแนนวิชาหนึ่งแย่มากจนผมเอง

ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าผม ผ่าน วิชานั้นหรือไม่ การ
สอบปลายภาคต้นสัปดาห์นั้นจะชี้ชะตา
ของผม แต่จะไม่ประกาศคะแนนจนอีก
หนึ่งสัปดาห์ให้หลัง
ถ้าผมสอบตกวิชานี้ ผมจะเรียนไม่จบ
มัธยมปลาย
แต่ในที่สุด ผมก็ผ่านมาได้อย่างหวุดหวิด
และเรียนจบ (อ้าว!) ณ จุดนั้นผมเหลือเวลา
อีก 14 เดือนจนกว่าจะอายุครบ 19 ปี ซึ่ง
เป็นอายุผู้สอนศาสนาเวลานั้น ช่วงเวลา
ดังกล่าวผมตั้งใจจะทำงานเก็บเงินเป็น
ผู้สอนศาสนา ผมรู้ว่าผมเรียนไม่เก่ง ด้วย
เหตุนี้จึงไม่คิดจะเรียนวิทยาลัย

กับดักของการตีกรอบให้ตนเอง

คุณเคยรู้สึกแบบนี้ไหม เหมือนการ
กระทำในอดีตบางช่วงของชีวิตได้พิสูจน์
ความสามารถของคุณไปแล้ว
อย่าหลงผิดคิดเช่นนั้น นั่นเป็นคำไปปิด
ใหญ่ที่สุดประการหนึ่งของชาตาน!
“เมื่อมาถึงจุดสิ้นสุดที่ว่า—‘ฉันก็เป็น
แบบนี้’ เราละทิ้งความสามารถในการ
เปลี่ยนแปลง” เอ็ดเดอร์โด้นัลด์ แอล.
ฮอลสตรอมแห่งฝ่ายประธานโครัมสาวก
เจ็ดสิบสอง “เราอาจยกธงขาว วางอาวุธ
ยุติการต่อสู้และยอมแพ้—ทุกโอกาสของ
ชัยชนะคือการยอมแพ้”¹

โรงเรียนดูเหมือนจะน่ากลัวเป็นพิเศษเมื่อคุณเรียนไม่เก่ง แม้เกรดในบันทึกของคุณจะไม่ดีเลย แต่ถ้ายกขึ้นไปหน่อยที่จะตัดสินว่าคุณจะทำได้ดีแค่ไหน นั่นไม่จริงเลย

“คนที่เราเป็นไม่ใช่คนที่เราสามารถเป็นได้” เอ็ดเดอร์ฮอลล์ตรอมกล่าว²

เริ่มต้นใหม่

แม้จะมีเสียงกระซิบถึงความสงสัยหรือความล้มเหลวเข้าหูเราอยู่เนืองๆ แต่เราเลือกได้เสมอว่าจะมองไปข้างหน้าและหยุดตำหนิตนเองในเรื่องอดีตที่ผ่านมา

“มีบางอย่างเปี่ยมด้วยความหวังอย่างเหลือเชื่อเกี่ยวกับการเริ่มต้นใหม่” ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุลทอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอน³

เมื่อตัดสินใจเริ่มต้นใหม่ อย่าลืมवादอ่อนวอนทูลขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า ทูลพระองค์ว่าคุณต้องการประสบความสำเร็จ จากนั้นจงเอาใจใส่การกระตุนเตือนและการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และจากผู้นำของคุณ

ทั้งหมดนี้อาจเรียกร้องให้เปลี่ยนลำดับ

ความสำคัญนิดหน่อย “ความประพฤติและการเลือกของเราในแต่ละวันควรสอดคล้องกับเป้าหมายของเรา” เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. คุกแห่งโครัมอัครสาวก-สิบสองกล่าว “การเลือกหลายอย่างโดยเนื้อแท้แล้วไม่ได้เลวร้าย แต่ถ้ามาดิ่งเวลาทั้งหมดของเราไปและกีดกันเราจากการเลือกที่ดีที่สุด สิ่งเหล่านั้นย่อมมีอันตรายแฝงอยู่”⁴

พบคุณคนใหม่

สามปีครึ่งผ่านไปอย่างรวดเร็วนับจากพิธีสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย ผมทำงานราวปีครึ่ง รับใช้งานเผยแผ่สองปี และสุดท้ายตัดสินใจลงเรียนวิทยาลัย

ผมประสงค์จะพูดได้ว่าผมรู้สึกเป็นผู้ใหญ่และพร้อมจะเรียนหนังสือ แต่นั่นไม่จริง ผมรู้สึกกลัวมากกว่าเดิม ถ้าผมเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายไม่ดี ผมจะเรียนวิทยาลัยได้อย่างไร คราวนี้ผมตั้งใจจะทำให้ดีที่สุดและให้พระผู้เป็นเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับตลอดทาง ผมवादอ่อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อพัฒนาทักษะการศึกษาใหม่ๆ ให้ดีกว่าเดิม

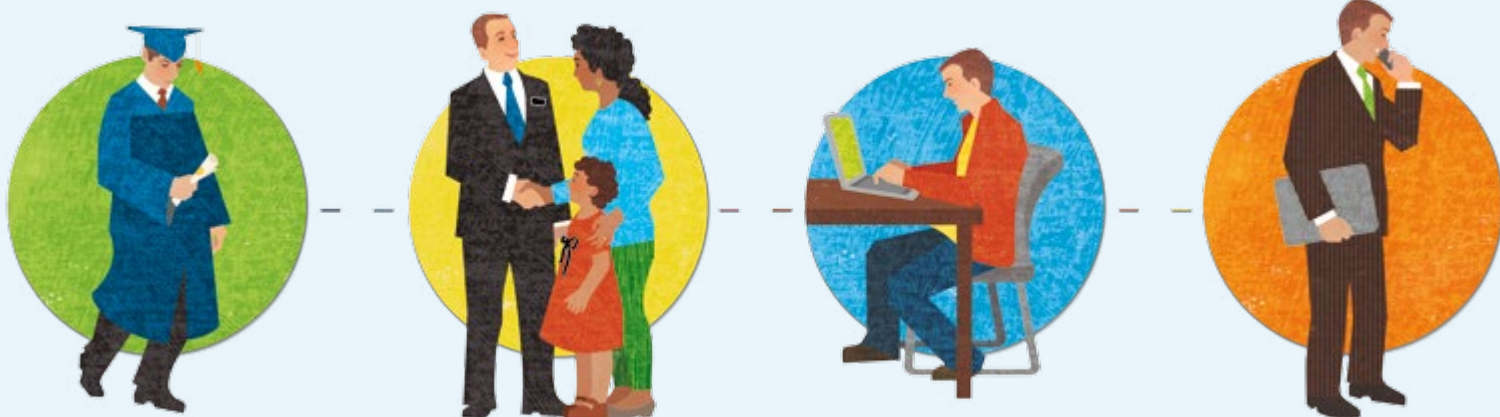
ผมตกใจสุดขีดที่ผมเรียนเทอมนั้นได้ดีจนผมมีคุณสมบัติคู่ควรรับทุนการศึกษา ไม่มีใครประหลาดใจมากเท่าผม! แม้กระนั้นผมทรมานถึงหลายเดือนก่อนและเห็นพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าช่วยผมตลอดเวลาขณะพยายามเป็นนักเรียนที่ดี

สิ่งที่ผมเชื่อเกี่ยวกับตัวผมสมัยเรียนมัธยมปลายไม่จริงเลย นับจากนั้นและด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า ผมสามารถสร้างเส้นทางใหม่ที่พาผมผ่านการเรียนจนจบวิทยาลัยและสูงกว่านั้น

เมื่อเราให้พระเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตและตัดสินใจเริ่มต้นใหม่ในด้านใดก็ตาม เราสามารถขึ้นไปได้สูงอย่างที่เราไม่เคยฝันว่าจะเป็นไปได้ ■

อ้างอิง

1. โคนัลด์ แอล. ฮอลล์ตรอม, “เราควรเป็นคนอย่างไรเล่า” *เลิฮอนา*, พ.ศ. 2014, 53.
2. โคนัลด์ แอล. ฮอลล์ตรอม, “เราควรเป็นคนอย่างไรเล่า” 53.
3. ดีเทอร์ เอฟ. อุลทอร์ฟ, “เวลาที่ดียิ่งสุดในการปลูกต้นไม้,” *เลิฮอนา*, ม.ศ. 2014, 4.
4. เคเวนทิน แอล. คุก, “เลือกอย่างฉลาด,” *เลิฮอนา*, พ.ศ. 2014, 49, 48.

บทเรียนวันอาทิตย์...
หัวข้อของเดือนนี้:
พระบัญญัติ

ไม่ใช่ ของโลก

การยืนหยัดในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์อาจเป็น
เรื่องยากในโลกทุกวันนี้ แต่เราสามารถอยู่ในโลกนี้ได้โดย
ไม่ต้องรับอิทธิพลจากโลกได้

ท่านเคยสงสัยหรือไม่ว่าคำว่า “อยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก” มา
จากไหน คำกล่าวนี้เป็นมากกว่าคติพจน์หรือการใช้บุพบทอย่างฉลาด—
คำกล่าวนี้มาจากพระเยซูคริสต์ ลองนึกภาพคืนก่อนการตรึงกางเขน
พระองค์ทรงประชุมกับเหล่าอัครสาวก ทรงล้างเท้าให้พวกเขา ทรงสอนพวกเขา
และทรงปฏิบัติศีลระลึก ณ เวลานั้นในคืนนั้น พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนออก
เสียงถึงพระบิดาให้เหล่าอัครสาวกว่า

“ข้าพหองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้อง
เขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย

“พวกเขาไม่ใช่ของโลกเหมือนอย่างข้าพหองค์ไม่ใช่ของโลก...

“พระองค์ทรงใช้ข้าพหองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพหองค์ก็ใช้พวกเขาไปใน
โลกอย่างนั้น” (ยอห์น 17:15-16, 18)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินพระชนม์ชีพในโลกแต่ไม่ทรงเป็นของโลก พระองค์
ทรงถูกล่อลวง แต่พระองค์ไม่ทรงยอมต่อการล่อลวง พระองค์ทรงหลีกเลี่ยงความ
ชั่วร้าย พระองค์ทรงคบหากับเหล่าสานุศิษย์และผู้เชื่อเช่นเดียวกับคนบาปและ
คนหน้าซื่อใจคด พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างต่อคนทั้งปวง

แต่พระองค์มิได้ทรงฝากถ้อยคำห้วนๆ ไว้ให้เหล่าสานุศิษย์ว่า “ถ้าฉันทำอย่างนี้
เธอก็ทำได้” แต่พระองค์ทรงเมตตาสงสาร พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดา
ช่วยพวกเขา แต่พระองค์ไม่ทรงสวดอ้อนวอนขอให้เอาความท้าทายไปจากพวกเขา
ในช่วงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลกและโดยผ่านศาสนพยากรณ์และอัครสาวกยุค
ปัจจุบัน พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าสำคัญที่เราต้องเป็นอิทธิพลดีในโลก

เยาวชนจากทั่วโลกประสบความสำเร็จเสมอขณะที่พวกเขาเดินทางไปตามโถงทางเดิน
ของโรงเรียน สวมคัมภีร์กับเพื่อนฝูง และเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร แต่ด้วยมี
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่เคียงข้างและพระกิตติคุณอยู่ในใจพวกเขา พวกเขาจึงพบวิธี
ป้องกันตนจากการเป็นของโลก อ่านดูว่าพวกเขาบางคนเลือกทำตามแบบอย่างของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

จงทำงานอย่างทุ่มเท

เมื่อดิฉันเผชิญการล่อลวง ดิฉันถามตนเองว่า “พระเยซูจะทรงทำอะไร” หรือ “นี่จะทำให้ฉันเข้าใกล้อาณาจักรซีเลสเชียลมากขึ้นหรือไม่” ดิฉันไปเรียนเซมินารีทุกเช้าแม้จะเหนื่อยมากๆ เพราะนั่นช่วยให้ดิฉันเติบโตทางวิญญาณ การอ่านพระคัมภีร์โดยมีจุดประสงค์จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือสิ่งที่จะช่วยให้ดิฉันเป็นคนดีขึ้นคือแหล่งการนำทางที่ช่วยดิฉัน เมื่อเรารักชาววันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และไปร่วมกิจกรรมของเรา เราจะสามารถเติบโตดีขึ้น เมื่อเราทำงานกับพระเจ้าอย่างทุ่มเทพระองค์จะทรงช่วยให้เราผ่านสถานการณ์ซับซ้อนทั้งหมด

เบรندا เอช. อายุ 17 ปี, มินนิโซตา, สหรัฐอเมริกา

จงสร้างสรรค์ ในการเลือกสิ่งดี

เมื่อคนรอบข้างเรามีมาตรฐานไม่เหมือนเรา เราอาจต้องหาวิธีที่สร้างสรรค์เพื่อคบกับพวกเขาขณะรักษามาตรฐานของเรา เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ (1922–2015) แห่งโครัมอีครสวกลีบสองทำเช่นนั้นเมื่อท่านพบตนเองอยู่ในสถานการณ์ชวนอึดอัดสมัยเป็นนักธุรกิจหลายปีก่อน นักธุรกิจทุกคนที่มาร่วมงานชุมนุมทางสังคมกำลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อดูว่าเอ็ดเดอร์ เพอร์รี่ทำอะไรให้ไปที่ LDS.org และอ่านบทความของท่านเรื่อง “ประเพณีของชีวิตที่ชอบธรรมและมีคุณภาพ” (เลียวไฮนา, ส.ค. 2011, 30–37)

ดั่งพลั้งจากผู้อื่น

ดิฉันรักษามาตรฐานโดยเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ จากศาสนจักรแน่นอนว่าดิฉันชวนเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกมาร่วมกิจกรรมด้วยเพื่อให้พวกเขาได้เห็นและเข้าใจว่าทำไมดิฉันต้องการรักษามาตรฐานเหล่านี้ พ่อแม่กับพี่ชายดิฉันเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับดิฉัน ดิฉันมีเพื่อนๆ หลายคนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรแต่เป็นแบบอย่างที่ดีมาก พวกเขามีคุณลักษณะสำคัญมากมายที่ทำให้ดิฉันอยากพัฒนาตนเอง

เชลينا คับเบิลยู. อายุ 15 ปี, เยอรมนี

พูดออกมา

ในเคนมาร์กถือว่าผิดแปลกแตกต่างถ้าคุณไปโบสถ์ไม่ได้ และมีมาตรฐานสูง แต่ดิฉันประสบมาแล้วว่าถ้าคุณไม่อายเกินกว่าจะพูดถึงคุณค่าที่คุณยืนหยัด คุณจะได้รับความเคารพจากเพื่อนวัยเดียวกันอย่างรวดเร็ว ดิฉันเคยเห็นว่ามีคนบอกว่าเท่าที่คนอื่นดูแลตนเองแบบนั้น

เอมมา เค. อายุ 18 ปี, เคนมาร์ก

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- ครึ่งต่อไปเมื่อท่านเผชิญการล่อลวง การรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงสวดอ้อนวอนและทรงขอให้พระบิดาบนสวรรค์ “ปกป้อง [ท่าน] ไว้ให้พ้นจากมารร้าย” จะช่วยท่านอย่างไร
- นึกถึงพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงทำอะไรระหว่างช่วงเวลาของพระองค์ในโลก พระองค์ทรงปกป้องพระองค์เองให้พ้นจากการเป็นของโลกลอยๆ เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากแบบอย่างของพระองค์
- นึกถึงสถานการณ์ท้าทาย “ในโลก” ที่ท่านประสบ สิ่งสร้างสรรค์อะไรบ้างที่ท่านจะทำได้เพื่อปกป้องความจริง ท่านอาจต้องการขอแนวคิดเพิ่มเติมจากเพื่อนและครอบครัว

ส่องแสงของท่าน

สามสัปดาห์ก่อนทีมรักบี้ของดิฉันเข้าร่วมการแข่งขันนานหนึ่งสัปดาห์ นี่หมายถึงอยู่ห่างบ้าน ห่างพ่อแม่และผู้นำศาสนจักรเจ็ดวัน เพราะเราเข้าโรงเรียนของศาสนจักร ทุกคนในทีมจึงเป็นสมาชิกศาสนจักร แทบทุกเย็นของสัปดาห์นั้น ทีมอื่นในโรงแรมจะสังสรรค์กันในห้องของพวกเขา เปิดเพลงเสียงดัง เต้นรำ ดื่ม สูบ และตะเบ็งคำหยาบใส่กัน ทีมของเราวมกันในห้องหนึ่งเพื่อศึกษาพระคัมภีร์และให้ข้อคิดทางวิญญาณ ยามค่ำแบบที่ทำกันเป็นประจำ เรารู้สึกดีกับการทำสิ่งถูกต้องโดยไม่ต้องคอยให้พ่อแม่บอก หลังจากทีมอื่นเฝ้าดูเราด้วยความประหลาดใจ เราได้ความเคารพจากพวกเขา พวกเขาเจียบเมื่อรู้ว่าเรากำลังมีข้อคิดทางวิญญาณ ดูเหมือนพวกเขาจะสนใจสิ่งที่เราทำ และบางคนถึงกับร่วมอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนกับเรา

เราไม่ชนะการแข่งขันสัปดาห์นั้น แต่เราชนะในด้านอื่น เราสามารถส่องแสง เปลี่ยนใจและความคิดผ่านแบบอย่างของเรา ■

เอลิซารา อี. อายุ 20 ปี, ชามัว

เจาะประเด็น

หลักแห่งความเชื่อข้อแปด

หมายความว่าอย่างไร

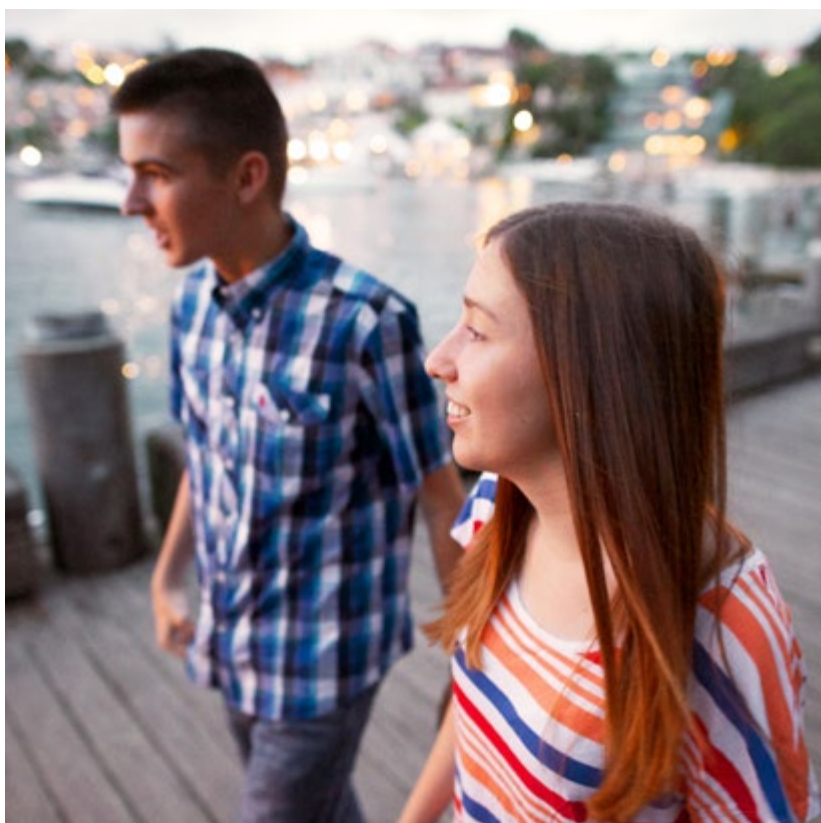
เมื่อกล่าวว่า “เราเชื่อว่า
พระคัมภีร์ไบเบิล

เป็นพระคำของพระเจ้า

ตราบเท่าที่
แปลไว้อย่างถูกต้อง”

พระคัมภีร์ไบเบิลไม่ด้อยกว่าพระคัมภีร์เล่มอื่น เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “เราเชื่อเคารพ และรักพระคัมภีร์ไบเบิลศักดิ์สิทธิ์ เรามีพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เพิ่มเติมเล่มหนึ่ง...แต่พระคัมภีร์เล่มนี้สนับสนุนพระคัมภีร์ไบเบิล ไม่ใช่แทนที่หรือทดแทน” (“ปาฏิหาริย์ของพระคัมภีร์ไบเบิลศักดิ์สิทธิ์,” *เลียวโซนา*, พ.ศ. 2007, 102)

หลักแห่งความเชื่อข้อแปดกล่าวว่า “เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคำของพระเจ้าตราบเท่าที่แปลไว้อย่างถูกต้อง” ในสมัยของโจเซฟ สมิธ คำว่า *แปล* ไม่เพียงหมายถึงการถอดความหมายจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงย้าย ถ่ายทอด ตีความ หรืออธิบายด้วย ถึงแม้ความผิดพลาดปรากฏในต้นฉบับฮีบรูและกรีกหลายฉบับ แต่ปัญหาใหญ่กว่านั้นคือ ในการส่งต่อต้นฉบับโบราณมาจนถึงปัจจุบัน “หลายสิ่งที่แจ่มชัดและมีค่าถูกนำออกไป” (1 นิไฟ 13:28) ด้วยเหตุนี้ เมื่อต้นฉบับพระคัมภีร์ไบเบิล *ส่งต่อ* มาถึงเรา คำสอนบางอย่างจึงหายไป นั่นคือเหตุผลหนึ่งที่ผู้คนมีการตีความพระคัมภีร์ไบเบิลต่างกันตามที่โจเซฟ สมิธประสบ (ดู โจเซฟ—สมิธ 1:12) ดังนั้น วิธีหนึ่งในการเปิดเผยสมัยใหม่ช่วยอธิบายและยืนยันความจริงในพระคัมภีร์ไบเบิลคือ ฟันฟูความจริงอื่นที่หายไป (ดู 1 นิไฟ 13:39-40) ■

ผมเป็น เด็กผู้ชาย และ
ต้องการกระตุ้นให้เด็กผู้หญิง

แต่งกาย สุกภาพ มากกว่านี้
แต่ผมจะทำเช่นนั้นโดย ไม่ให้

ดู หยาบคาย ได้อย่างไร

ทานควรระวังเมื่อสนทนาหัวข้อนี้ แม้เยาวชนหญิงบางคนจะแต่งกายไม่สุภาพด้วยเจตนาจะไม่สุภาพ แต่หลายคนจะกระอักกระอ่วนเมื่อคิดว่ามีบางคนเชื่อว่าพวกเธอแต่งกายไม่สุภาพ ฉะนั้นจงระวังความรู้สึกและเสนอต้นเสมอปลาย เมื่อพูดถึงหัวข้อทั่วไปเรื่องการแต่งกายสุภาพ จงสนับสนุนมาตรฐานความสุภาพของพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น แต่อย่าตำหนิเป็นรายบุคคล อีกทั้งพึงแน่ใจว่ามาตรฐานการแต่งกายและการกระทำของตัวท่านสอดคล้องกับความเชื่อของท่าน เยาวชนหญิงสังเกตว่าท่านแต่งกายอย่างไร และพวกเธอสังเกตแน่นอนว่าท่านเอาใจใส่เยาวชนหญิงที่แต่งกายไม่สุภาพหรือแต่งกายสุภาพมากขึ้นหรือไม่ ■

เซมินารี คุ่มค่า!

สิ่งหนึ่งที่เยาวชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกเป็นเหมือนกันคืออะไร พวกเขาเป็นนักเรียนเซมินารี เยาวชนเรียนเซมินารีต่างกันหลายวิธี บางคนตื่นไปเรียนเซมินารีตี 5 ก่อนไปโรงเรียน ส่วนคนอื่นๆ เรียนในระหว่างวิชาปกติที่โรงเรียน น้อยนักที่นักเรียนบางคนจะเรียนวันสุดสัปดาห์หรือเรียนผ่านสไกป์

ไม่ว่าพวกเขาจะเสียสละการนอนหรือกีฬาฟุตบอลวันสุดสัปดาห์ แต่เยาวชนกว่า 390,000 ทั่วโลกเข้าเรียนเซมินารีอย่างเบิกบาน ต่อไปนี้คือสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับพรของเซมินารี

อาจเรียกร้องการเสียสละบ้าง แต่เยาวชนเหล่านี้รู้ว่าเซมินารีเป็นพรเพียงใด

“ดิฉันไม่คิดว่าเซมินารีทำให้นอนน้อยลงหนึ่งชั่วโมง ดิฉันคิดว่าเซมินารีเป็นหนึ่งในชั่วโมงที่เตรียมตนเองทางวิญญาณ”
เมแกน ซี. อายุ 17, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

“เพราะเซมินารี ประจักษ์พยานของดิฉันจึงเข้มแข็งขึ้นมาก และดิฉันมีความรู้ในพระคัมภีร์แน่นขึ้น ประจักษ์พยานของดิฉันเกี่ยวกับการเสียสละของพระเจ้าช่วยให้รอดในเกทเสมนี้เข้มแข็งขึ้นเพราะเซมินารี”

วินา ซี. อายุ 17 ปี, ฮองกง จีน

“เซมินารีเป็นสถานที่หนึ่งที่ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแน่นอน ในบ้านดิฉันเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งเพียงคนเดียว แต่พ่อแม่สนับสนุนมาก เพราะเซมินารี ดิฉันจึงเติบโตมาก”

อแมนดา แอล. อายุ 17 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

“เซมินารีวางฐานให้สิ่งที่คุณจะทำต่อไปในวันนั้น ถ้าผมคิดว่าความคิดไม่ดีกำลังมา ผมสามารถนึกถึงบทเรียนเซมินารีได้ สิ่งนั้นขยายออกมานอกชั้นเรียนเซมินารี”

เฮอร์ริ จี. อายุ 15 ปี, อิปสวิช อังกฤษ

“สำคัญอย่างยิ่งที่ต้องไปเซมินารีเพราะเราเรียนรู้ได้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักรของเราและเสริมสร้างความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์ เหตุผลที่ผมชอบเซมินารีเพราะผมได้รู้มากขึ้นเกี่ยวกับประวัติของศาสนจักรและรู้แน่นอนว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงรักผม!”
เบรค เอ็ม. อายุ 17 ปี, เคนทักกี สหรัฐอเมริกา

“ดิฉันรักเซมินารีเพราะเซมินารีช่วยดิฉันตัดสินใจ ในชั้นเรียนดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าและมีการยืนยันว่านี่คือพระกิตติคุณของพระคริสต์ ไม่มีทางไม่รักเซมินารี ดิฉันรู้ว่าการศึกษาในช่วงสี่ปีนี้จะช่วยดิฉันให้รับใช้งานเผยแผ่”
แคโรไลนา โอ., อายุ 16 ปี, ไคเอาปสโซอา บราซิล

“ถึงแม้คุณอาจจะไม่อยากตื่นแต่เช้า มีด แต่คุณเปี่ยมด้วยวิญญาณพิเศษนี้มากขึ้นทีละน้อยทุกวัน เพื่อนวัยเดียวกันสังเกตเห็นเช่นนั้นในตัวคุณ และบางครั้งทำให้พวกเขาอยากรู้มากขึ้นว่าทำไมคุณเป็นแบบนี้” ■

กาเรน เค., อายุ 18 ปี, เมน สหรัฐอเมริกา

พระคัมภีร์สร้างคุณค่าในชีวิตดิฉัน

โดย มาเรีย มาซอนโร-ยักรากซิล แอนดากา

ในฟิลิปปินส์ มีโรงเรียนมัธยมสายวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีพรสวรรค์ด้านวิชาการ นักเรียนในโรงเรียนเหล่านี้ลงวิชาเรียนมากกว่า ใช้เวลาเรียนมากกว่า และทุ่มเทให้การเรียนมากกว่า

สภาพแวดล้อมเช่นนี้เป็นพิษต่อดิฉัน ดิฉันยอมทิ้งทุกอย่างมาเข้าโรงเรียนนี้ ดิฉันหยุดเรียนดนตรี ดิฉันแทบไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมของศาสนจักร และบางครั้งดิฉันพลาดการรับใช้ศาสนจักรในวันอาทิตย์เพราะติดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ดิฉันพยายามเรียนเซมินารี แม้จะสะดวกรเรียนช่วงสุดสัปดาห์

ในวันเสาร์ ครูเซมินารีเล่าให้เราฟังว่า เธอมีงานยุ่งมากสมัยเรียนมัธยมปลาย แต่เธอยังคงทำงานมอบหมายเซมินารีของเธอและศึกษาผู้สื่อข่าวพระคัมภีร์ เธอท้าทายให้เราทำเหมือนกัน

คำท้าทายเหล่านั้นทำให้ดิฉันฮึกเหิม ดิฉันจึงรับคำท้า ดิฉันพบกบฏผู้สื่อข่าวพระคัมภีร์ไปด้วยทุกที่ ดิฉันสวดอ้อนวอน ทูลขอให้ทรงช่วยดิฉันจัดการกับสิ่งที่โรงเรียนเรียกร้อง ดิฉันใช้เวลาทั้งหมด

ที่มี ดิฉันท่องพระคัมภีร์ขณะเดินทางไปโรงเรียน ดิฉันพูดคุยบ่อยลงและจะดึงบัตรออกจากกระเป๋า เพื่อนๆ สังเกตเห็นว่า การสับบัตรพระคัมภีร์กลายเป็นกิจกรรมใหม่ของเราในช่วงพักและเวลาอาหารกลางวัน พวกเขาชอบที่จะทดสอบดิฉัน บางคนเริ่มนำพระคัมภีร์มา—แม้แต่คนที่นับถือนิกายอื่น พวกเขาบอกเล่ากิจกรรมที่โบสถ์ของพวกเขา ดิฉันรู้สึกว่าการบรรยายครอบตัวเปลี่ยนไป รู้สึกเครียดเรื่องเรียนน้อยลงและเรียนดีขึ้น

น้องสาวสามคนของดิฉันทำตาม ตอนนี้อครบครัวดิฉันเก็บเกี่ยวพรของพระคัมภีร์ ในความสัมพันธ์ของเราที่บ้าน ทั้งหมดนั้นเป็นมากกว่าการท่องคำ ครูเซมินารีสอนดิฉันว่าพระคัมภีร์จะสร้างคุณค่าในชีวิตดิฉันและครอบครัวข้าง ดิฉันทราบว่าจะไม่ว่าจะเกิดปัญหาหรือการทดลองอะไรกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ ของดิฉัน เราจะพบพลัง การนำทาง และคำตอบเสมอในพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมโทร มะนิลา ฟิลิปปินส์

ใช้ประโยชน์จากเซมินารี

“เมื่อท่านมีโอกาสเข้าชั้นเรียนเซมินารี...จงใช้โอกาสนั้นให้เป็นประโยชน์...ส่วนมากสิ่งที่ท่านได้จากประสบการณ์เซมินารีขึ้นอยู่กับเจตคติและความยินดีรับการสอนของท่าน ขอให้เจตคติของท่านเป็นเรื่องของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความปรารถนาจะเรียนรู้...[เซมินารี] มีบทบาทสำคัญยิ่งในพัฒนาการและการพัฒนาประสิทธิภาพของข้าพเจ้า เซมินารีเปลี่ยนชีวิตได้”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “เชื่อ เชื่อฟัง และอดทน,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012, 128.

“ผม เรียนรู้ ด้วย ตนเอง”

โดย ทราวีส เชส
เซมินารีและสถาบัน

ต้องการเรียนรู้ความจริง
ของพระกิตติคุณด้วย
ตนเองหรือไม่ ยกกระต๊อ
การเรียนรู้พระกิตติคุณ
ในเซมินารี

คู่มือเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดใหม่เพื่อสำเร็จการศึกษา
ได้จาก seminary.lds.org [ไซต์เซมินารีมีเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น] สำหรับแบบอย่างของคนหนุ่มสาวที่ได้รับ
ประกาศนียบัตรจากการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและสวด
อ้อนวอน ท่านอ่านได้จากประสบการณ์ของเคลย์ตัน เอ็ม.
คริสเตนเซินใน “ความรู้อย่างหนึ่งที่ให้ประโยชน์สูงสุด,”
เลียวไฮนา, ม.ค. 2009 ให้อยู่ที่ liahona.lds.org

“ผม เรียนรู้ด้วยตนเอง” เป็นคำพูดที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทพูดกับ
มารดาท่านหลังจากท่านประสบนิมิตแรก (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:20)
คำพูดเหล่านี้มีบทเรียนอันทรงพลังสำหรับเราในปัจจุบัน ดังที่ประธาน
โรมัส เอส. มอนสันสอน “ไม่ว่าท่านจะอายุ 12 ขวบหรือ 112 ปี—หรืออายุระหว่าง
นั้น—ท่านสามารถ **รู้ได้ด้วยตนเอง** ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความ
จริง”¹

เพื่อช่วยให้ท่าน “รู้ได้ด้วยตนเอง” เวลานี้นักเรียนเซมินารีทั่วโลกทำข้อ
กำหนดเพิ่มสองข้อเพื่อให้เรียนจบเซมินารี คือ (1) อ่านพระคัมภีร์ที่มอบหมาย
ในหลักสูตร และ (2) ผ่านการประเมินการเรียนรู้สองครั้งในแต่ละหลักสูตร
ต่อไปนี้เป็นวิธีที่ข้อกำหนดใหม่เพื่อสำเร็จการศึกษาจะช่วยเสริมสร้าง
ประสบการณ์ของท่าน

ท่านอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ในหลักสูตร

เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์ ท่านจะเริ่มรู้สึกถึงการกระตุ้นของพระวิญญาณอันจะทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านลึกซึ้งขึ้น หลังจากอ่านพระคัมภีร์ที่กำหนดในเซมินารีปีที่แล้ว นักเรียนคนหนึ่งแบ่งปันว่าเธอเรียนรู้อะไรมากขึ้นเพราะเธอ “อ่านพระคัมภีร์จริงๆ—ไม่ใช่แค่อ่านแต่ศึกษา”

เอิลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมอัลคริสตาสากลสิบสองสอนว่าการศึกษามีความหมายอะไร “เมื่อกล่าวว่า ‘ศึกษา’ ข้าพเจ้าหมายถึง ... อ่านสองสามข้อ แล้วหยุดไตร่ตรอง อ่านข้อเดิมอีกครั้งอย่างถี่ถ้วน และขณะที่ท่านนึกถึงความหมายอยู่นั้น ให้ท่านสวดอ้อนวอนขอความเข้าใจ โดยถามข้อสงสัยที่มีอยู่ในใจ รอคอยความประทับใจทางวิญญาณให้เกิดขึ้นจริงๆ และบันทึกความประทับใจและความเข้าใจอันลึกซึ้งนั้นไว้บทพจนานุกรมและเรียนรู้อะไรมากขึ้น”²

ท่านสามารถใช้การประเมินการเรียนรู้ประเมินสิ่งที่ท่านเรียนรู้ไปแล้ว

การประเมินการเรียนรู้เปรียบเสมือนคำถามที่เทพของพระเจ้าถามนี้ไฟ “เจ้าเห็นสิ่งใดหรือ” (1 นีไฟ 11:14) คำถามนี้กระตุ้นนี้ไฟให้ประเมินและบอกกล่าวสิ่งที่ท่านเรียนรู้

การประเมินการเรียนรู้มีสามส่วน ได้แก่ คำถามปรนัยและคำถามอัตนัย สองส่วนนี้มีคะแนน และการประเมินความเชื่อของท่าน ส่วนนี้ไม่มีคะแนน หลังจากประเมินการเรียนรู้ นักเรียนคนหนึ่งพูดว่า “ฉันตั้งตารอการประเมินเพราะอยากรู้ว่าฉันได้ทำอะไรจากเซมินารี” นักเรียนอีกคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าการประเมินการเรียนรู้จะ “ช่วยให้คุณเข้าใจว่าคุณอยู่จุดไหนในพระกิตติคุณและคุณต้องอยู่จุดไหน”

การประเมินจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อท่านมุ่งเน้นหลักคำสอนและหลักธรรมพระกิตติคุณอันเป็นพื้นฐานของคำถามการประเมินการเรียนรู้ หลังจากชั้นเรียนเซมินารีสนทนาหลักคำสอนที่แฝงอยู่ในคำถาม นักเรียนคนหนึ่งแบ่งปันว่า “นั่นเปลี่ยนภาพของการสอบเป็นภาพของการสนทนาและการสร้างประจักษ์พยาน ทั้งยังช่วยเสริมสิ่งที่ท่านเรียนรู้”

นักเรียนชอบอะไรเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้

ความคิดเห็นของนักเรียน:

- “ฉันรู้สึกว่าฉันไปทำงานเผยแผ่ได้และรู้ว่าทำอะไร”
- “การทำเช่นนั้นช่วยให้คุณจดจำสิ่งที่เรียนรู้ในเซมินารี”
- “เราสามารถเข้าใจแนวคิดได้ดีขึ้นมาก”
- “ความมั่นใจของคุณเพิ่มขึ้น”
- “เราจะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ได้จริงแทนที่จะแค่รู้สึกดีและจากนั้นก็ลืมหลักคำสอน”

ท่านจะได้ฝึกขอรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริงสามารถเป็นประสบการณ์อันน่ายินดีที่สุดและสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิต³ นักเรียนคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันชอบที่ได้มีส่วนร่วมมากขึ้นและตระหนักว่าฉันต้องรับผิดชอบมากขึ้นวันละนิดแทนที่จะมานั่งฟังเฉยๆ แต่ไม่มีส่วนร่วมเท่าที่จำเป็น”

เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมอัลคริสตาสากลสิบสองสอนความสำคัญของการเรียนรู้ว่า “การฝึกขอรับการเรียนรู้สำคัญต่อการเรียนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาต่อเนื่องทางวิญญาณของตัวเรา และเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวดในโลกที่เราอยู่เวลานี้และจะยังอยู่ รับใช้ และทำงาน”⁴

ยิ่งท่านทุ่มเทความพยายามมากขึ้นเท่าใด ท่านจะประสบความเพลิดเพลินและการเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น ■

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, “กล้าขึ้นคนเดียว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 80.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2004, 13.
3. ดู เกรก ซี. คริสเตียนเซ็น, “ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 50.
4. เดวิด เอ. เบตนาร์, “Learning to Love Learning,” *เลียวไฮนา*, ก.พ. 2010, 26.

ห้องสนทนา

จุดประสงค์ของเราบนแผ่นดินโลก

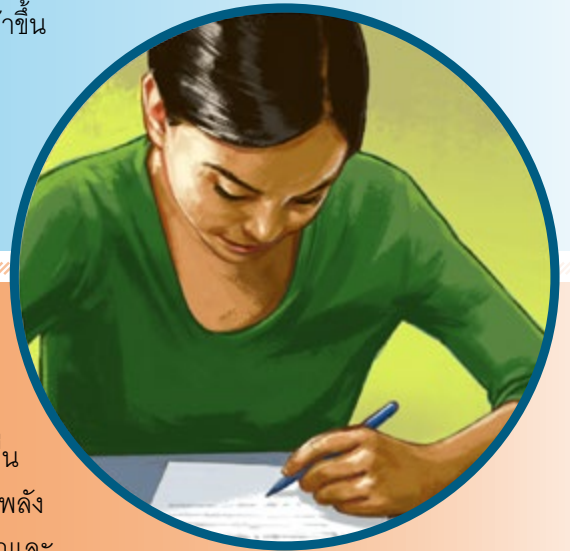
ในช่วงเดือนที่เน้นเรื่องคุณค่าการศึกษา ครูขอให้เราเขียนเรียงความเรื่อง “ทำไมฉันจึงอยู่ที่นี้” เรียงความต้องมี 10 ย่อหน้าเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องจุดประสงค์ของเราในชีวิต ขณะอ่านหัวข้อบนกระดาน ดิฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุข ในฐานะสมาชิกศาสนจักร ดิฉันรู้จุดประสงค์ของดิฉันในฐานะบิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านานหลายปี แต่เมื่อเห็นหน้าเพื่อนร่วมชั้น

คนอื่นๆ ดิฉันรู้สึกเศร้าใจ ทำไมหรือ เพราะพวกเขาเริ่มบ่นถึงหัวข้อนี้ยาก พวกเขาไม่มีความรู้เหมือนดิฉัน

เมื่อดิฉันส่งเรียงความ ดิฉันรู้ว่าดิฉันได้รับพรมากที่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรที่แท้จริงแห่งหนึ่ง นับจากวันนั้นเป็นต้นมา ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่และแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แรงกล้าขึ้น

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักดิฉัน และต้องการให้ดิฉันอยู่กับพระองค์ในวันหน้า ดิฉันรู้เช่นกันว่าการรับใช้ผู้อื่นเป็นจุดประสงค์ของดิฉัน ■

เจย์มี เอ., ฟิลิปปินส์

วิธีที่พระคัมภีร์มอรมอนช่วยดิฉัน

พระคัมภีร์มอรมอนดลใจเราทุกครั้งที่เราต้องการคำตอบของคำถาม หรือเมื่อเราจำเป็นต้องรู้สึกใกล้ชิดพระวิญญาณของพระเจ้ามากขึ้น พระคัมภีร์มอรมอนมีคำพยากรณ์ให้คนที่พระบิดาทรงเลือกเพราะพวกเขาซื่อสัตย์และชอบธรรม จากหนังสือนี้เราได้รับปัญญามากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และเราเห็นได้ว่าพระเจ้าจะทรงเป็นเหมือนเดิมเสมอ

พระคัมภีร์มอรมอนช่วยเราเวลานี้ เพราะคนในอดีตมีปัญหาที่อาจคล้ายกับปัญหาที่เราพบเจอเวลานี้ ตั้งแต่ปัญหา

ครอบครัวไปจนถึงอิทธิพลจากผู้อื่น แบบอย่างของพวกเขาทำให้เรามีพลัง และปรารถนาจะมุ่งหน้าในศรัทธาและความชอบธรรมโดยไม่ท้อถอย เช่นเดียวกับเรา คนในสมัยก่อนประสบการณ์ทดลองต่างๆ นานาแต่ชนะมาแล้ว ปฏิบัติอย่างไม่สามารถเอาชนะพวกเขาได้ สิ่งนี้ทำให้เราปรารถนาจะเข้มแข็งมากขึ้นและไม่สั่นคลอนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ■

แคโรลีน เอ็ม. เซาเปาลู บราซิล

รับใช้ตามที่ขอ

ก่อนอุทิศพระวิหารซานซัลวาดอร์
เอลซัลวาดอร์ ผมกับครอบครัว
ตัดสินใจรับใช้ที่โอเพ่นเฮาส์และช่วยให้
คนที่ไม่เป็นสมาชิกรู้จักพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ขณะที่พวกเขาเยี่ยมชม
พระวิหาร ผมได้รับมอบหมายให้เป็น
มัคคุเทศก์และพูดกับผู้คนเกี่ยวกับแต่ละ
ห้องในพระวิหาร พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่
เราทำในนั้น และชีวิตเราเปลี่ยนอย่างไร
เมื่อเราศึกษาพันธสัญญาดังกล่าว

เมื่อถึงเวรผม และผมเริ่มนำชม ผมออก
จากห้องนั้นพอดีตอนที่มัคคุเทศก์

เพิ่มเพราะคนกลุ่มใหญ่เพิ่งมาถึง เขาบอก
ให้ผมกลับไปห้องรับรองเพื่อรับงานมอบ
หมายให้ดูแลคนอีกกลุ่ม

เมื่อมาถึงห้องนั้น มีคนขอให้ผมเปลี่ยน
งานมอบหมายและฉายวิดีโอให้คนที่
เพิ่งมาถึงพระวิหาร ผมรู้สึกเสียใจที่ไม่
สามารถพูดกับผู้คนและบอกพวกเขาเกี่ยวกับ
พระวิหาร

ราวครึ่งชั่วโมงต่อมา คนกลุ่มหนึ่งจาก
สหรัฐมาถึง พวกเขาไม่พูดภาษาสเปน
อาสาสมัครหลายคนวิ่งวนหาคนที่พูด
ภาษาอังกฤษและสามารถนำทัวร์คนกลุ่ม

นี้ได้ ตอนนั้นเองที่ผมเข้าใจว่าพระเจ้าทรง
ส่งเรามาตรงจุดที่พระองค์ทรงต้องการเรา
ไม่จำเป็นว่าเราต้องการอยู่ตรงจุดไหน ผม
เป็นคนเดียวที่รู้วิธีใช้วิดีโอทัศน์และกล่าว
ต้อนรับเป็นภาษาอังกฤษ คนอเมริกันดีใจ
และเมื่อพวกเขาออกจากห้องนั้น พวกเขา
ขอบคุณผมที่ต้อนรับพวกเขาอย่างอบอุ่น
เมื่อสิ้นสุดวันนั้น ผมรู้สึกขอบพระทัย
พระเจ้าที่ทรงแสดงให้ผมเห็นว่าเมื่อเราทำ
สิ่งต่างๆ ตามที่พระองค์ทรงกระตุ้นเตือน
เรา เราจะรู้สึกพอใจกับงานของเรา ■
เอरिक เอ., เอลซัลวาดอร์

บุตรที่หายไป

ลูกา 15:11-32

ติดกาวหน้านี้กับกระดาษอย่างหนาหรือกระดาษแข็ง จากนั้นตัดรูปและติดกับ
แท่งไม้หรือถุงกระดาษ เก็บใส่ช่องและติดข้อพระคัมภีร์อ้างอิงไว้หน้าช่อง ■

บิดา

บุตรคนเล็ก

บุตรคนโต

ท่านสามารถพิมพ์เพิ่มได้จาก
liahona.lds.org

ผู้นำสตรีของเรา

สตรีเหล่านี้คือภรรยา มารดา ยาและยาย ต่อไปนี้เป็นเรื่องสนุกๆ เกี่ยวกับพวกเธอ
ท่านสามารถพิมพ์บัตรเพิ่มได้ที่ liahona.lds.org

ซิสเตอร์แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์แคโรล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ซิสเตอร์เนลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ซิสเตอร์เชอริล เอ. เอสพลิน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

ซิสเตอร์ โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
ประธานปฐมวัยสามัญ

แมรีซี่ อาร์. เดอร์แฮม
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

- เติบโตมาด้วยการเล่นในดงกล้วยหลังบ้านกับน้องชายสี่คน
- ชอบว่ายน้ำและอ่านหนังสือให้หลานๆ ฟัง
- ชอบอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซู

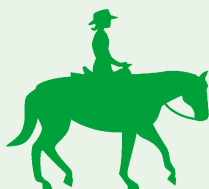
- ชอบโรลเลอร์สเก็ต เล่นตึงเต คิกบอล และเล่นกับเพื่อนบ้านสมัยเป็นเด็ก
- ได้รับเรียกเป็นผู้อำนวยการเพลงปฐมวัยขณะอยู่ในนิวซีแลนด์สมัยเป็นวัยรุ่น
- ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเพื่อเป็นครูโรงเรียนประถมศึกษา

- ฝึกกับคุณพ่อคุณแม่เมื่ออายุห้าขวบ หลังจากคุณแม่รับบัพติศมาและคุณพ่อเริ่มกลับมาโบสถ์
- ร้องเพลงในคณะนักร้องประสานเสียงและเป็นกัปตันของคณะเต้นรำที่มีชื่อว่าบอนนี ลาสซีส์
- สอนเซมินารีและชอบชั้นเรียนศาสนาพบกับสามีของเธอที่สถาบัน

- สมัยเป็นเด็กชอบขี่ม้า เคยขี่ม้าในขบวนแห่โรดโอของท้องถิ่น
- รับบัพติศมาเมื่ออายุ 22 ปี
- ทำงานครั้งแรกในห้องสมุด ต่อมาชอบอ่านเรื่องราวก่อนนอนให้ลูก 11 คนฟัง

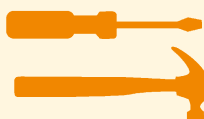
- สมัยเป็นเด็กชอบอ่านหนังสือใต้ต้นแอปเปิลและป็นต้นไม้กับพี่ชายสองคน
- เป็นบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ของนิตยสารประจำโรงเรียนมัธยมปลาย ศึกษาวรรณคดีและออกแบบกราฟฟิกในมหาวิทยาลัย
- เคยอาศัยอยู่ในแปดรัฐที่ต่างกันของสหรัฐและเคยอยู่ในสวีเดนสองครั้ง

- ชอบอ่านหนังสือในห้องใต้หลังคาที่บ้านไร่เมื่อเธอไม่ได้ทำงานหรือเล่นในสวนผลไม้หรือในทุ่ง
- ใช้เวลาช่วงฤดูร้อนในฝรั่งเศสขณะเป็นวัยรุ่น
- ในมหาวิทยาลัย เป็นครูฝึกสอนชั้นเรียนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมปลาย

- เรียนรู้ที่จะไม่รับคำท้าเมื่อลิ้นของเธอติดกับโลหะที่เย็น
- เรียนด้านการเต้นรำในมหาวิทยาลัย
- เมื่อเป็นแม่ เหมือนเป็นพยาบาล ครู คนชอบชมคนทำสวน และมีกระเป๋ เครื่องมือไว้ซ่อมสิ่งของ

- ดับไฟและช่วยน้องชายจากการถูกไฟคลอกที่บ้านไร่ในไวโอมิง สหรัฐอเมริกา
- ชอบอ่านหนังสือและเล่นกีฬาโดยเฉพาะอย่างยิ่งบาสเก็ตบอล
- สอนหนังสือที่โรงเรียนสองปีหลังเรียนจบมหาวิทยาลัย

- บางครั้งสลับกับคู่แฝดของเธอเพื่อแกล้งคน
- สอนชั้นประถมศึกษาปีที่สามหลังจากจบมหาวิทยาลัย
- ชอบเรียนรู้เกี่ยวกับธรณีวิทยาและปัจจุบันไปเที่ยวต่างประเทศที่ใฝ่ฝันว่าจะไป

“นี่คือวันเวลาของท่าน ท่านเกิดมาในเวลา ของพระวิหารและเทคโนโลยี”

เอิลเดอร์นัล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโครัมอักษรสาวกสิบสอง
จาก “‘วันเวลาของฉัน’ แห่งพระวิหารและเทคโนโลยี,”
เลียวโนนา, ก.พ. 2015, 26-33

[วีดิทัศน์เรื่องนี้มีเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น]

“พ่อมีเรื่องที่ลูก
คาดไม่ถึงจะบอกลูก”
คุณพ่อพูดยิ้มๆ

ภาพปริศนาครอบครัวของลินด์เซย์

โดย จิลล์ แฮ็คคิง
นิตยสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

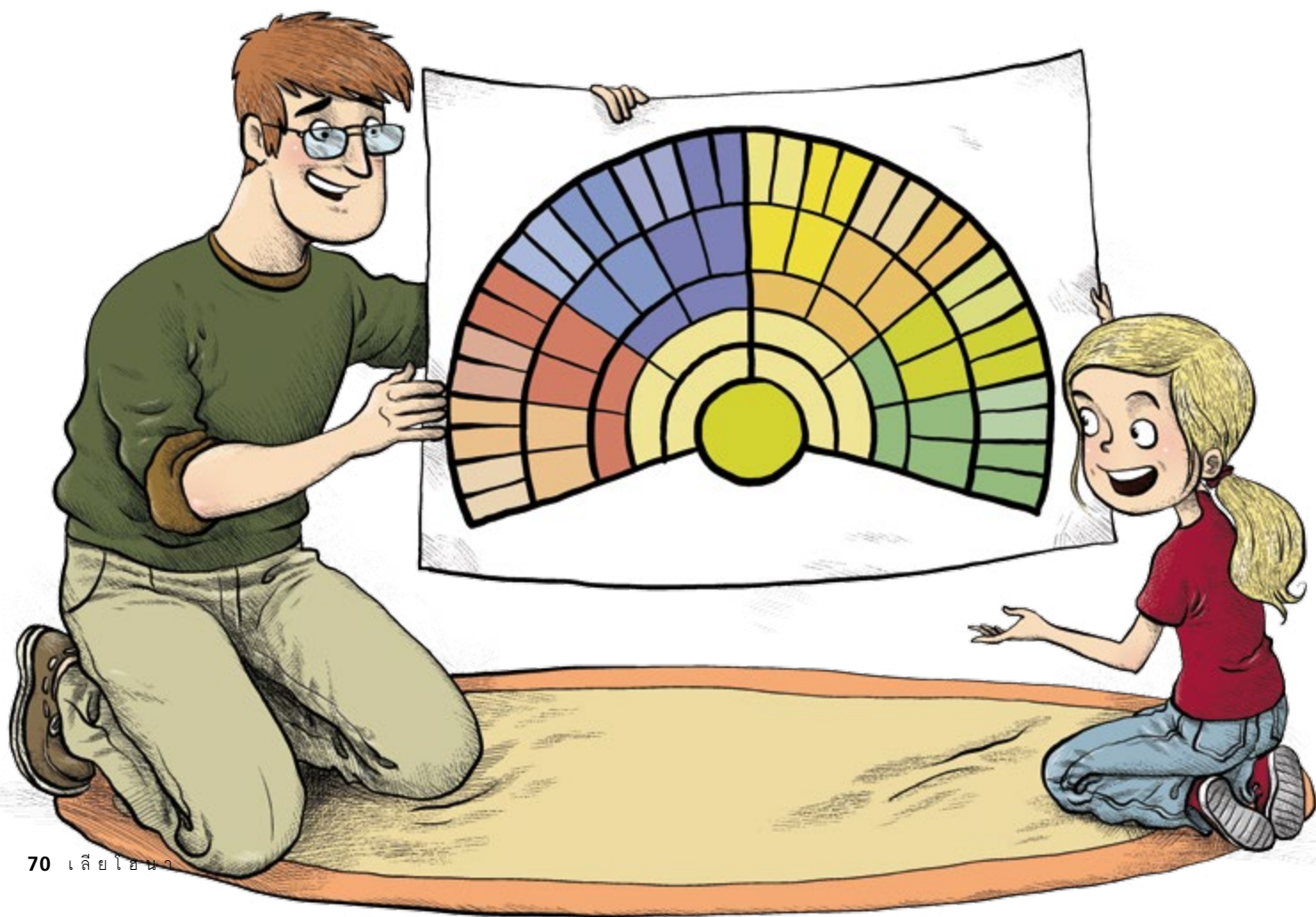
“เด็กทั้งหลายจะได้ค้นหาบรรดานามและ
ความทรงจำของผู้ที่เราแสนรักอาลัย”
 (“ความจริงจากเอลิยาห์,” เลียโฮนา, ต.ค.
2001, พ-10-พ-11)

ลินด์เซย์วิ่งลงบันไดเมื่อได้ยินคุณ
พ่อเรียกชื่อเธอ

ช่วงนี้พวกเขาทำงานประวัติครอบครัวด้วยกันมาก คุณพ่อจะช่วยเธอลงชื่อเข้าเว็บไซต์ FamilySearch จากนั้นจึงช่วยกันหารูปและเรื่องราวของครอบครัว ไม่กี่วันก่อนเธอพบเอกสารเก่ามากเกี่ยวกับงานเผยแผ่ของคุณปู่! ลินด์เซย์ลงมาถึงบันไดล่างสุดตรงที่คุณพ่อรออยู่ “เราจะทำประวัติ

ครอบครัวคืนนี้หรือคะ” เธอถาม

“ใช่ และพ่อมีเรื่องที่ลูกคาดไม่ถึงจะบอกลูก” คุณพ่อพูดยิ้มๆ เขายื่นกระดาษม้วนยาวที่ถือไว้ข้างหลังให้เธอ ลินด์เซย์คลี่ออกอย่างระมัดระวัง เธอจ้องดูรูปพัดขนาดใหญ่ในหน้านั้น ชื่อของเธออยู่ล่างสุด! มีชื่ออีกเยอะมากกระจายไปเป็นแถวๆ อยู่รอบชื่อเธอ

“นั่นคุณพ่อของคุณแม่” ลินด์เซย์พูด
พลางชี้ชื่อที่อยู่ใกล้ชื่อเธอมากที่สุด
“และนั่นคุณปู่กับคุณย่า!”

“ใช่จ้ะ” คุณพ่อบอก “แผนภูมิรูป
พัดแผ่นนี้แสดงชื่อบรรพชนของคุณ
เก้ารุ่น”

มีชื่อเยอะมาก แต่บางจุดว่างเปล่า
ลินด์เซย์สงสัยเกี่ยวกับชื่อที่หายไป
“เหมือนภาพปริศนาที่หนูเคยเล่นกับ
คุณปู่เลยคะ” เธอบอก คุณปู่ถึงแก่
กรรมเมื่อสามสี่ปีก่อน และลินด์เซย์
คิดถึงท่านมาก

คุณพ่อพยักหน้า “เป็น เหมือนภาพ
ปริศนา ภาพปริศนาที่สำคัญมาก และ
สมาชิกทุกคนในครอบครัวเป็นเหมือน
ชิ้นภาพต่อ”

ลินด์เซย์เกือบหัวเราะเมื่อเธอนึก
ภาพคุณปู่มีรูปร่างเหมือนชิ้นภาพต่อ

“เมื่อเราหาชื่อคนหนึ่งและทำงาน
พระวิหารให้เขา เราเชื่อมโยงเข้ากับ
คนอื่นในครอบครัว—เหมือนการต่อ
ภาพปริศนา *ลูกกำลัง* ช่วยต่อภาพ
ปริศนาภาพนี้”

“ว้าว” ลินด์เซย์โล้นิ้วไปตามชื่อต่างๆ
เธอรู้อาประวัติครอบครัวสำคัญ แต่
ตอนนี้เธอตื่นเต้นอยากช่วยยิ่งกว่าเดิม

ทุกคน ในครอบครัวเธอจะได้เชื่อมต่อ
กันชั่ววันจันทร์!

ลินด์เซย์ติดแผนภูมิใหม่บนเพดาน
เหนือเตียงนอนของเธอ เธอชอบจ้องดู
แผนภูมิและศึกษาทุกชื่อ เธอนึกภาพ
ทุกคนจับมือกัน เชื่อมต่อกันเหมือน
ตัวต่อภาพปริศนา เธอรู้สึกมีความสุข
นี้เป็นภาพปริศนาใหญ่ที่สุดเท่าที่เธอ
เคยเห็นมา!

คืนหนึ่งลินด์เซย์นอนไม่หลับ ห้อง
นอนของเธอมืดมาก แสงสลัวตอน
กลางคืนทำให้เกิดเงาน่ากลัวบนผนัง
เธอดึงผ้าห่มขึ้นมาคลุมโปงและ
หลับตาแน่น

ครู่หนึ่งหลังจากนั้นเธอโผล่ศีรษะ
ออกมานอกผ้าห่มและมองแผนภูมิ
เธออ่านชื่อของเธอ จากนั้นจึงอ่านชื่อ
คุณแม่กับคุณพ่อ เมื่ออ่านถึงชื่อคุณปู่
เธอรู้สึกอบอุ่นและสงบ

เธอจำได้ว่าคุณปู่ยิ้มให้เธอเวลาต่อ
ภาพปริศนาด้วยกัน “เมื่อหนูช่วยคุณ
พ่อทำประวัติครอบครัว” เธอคิด “หนู
กำลังเชื่อมโยงครอบครัวเราเข้าด้วย
กัน!” เธอนึกภาพคุณปู่กำลังยิ้มกว้าง
ขึ้นกับเรื่องนั้น เธอไม่รู้สึกลังเลอีกเลย
เธอยิ้ม ขดตัวอยู่ในผ้าห่มและหลับไป
พลางฝันถึงผู้คนและภาพปริศนา เธอ
กำลังเชื่อมครอบครัวเธอเข้าด้วยกัน ■

รายชื่อของลินด์เซย์

ลินด์เซย์ทำประวัติครอบครัวหลายวิธี!

เธอทำแผนภูมิสืบสกุลของครอบครัวที่
FamilySearch.org เธอค้นหาเรื่องราวและรูปภาพของ
ครอบครัวเธอ

เธอไขความลับของประวัติครอบครัว! ครั้งหนึ่ง
บันทึกหายไปหนึ่งแผ่น เธอกับคุณพ่อไปหอสมุดประวัติครอบครัว หาในแฟ้มและพบสำเนา
พวกเขาพบชื่อสมาชิกครอบครัวอีกหลายชื่อด้วย!

ส่วนที่เธอชอบมากเป็นพิเศษในการทำประวัติครอบครัวคือการหาชื่อสำหรับงานพระวิหาร
เธอตื่นเต้นที่จะได้ไปพระวิหารและทำบำเพ็ญมาเมื่อเธออายุครบ 12 ขวบ

แบบสอบถามเรื่องครอบครัว

โดย แครอลีน โคลตัน

ต่อไปนี้เป็นเกมที่ช่วยให้คุณรู้จักครอบครัวของท่านและเรื่องราวของพวกเขามากขึ้น!

การเตรียม

1. นึกถึงเรื่องราวที่แบบ เช่น เรื่องสนุก เรื่องราวในวัยเด็ก เรื่องทางวิญญาณ หรือ เรื่องวันหยุด เขียนเรื่องราวแต่ละประเภทลงในแผ่นกระดาษแล้วติดไว้บนผนัง
2. หาเรื่องราวครอบครัวประเภทละหนึ่งเรื่อง ขอให้ครอบครัวท่านช่วย

3. คิดคำใบ้สั้นๆ ให้แต่ละเรื่องและเขียนลงในแผ่นกระดาษ
4. เขียนคะแนน 100, 200, 300 หรือ 400 ไว้อีกด้านหนึ่งของกระดาษติดคำใบ้ไว้ได้ประเภท

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็นสองทีม ใครเขียนคำใบ้คนนั้นเป็นหัวหน้า
2. ทีมแรกเลือกหนึ่งประเภทและตัวเลข เช่น “เรื่องสนุก 200 คะแนน

3. หัวหน้าเอาตัวเลขออกและอ่านคำใบ้ ถ้าทีมบอกเรื่องตรงกับคำใบ้ พวกเขาได้คะแนน!
4. ถ้าพวกเขาไม่รู้ หัวหน้าเล่าเรื่องแต่ไม่บอกรายละเอียด เช่น เกิดขึ้นที่ไหนหรือเกี่ยวกับใคร ถ้าทีมทายรายละเอียดที่หายไปถูก พวกเขาได้คะแนนครึ่งหนึ่ง
5. ทีมต่อไปเลือกคำใบ้และเล่น หลังจากเลือกคำใบ้หมดแล้ว ทีมที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นผู้ชนะ!

พยานพิเศษ

โดย เอิลเตอร์
ดัลลีน เอช. โอ๊คส์
แห่งโคเวิร์ม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโคเวิร์มแห่ง
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

ฉันจะแสดง น้ำใจต่อผู้อื่น ได้อย่างไร

เราทุกคนควรทำตามคำสอน
พระกิตติคุณให้รักเพื่อนบ้าน
ของเราและหลีกเลี่ยง
การโต้เถียง

เราควรรักทุกคน เป็นผู้ฟัง
ที่ดี และแสดงความเคารพ
สิ่งที่ผู้อื่นเชื่อ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราควร
แสดงน้ำใจต่อครอบครัวเรา

เราควรหลีกเลี่ยงการกลั่นแกล้ง
ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือพูดสิ่ง
ที่อาจทำร้ายผู้อื่น

จาก “รักผู้อื่นและอยู่
ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง,” เลิฮโซนา,
พ.ศ. 2014, 25-28

สุขใจที่ได้ ช่วย

โดย เอมี เจน เลวิตต์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เมื่อเราช่วยเหลือ” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 108)

วิลเลียมวางคราดฟางบ้านและทิ้งตัวลงบนหญ้า การใช้คราดโกยใบไม้เป็นงานหนัก แต่เขากับโคลอี้และอามีเลียพี่สาวก็ช่วยกันจนเสร็จ เขาเห็นเครื่องบินลำหนึ่งบินอยู่เหนือเทือกเขาแอลป์ เขาสงสัยว่าเครื่องบินลำนั้นกำลังไปที่ไหน

วิลเลียมชอบเมืองเล็กๆ ของเขาใกล้ชายแดนฝรั่งเศส-สวิส คนจากทั่วโลกมาเที่ยวที่นี่ เขาคิดถึงสถานที่หลายแห่งที่เขาอยากไป คนที่เขาจะได้เจอ และการผจญภัยที่เขาจะมีสักวัน

เขาตกใจตื่นจากฝันกลางวันเมื่อได้ยินเสียงผิวปากและเสียงผีเท้า *สวบ สวบ สวบ* ในสนามของบ้านหลังถัดไป

“แพทจะต้องมาโกยใบไม้แน่เลย” วิลเลียมคิด

“ผมดีใจที่เราทำเสร็จแล้ว”

“แต่ถ้าการใช้คราดโกยใบไม้ยากสำหรับคนสามคน จะต้องยากสำหรับคนๆ เดียวแน่นอน!” วิลเลียมคิด แพมภรรยา

ของแพท เพิ่งรับการผ่าตัด ด้วยเหตุนี้ แพทจึงต้องโกยใบไม้คนเดียว

คุณแม่พูดเสมอว่า “เราสุขใจเมื่อได้ช่วยเหลือ!” วิลเลียมคิดว่ำนั่นอาจจะหมายถึงช่วยแพทก็ได้ ถึงแม้พวกเขาจะเหนื่อยจากการโกยใบไม้ของตนเอง แล้วก็ตาม

วิลเลียมเมยหน้ามองโคลเอ็กซ์กับอามีเลียที่กำลังใช้หญาสร้างบ้านเล็กจิ๋ว “เราควรไปช่วยแพทไหม” เขาถาม “เราจะช่วยให้เขาทำงานเสร็จเร็วขึ้น”

โคลเอ็กซ์กับอามีเลียตกลงและตามวิลเลียมไป

“ต้องการให้ช่วยไหมคะ” อามีเลียถามขณะพวกเขาเดินอ้อมพุ่มไม้เข้าไปในสวนของแพท

“แน่นอนครับ! แต่พวกหนูโกยใบไม้มาตลอดบ่าย ลุงว่าคงเหนื่อยกันแล้ว”

“ไม่เป็นไรครับ” วิลเลียมบอก “เราอยากช่วย เราสุขใจเมื่อได้ช่วยเหลือครับ!”

ขณะพวกเขาทำงาน แพทเล่าเรื่องสนุกๆ จากชีวิตเขาให้เด็กๆ ฟัง แพทมาจากอินเดีย แต่เขาอยู่มาทั่วเอเชียกับแอฟริกา

หลังจากเก็บหญ้าใส่ถุง วิลเลียมมองเห็นแอปเปิ้ลกระจายเกลื่อนรอบต้นแอปเปิ้ลสูงสองต้นในสวนของแพท งานของพวกเขายังไม่เสร็จเสียทีเดียว วิลเลียมก้มลงเก็บแอปเปิ้ล เขาคัดแยกผลเน่ากับผลดีขณะเดินเก็บ โคลเอ็กซ์กับอามีเลียวิ่งมาเก็บแอปเปิ้ลกองรวมกัน

แพทเห็นรถเข็นสี่ล้อเก่าๆ ออกจากโรงรถ “เอาลูกเน่าๆ ไว้ในนี้ แล้วเอาลูกดีๆ กลับไปบ้านนะ”

“ไม่เป็นไรครับลุงแพท เราไม่จำเป็นต้องเอาแอปเปิ้ลของลุงไปหรอกครับ” วิลเลียมบอก

“ลุงอยากให้” แพทตอบ “ลุงสุขใจเมื่อได้ให้!”

คืนนั้นระหว่างรับประทานอาหาร เด็กๆ เล่าให้พ่อแม่ฟังว่าพวกเขาสนุก

มากที่ได้ช่วยแพทและได้ฟังเรื่องราวของเขา

จู่ๆ วิลเลียมก็มีความคิดอย่างหนึ่ง “ผมรู้ว่าเราจะทำอะไรกับแอปเปิ้ลที่ลุงให้มา!” เขาระโดดขึ้นไปคว้า *เลียโฮนา* เล่มหนึ่งจากชั้นหนังสือ “ผมคิดว่าแพทกับแพมจะชอบนี่” วิลเลียมพูดพลางเปิดหาสูตรเค้กแอปเปิ้ล “อย่างที่แพทพูดวันนี้ เราสุขใจที่ได้ให้!”

“จันเรามาทำเค้กให้เพื่อนบ้านคนอื่นๆ กันเถอะ!” โคลเอ็กซ์บอก

วิลเลียมยิ้มกว้าง เขาคิดถึงทุกคนที่เขาจะได้พบและเรื่องราวตื่นเต้นที่เขาจะได้ฟัง ทั้งหมดนั้นเกิดจากน้ำใจเล็กๆ น้อยๆ และเด็กนิดหน่อย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ศีลระลึก: สิ่งเตือนใจ ให้นึกถึงพระเยซู

โดย เอริน แชนเดอร์สัน

ในคืนก่อนพระเยซูถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงขอให้สานุศิษย์สองคน เตรียมอาหารค่ำ จากนั้นทรงเชิญเหล่าอัครสาวกมา ที่อาหารมื้อนั้น ซึ่งเรียกว่า พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูทรงมอบวิธีพิเศษให้เหล่าสานุศิษย์ระลึกถึงพระองค์เสมอ เราอ่านเรื่องนี้ได้ในพันธสัญญาใหม่

“ [พระเยซู] ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงหักส่งให้พวกเขา ตรัสว่า นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้ไว้สำหรับ

ท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา

“เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วย และทรงทำเหมือนกันตรัสว่า ถ้วยนี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลาย เป็นพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา” (ลูกา 22:19–20)

เมื่อเรากินและดื่มศีลระลึก เรากำลังทำอย่างเดียวกันกับอัครสาวกที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย ขนมปังเตือนใจเรานึกถึงพระวรกายของพระคริสต์และวิธีที่พระองค์

ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อเรา น้ำเตือนใจเรานึกถึงพระโลหิตที่ทรงหลั่งเพื่อเรา

คำสวดอ้อนวอนศีลระลึกเตือนใจเรานึกถึงสัญญาที่เราทำเมื่อครั้งรับบัพติศมาเช่นกัน นั่นคือ ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา เมื่อท่านฟังคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก ให้นึกถึงสิ่งที่ท่านทำในสัปดาห์นั้นเพื่อระลึกถึงพระเยซู ท่านจะระลึกถึงพระองค์ได้อย่างไรในสัปดาห์ที่จะมาถึง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้เพิ่มเติม

ที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระเยซูทรงสอนเรื่องสำคัญบางเรื่องแก่เหล่าอัครสาวก ได้แก่

- พระองค์ทรงล้างเท้าอัครสาวกเพื่อสอนพวกเขาเกี่ยวกับความรักและการรับใช้ผู้อื่น
- พระองค์ตรัสว่า “เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)
- พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนว่าพวกเขาจะสอนพระกิตติคุณให้ผู้อื่น
- พระองค์ทรงร้องเพลงสวดกับพวกเขา
- พระองค์ทรงสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอยู่กับพวกเขา (ดู ยอห์น 14:26–27)

ที่คั่นหนังสือไว้เตือนความจำ

ตัดที่คั่นหนังสือออกแล้วทากาวติดกับกระดาษแข็ง เก็บไว้ในพระคัมภีร์ของท่านเพื่อท่านจะดูระหว่างที่ระลึกได้ ท่านอาจจะใช้คั่นคำสวดอ้อนวอน ศีลระลึกในหลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79

การพูดคุยในครอบครัว

ดูเพลงสวดศีลระลึกบางเพลงในหนังสือเพลงสวด พูดคุยกันเกี่ยวกับข่าวสารในเพลงสวด การร้องเพลงสวดศีลระลึกเตรียมเราให้พร้อมรับศีลระลึกอย่างไร ตั้งเป้าหมายเป็นครอบครัวให้หนักถึงข่าวสารของเพลงสวดศีลระลึกเมื่อท่านร้องเพลงเหล่านั้นที่โบสถ์

เพลง: “To Think about Jesus”

(Children’s Songbook, 71)

พระคัมภีร์: ลูกา 22:19

วีดิทัศน์: ไปที่ Biblevideos.lds.org เพื่อชม “พระกระยาหารมื้อสุดท้าย”

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

เพลงสวดส่วนใหญ่มีพระคัมภีร์อ้างอิงระบุไว้ด้านล่างของหน้า หลายเพลงใน หนังสือเพลงสำหรับเด็ก มีชื่อพระคัมภีร์ด้วย อ่านชื่อพระคัมภีร์ที่มากับเพลงเพื่อช่วยให้เนื้อร้องในเพลงมีความหมายมากขึ้น

พระเยซูคริสต์ทรงทำปาฏิหาริย์อะไรบ้าง

พระเยซูทรงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร

มีคนที่ฉันต้องให้อภัยหรือไม่

มีสิ่งที่จะต้องกลับใจหรือไม่

สัปดาห์นี้ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อระลึกถึงพระเยซู

ฉันจะทำตามพระองค์ได้อย่างไร

ความรู้สึกใหม่

โดย ฟรานซิสลาอีนี อูร์ควิตี ฟาร์ฟาน แวสเซอร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระวิญญูฯทรงกระซิบ
ให้ฉันรู้ว่านี่เป็นความจริง”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 8)

กาเบรียลชอบเรียนเรื่อง
พระเยซู เขาชอบฟังเรื่อง
ราวจากพระคัมภีร์ ครอบครัวของ
เขาอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันทุกคืน
คืนหนึ่งฝนตก พวกเขาพัก

อย่างสบายในบ้านที่อบอุ่นของ
พวกเขาคุณพ่อสวดอ้อนวอน
จากนั้นคุณแม่เล่าเรื่องจาก
พระคัมภีร์มอรมอน กาเบรียล
พยายามตั้งใจฟังมาก คุณแม่อ่าน

เรื่องพระเยซูทรงพูดคุยกับเด็กๆ
“คุณแม่ครับ เด็กๆ อยู่กับ
พระเยซูหรือครับ” กาเบรียลถาม
“ใช่จ้ะ” คุณแม่ตอบ “และ
พระองค์ทรงอวยพรเด็กแต่ละคน

“ความรู้สึกพิเศษนั้นคือพระวิญญานบริสุทธิ์”
คุณพ่อบอกเขา “พระองค์ประทานความรู้สึกอบอุ่น
แก่ลูกเพื่อช่วยให้ลูกรู้ว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง”

และทรงสวดอ้อนวอนให้พวกเขา”

กาเบรียลเกิดความรู้สึกใหม่ในใจ เขาไม่รู้ว่าคือ
อะไร เขารู้สึกอบอุ่นทั้งที่ข้างนอกหนาวมาก เขา
ยิ้มกว้าง

กาเบรียลอยากบอกความรู้สึกที่พิเศษนี้ “ผม
รู้สึกมีความสุขและอบอุ่นมาก!” เขาบอก เขามี
ความสุขมากจนเขารู้สึกเหมือนจะร้องไห้!

คุณแม่ยิ้มและกอดกาเบรียล “ความรู้สึกนั้นบอก
ลูกว่าพระเยซูทรงรักลูก”

“พระเยซูทรงอวยพรผม” กาเบรียลบอก “เหมือน
เด็กๆ ในพระคัมภีร์มอรมอน พระองค์ทรงส่ง
พระวิญญานบริสุทธิ์มาให้ผม!”

เขาหยุดยิ้มไม่ได้ “ผมรู้ว่าพระคัมภีร์เป็นความ
จริง” เขาคิด “พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงบอกผม!” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเซาเปาลู บราซิล

โดย ประธาน
ลอเรนโซ สไตน์
(1814–1901)
ประธาน
ศาสนจักรคนที่ห้า

การเยือนจาก พระผู้ช่วย ให้รอด

ตรงนี้เองที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์
ทรงปรากฏต่อปู่

หมายเหตุบรรณาธิการ: เรื่องราวต่อไปนี้เล่าโดย
เลอรอย ซี. สไตน์บุตรชายของประธานลอเรนโซ
สไตน์ บรรณาธิการสไตน์เล่าว่าบิดาวัย 85 ของท่าน
กังวลที่ท่านจะต้องสืบทอดตำแหน่งประธาน
ศาสนจักรต่อจากประธานวิลฟร็ด วูดเวิร์ฟที่กำลัง
ป่วย หลังจากมรณกรรมของประธานวูดเวิร์ฟที่
วันที่ 2 กันยายน ค.ศ. 1898 ประธานสไตน์ถูกเข้า
ที่แทนในพระวิหารซอลท์เลคและถูกละทิ้งการ
นำทางจากพระเจ้า

หลังจากสวดอ้อนวอนจนจบ [บิดา
ข้าพเจ้า] คาดหวังคำตอบ
ปรากฏการณ์พิเศษบางอย่างจากพระเจ้า
ท่านจึงรอ—รอ—และรอ ไม่มีคำตอบ
ไม่มีเสียง ไม่มีการเสด็จเยือน ไม่มีปรากฏ
การณ์ใดๆ ท่านลุกจากแท่นและออกจาก
ห้องด้วยความผิดหวังอย่างยิ่ง ขณะผ่าน
ห้องซีเลสเชียลไปถึงโถงทางเดินกว้าง
ประธานสไตน์ได้รับปรากฏการณ์อันน่า
ตื่นชมยินดีซึ่งข้าพเจ้าเล่าจากคำพูดของ
อัลลี ยังก์ พอนด์หลานสาวของท่าน...

“คำวันหนึ่งขณะไปเยี่ยมคุณปู่สไตน์ใน
ห้องของท่านในพระวิหารซอลท์เลค ดิฉัน
อยู่จนกระทั่งคนเฝ้าประตูกลับไปแล้วและ
ยามตอนกลางคืนยังไม่เข้ามา คุณปู่บอก
ว่าท่านจะพาดิฉันไปทางเข้าหลักด้านหน้า
และให้ดิฉันออกทางนั้น เมื่อออกจาก
ห้องของท่านแล้วและขณะยังอยู่ตรงโถง

ทางเดินกว้างที่นำไปสู่ห้องซีเลสเชียล
ดิฉันเดินนำหน้าคุณปู่หลายก้าวเมื่อท่าน
บอกให้ดิฉันหยุดและพูดว่า ‘เดี๋ยวก่อน
อัลลี ปู่อยากเล่าบางอย่างให้หนูฟัง ตรงนี้
เองที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อ
ปู่เมื่อประธานวูดเวิร์ฟถึงแก่กรรม พระองค์
ทรงแนะนำปู่ให้ไปจัดตั้งฝ่ายประธาน
สูงสุดชุดใหม่ทันทีและไม่รออย่างที่เคยมอง
หลังจากมรณกรรมของประธานคนก่อนๆ
ปู่ต้องสืบทอดตำแหน่งต่อจากประธาน
วูดเวิร์ฟ’

“จากนั้นคุณปู่เดินใกล้เข้ามาอีกก้าวหนึ่ง
ยื่นมือซ้ายออกมา และพูดว่า ‘พระองค์
ทรงยืนที่นี่ รวบรวมฟุตเหนือพื้น ดูคล้าย
กับพระองค์ทรงยืนบนแผ่นทองคำ’

“คุณปู่เล่าว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็น
พระอัครทูตที่ทรงรัศมีภาพอย่างยิ่งและ
บรรยายว่าพระหัตถ์ พระบาท สีพระพักตร์
และฉลองพระองค์สีสว่างดงามล้วนเปล่ง

รัศมีของความขาวและความเจิดจ้าจน
ท่านไม่อาจจ้องมองพระองค์ได้

“ต่อจากนั้น คุณปู่ เดินมาอีกก้าวหนึ่ง
และวางมือขวาบนศีรษะดิฉันพลางพูด
ว่า ‘หลานปู่ ปู่อยากให้หนูจำไว้ว่านี่คือ
ประจักษ์พยานของปู่ ปู่เล่าให้หนูฟังจาก
ปากปู่เองว่าปู่เห็นพระผู้ช่วยให้รอดจริงๆ
ที่นั่น ใน พระวิหารและสนทนากับพระองค์
ตรงหน้า’”

...ข้าพเจ้าเล่าประสบการณ์นี้ในพิธี
ศีลระลึกวอร์ดที่สิบแปด หลังจากการ
ประชุมเอ็ลเดอร์อาร์เธอร์ วินเทอร์บอก
ข้าพเจ้าว่าเขาเคยได้ยินบิดาข้าพเจ้าเล่า
เรื่องการปรากฏของพระผู้ช่วยให้รอดใน
พระวิหารโดยทรงแนะนำท่านไม่เพียง
ให้จัดตั้งฝ่ายประธานสูงสุดชุดใหม่ทันที
เท่านั้นแต่ให้เลือกที่ปรึกษาคนเดียวกับที่
ประธานวูดเวิร์ฟเคยมีด้วย นั่นคือ ประธาน
จอร์จ คิว. แคนนอนและประธานโจเซฟ
เอฟ. สมิธ ■

จาก “An Experience of My Father’s,” *Improvement
Era*, vol. 33, no. 11 (Sept. 1933), 677, 679; ปรับ
เครื่องหมายวรรคตอนให้สอดคล้องกับที่ใช้อยู่ใน
ปัจจุบัน

ข้อคิด

เราจะตัดสินอย่างไรว่าปรัชญาของโลกเกี่ยวกับครอบครัวเป็นความจริง

“ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวได้กลายเป็นเครื่องวัดมาตรฐานของเราในการตัดสินปรัชญาของโลกและฉันเป็นพยานว่าหลักการที่กำหนดออกมาในถ้อยแถลงนี้เป็นความจริงในปัจจุบันนี้เท่าๆ กับที่เคยเป็นจริงมาเมื่อประธานให้เราผ่านศาสตาศาพยากรณ์ของพระเจ้าเมื่อ 20 ปีก่อน”

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, ประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “ผู้ปกป้องถ้อยแถลงครอบครัว,” *เสี้ยวไฮนา*, พฤษภาคม 2015, 14-15.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

จับรู้สึกถึง **เดชาภาพ** **แห่งการชดใช้** ของพระเยซูคริสต์เมื่อ...

คนหนุ่มสาวเหล่านี้เรียนรู้ว่าการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด
ขยายเลยการกลับใจ อ่านประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้
การชดใช้ในชีวิตพวกเขา

น. 44

สำหรับเยาวชน

น. 60

ได้รับพรจาก **เซมินารี**

เยาวชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากเบลเยียมไปถึงโบลิเวียล้วนมี
สิ่งหนึ่งเหมือนกัน นั่นคือ เซมินารี! อ่านเกี่ยวกับเยาวชนที่เห็น
พ้องต้องกันว่าเซมินารีคุ้มค่ากับการเสียสละ (น. 60) และเรียน
รู้ว่าข้อกำหนดใหม่เพื่อสำเร็จการศึกษาเซมินารีจะช่วยเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพของท่านได้อย่างไร (น. 62)

สำหรับเด็ก

ภาพปริศนา ครอบครัวของลินด์เซย์

ท่านเคยคิดหรือไม่ว่าประวัติครอบครัวเหมือนการต่อภาพ
ปริศนามาก อ่านเรื่องภาพปริศนาครอบครัวของลินด์เซย์
(น. 70) และเล่นเกมสนุกๆ กับครอบครัวท่านเพื่อเรียนรู้
มากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องราวประวัติครอบครัวของท่าน (น. 72)!

น. 70